

لہکھناری روپاری پیدرا دانیشتم و گریام

منتدی اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

وہر گپرائی

چاپی یہ کہم

م. شریفاحمہ رشید

بۆدابه زاندىنى جۆرمه كىتېب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پەراي دانلود كىتاپهاى مختلف مراحعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.lqra.ahlamontada.com

www.lqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى . عربى . فارسى)

به ناوی خوای به خشنده و میهره بان

له كهناری پوهوباری پیدرا دانیشتم و گریام

نوسهر: پاولو کونیلو

ومرگیز: شریف حمده رشید

ژيان نامەى پاولۇ كۇئىلۇ

پاولۇ كۇئىلۇ لە سالى 1947، لە "Rio de Janeiro" ي بەرازىل ھاتوۋەتە دىناۋە. يېش ئەۋەى بە نوسەرىكى پىر فرۇش ئاۋبانگ دىركات، شانۇ نوس، دەرھىنەر، مۇسىقارى خەلكى بەرازىل بوو درای ماۋەيەك، بە پۇژنامە نوسى و شانۇ نوسى تەلەفزیۋنى دەست بە كار بوو.

پاولۇ لە سالى 1986 دىگەى زیارەتى ئىسپانىا و شەھامى Santiago سانتیاگو بە پى بىرى. لە دوايدا ئەم ئەزىموناتى لە كىتېپىكىدا بە ناۋى "يادگارېيەكانى پىرىكى موغان" روۋنكردهۋە كە لە سالى 1987 لە چاپ درا. سالى دوايى، بە كىتېپى دوۋەمى "كىمياگەر" گۇرا بە يەككى لە پىر خوينەرترىن نوۋسەرەكانى ئەۋ سەدەيە و كىتېپەكانى لە بىست و نۇۋولاتى جىھاندا بلاۋكرانەۋە. بە گۆيردى گۇقارى نىۋ دەۋلەتى "publishing trends"، كىتېپى "كىمياگەر" يەككى بوو لە دە كىتېپە پىر فرۇشەكانى جىھان لە سالى 1988 دا. ئەم كىتېپە تا ئىستا لە ۋولاتەكانى نەزەنتىن، ئوستوراليا، ئوترىش، بەلجىكا، بەرازىل، بولغارستان، كەنەدا، كۇلۇمبىيا، كرواتىيا، فەرانسا، ئەلمانىيا، ئىران، ئىتالىيا، لاتۋىيا، مەكسىك، نەروىچ، ئەستان، پورتوگال، پورتورىكو، سلواكى، اسلوانى، ئىسپانىيا، سويسرا، تايۋان، كىبا، اوروگوئە، يوغسلاۋىيا، فەنزۋىلا دا يەككىك بوۋە لە پىر فرۇشترىن

..... كان.

"كىمياگەر" لە لايەن زانكۇى "شىكاگو" ۋە بە كىتېپىكى ۋانەيى دانراۋە و ئەۋ كىتېپەيان بە دەست رەنگىنى كەسىكى بەسۋود زانىۋە. ھەرۋەھا لە خويندەكانى نەزەنتىن، فەرانسا، ئىتالىيا، پورتوگال، بەرازىل، تايۋان، ۋولاتە يەگرتوۋەكان و ئىسپانىا، بە كىتېپى ۋانە يىژى لەقە ئەم دراۋە.

کتابچه گشتيړه کاني تری نه و بريښي نه :

"Brida" سالي (1990)،

"Valktub" سالي (1992)،

"Maktub" سالي (1994)،

"له که ناري پوهنې پلار د پوهنې د تېر کړنې و گريام" سالي (1994)،

"کيو پينجه" سالي (1994)،

"Second Maktub" سالي (1997)

"ياداشته کاني جهنگاو مري نور" سالي (1997).

پوهنې "ورونیکا برپاري داوه بمریت"، داستاني نه وینداری و جنون، له سالي 1999 بلاوکرایه وه و له زوربه ی وولاته کاند، له وانه فدرنسا و نیران، چوویه ریزه ندي پر فروش ترین کتیبه کاني جیهان. نه و له سالي 2000 دا پوهنې "شهیتان و خانم پریم" نوسی که بهم زوانه بلاوده کړیته وه.

کتیبه کاني نه و له زیاتر له 120 وولاتدا بلاوکراونه ته وه و ویرکیراونه ته سهر 46 زمان. زیاتر له بیست و حوت ملیون نسخه له کتیبه کاني فروشراون و به گیره ی گوزارشته کاني بلاوکراوه ی "Lire" له مانگی مارسی سالي 1999، نه و دووه می نووسه ی پر فروش جیهان بووه له سالي 1998.

"پاولو کونیلو" خه لاتیکی نه دهبی زوری له زوربه ی وولاته کاند به ده ست هیناوه. په خنه گره چالاکه شاعرانه کان ستایشی (واقعیت) بیرسا و فه لسه فکانیان ده کرد.

خبرت و شانازییه نه ده بیه کانی پاولو کزلیله

Prix Lectures d'Elle	فرانس، 1995
Knight of Arts and Letters	فرانس، 1996
Halano International Award	ایتالیا، 1996
Super Citizene Cavour Book Award	ایتالیا، 1996
Golden Book	یوغسلاویا، 1996
Finalist for the International IMPAC Literary Award	نیوزیلند، 1997
Comendador de Ordem do Rio Branco	برازیل، 1998
Crystal Award	نه نجومه ننی جیمانی نابووری، 1999
Golden Medal of Galicia	هسپانیا، 1999
Chevalier de L'Ordre national de la Legion d'honneur	فرانس، 2000
Crystal Mirror Award	ترهستان، 2000

له كه نارى پووبارى پيدرا دانىشتم و تير تير گريام

دانىشتم و تير تير گريام. به گويړه نه فسانه، هر چييهك بكه وټه نيؤ نأوى
نهم پووبارموه — گه لا، حه شهرات، پېرى باندهكان — له سهر رووى
ناوهكه دهيېستيت و دهيت به بهرډ. ناخ، برډا دومتوانى دلم له سينه بهيتمه
دېرموه و بيخه مه نيؤ نهم ناوموه، نيتړ له دواى نوه نه نازاريك بوونى دېووو
نه خه م و خه فته تيك و نه ياداوېريهك.

له كه نارى پووبارى پيدرا دانىشتم و تير تير گريام. به هوى سهرماي
زستانه وه، ههستم به فرميسكهكان دهكرد له سهر پووخسارم، وه فرميسكهكان
تيكه ن به سه هوښه ندانهكه دېووو كه له سهر پووخسارمدا جوگه لى
هه ښه ستېوو. شونيك، نهم پووباره به پووباريكى تر دېهستيتوه، دواى به
پووباريكى تر، هه تاوهكو — دوور له دل و چاوانى من — ته واوى نهم ناوانه
به دريا بگهن.

با فرميسكهكانم، ههر بهم شيويه، تا شونيكى دوور دهست جوگه لى
هه ښه ستن، تا نه وينم هه رگيز نه زانيت كې پوژنيك له پوژان بو نوى گريام. با
فرميسكهكانم تا شونيكى دوور دهست برقن، تا له دوايدا پووبارى پيدرا، و
پدرستگا، كه نيسى پيرنه، مانگا، و ښكه يهك كه پيكه وه پريومانه له بير بهر موزه.
ښكهكان، كيؤ و دهشتهكان و خه ونهكانم له بير بهر موه — نهو خه ونانهى
كه هى من بوون، نهو خه ونانهى كه نه مده ناسين و نامو بوون به من.

لهم داستانهم له كه ناري رووباري پيدرا دا نوسى. دسره به ستووه كانم پين
يه خه و تووه كانم ... كه وايه با دست له نوسين هه لگرم.

ووتى: (هه وئ بده بژيت. ياده وهرى هى پيره پيار و پيره ژنده كانه.)
له وانه يه نه وين پيش وهخت پيرمان بكات، وه كاتن لاوتيمان بر بگه پيخته وه
كه نيدى ده ورانى لاوتى به سهر چوو بيت. به لام چون له ساتانه به پير خرم
نه هينمه وه؟ هه بويه دهنوسم، تا خه و خهفت به دلتنگى و ته نيابى و
ياداوهرى بگوپم وه. چونكه، كاتيك لهم داستانه بر خرم ته وى ده كه،
ده توانم بيخه مه ناو رووباره كه وه — ناغره تيك كه منى په نا دابرو، ناراى
ووت. دواين — به ووتى شه شه يه كى مه سيجى — نازدكان ددوانن له وهى
كه به ناگر نوسران، بيكوژينه وه.

همو داستانه نه ويند ارييه كان هاوتا و يه كسان.
مندالى و لاوتيمان پيكه وه به سهر برد، دواى روستا، هه به و شيه يه ي كه
همو لاوانى شاره بچوو كه كان ده رڼ. ووتى ده روات جيهان بناسيت، وه
خه ونه كانى روو به ده شته كانى سوريابه.
چهند ساتيك بهم شيوه يه تپيه رى. هه ساتيك و نامه يه كم پنده گه شت، به لام
همو نامه كان هه رى لهو بوون — چونكه له هه رگيز نه گه پايه وه بو
دارستانه كان و شه قامه كانى منداليمان.

كاتن وانه كانم ته و او بوون، روستم بو Zaragoza و گه شته له پايه ي كه
له و ماضى خوښه تى.

سوريا شاريكى بچووك بو، ته نها شاعيره به ناوبانه كى ده يووت: پنگا به
برين دروست ده بيت چوومه نيو زانكو وه و ده ستگيرانه كم به خرم ده نيزارد.
دهستم به درس خوښدن كرد بو به شدارى كردن له تاقي كردن وه يه كدا تا
كاريكى ده و ته تى بگره دست، كه هه رگيز نه متواى. له پنگه ي كار كردنه وه

1993/12/4

كوڼفراښه كه له شونځي نايبه تي تر لورې پورې كه منې پيدا نېسه كړده وه،
ژماره ي ناماده پوښ زور لورې زياتر پورې كه من كړمانم نه پورې. نه مده زانې
كوڼفراښه كه له چ روانگه يه كه وه يه.

وامزاني: (كه د زانيت، ناويانگي د دركړه وه.) له نامه كانيدا شتيكي له و توې
بو نه خوښې پورې. هم زم د كړه له گه له ناماده پوښدا بدوښم، پرېسم ليرې چي
د كېن، په ټم نه مده وړا و جوړه ټم نه نه كړ.

كاتي هاته ژور وه، سدرسام پورې. له ټم نه لورې كړه پچوړ كې كه ده مناسي
جياوازي ه پورې — په لام ه نه ته، له مساوي پانځه ساڅا، مړه كې
ده گورځين. سدرنج ډاكيښ تر پورې پورې، چاود كاني د مده وړا وه.
ژنيك له په نامدا ووتې: (له شتيك كې هې ټيږه يه، پورې ټيږه يه
ده گه ټيږه وه.)

پرسپارم كړد: (چې ټيږه ده گه ټيږه وه ؟)
— (شتيك كې له ټيږه يان دزيوه. نايښ.)

ژنيكي لاو تر كې له لاي راستمه د دانيشتېو، ووتې: (نه خير، شتيك ټيږه
ده گه ټيږه وه. نايښ شتيك كې هې ټيږه يه، ټيږه يه ټيږه يه.)
ژني يه كېم، پرسپاري كړد: (كه وايه تر ليرې چي ده كېت ؟)

— (د مېړني گوي ټيږه ووتې كاني ډاډيرم. د مېړني ډانم چوڼ د كاتې وه،
چونكه پېش له مېږنيك ټيږه يان سوو تانډو، د دتېان دوو باريه شمېر كاره
پكې نه وه.)

ژنه که ووتى: (نه و ته نه دنگيکه. ته نه به گونډه تواناي تاکه که سى خوږى شتى له دهست ديت.)

ژنه لاوکه زمرده خه نه يه کی تانه ناميزی کرد و پووی و مرگيږا و ووتو ويزه که ی پچراند.

ژنه که دريژى پيدا: (بو هر داواکاريه که رهفتاريکی ليها تووانه ه يه.) نه م جاريان پووی له من کرد، وک نه ووی په سندن کردنى ووته که ی بوويت.

من هيچ تينه دهگه شتم، بيندنگ بووم و ژنه که ش بيندنگ بوو. ژنه نه وک ي ته نيشتم چاويکی ليدا گرتم — وک نه ووی که پشتگيريم له نه و کرد بيت.

به لام من له بهر هويه کی تر بيندنگ بووم. بيرم نه و شته ده کرده و که ژنه که ووتبووی. (داواکاري) .

له وانه نه بوو. وه نه گهر نا به دنيا ييه وه ه وانی ددهام.

دهستی کرد به قسه کردن و نه مده توانی تهرکيز بکه م. به يی نه ووی ه یی نه م هه موو نيگه رانييه بزانه م، بيرم کرده وه: (نه بوايه جل و بهرگی جوانترم بپوشايه.) له هوله که دا منی بينی بوو و هه و لم دما بير که کانی که شف بکه م:

چون ديمه پيش چاو؟ چ جياوازيه که له نيوان کچيکی هه ژده سانه و ژنيکی بيست و نو سانه دا ه يه؟

دهنگه که ی نه گورا بوو هر خوږى بوو. به لام دهسته واژه کانی گورا نکساری ذوريان به سر دا هاتبوو.

ووتى: دېن ليږاو بيت و دل به دهر يا بسپيريت و نه ترس بيت. ته نه کاتيک په ی به سهر و سهره ی ژيان دبه يين که ږيگه بده يين نه و شته ی چا و پروانی ناکه يين پو بدات .

خودا وند هه موو ږوژيک — له گهل هه تاودا — ساتيک به نييمه دبه خشيت که ده توانين له و ساهدا نه و شتانه له ناو بهرين که نييمه بيزار ده که ن. هه موو

پوژنیک ههول شه ددین وا خویمان دمر بختهین که لهه سانه قیباگهین. که بوونی
 فییه، که نه مپو وهکو دزینی یه، وه وهکو سه پینیش ددینیت. به لاه دمر که سینک
 نه گهر سه رنج بداته پوژی غوی، نهو سانه جادووییه که شفا دهکات. نهه
 جادوووه ددوانیت ههر لهو سانه شاراوانه دا ببت که نهواران، که قوفن به
 دمر گای دمر ددین، له ساتی کش و ماتی دواي زهره پهر، لهه ههزار و پهک
 شتا که وهکو یهک دمر دهکون. نهه سانه جادووییه بوونی ههله — ساتیک
 که تیایدا هه مو، توانای نه سته رهگان به نهه دهکات، وه دینگه مان نه دمن
 سهیر و سه مهره بکهین.

خوشبه ختی ده ندیک جار به ره که تیکه — به لاه له راستیدا رزگار کردنی که
 (فتیج). ساتی جادووی پوژنیک یارمه تیمان ددات تا گوپانکاریمان به سهردا
 ببت، ناگادارمان دهکاته وه که به رهو خهونه کانمان ههنگای هه تگرین. زه جر
 دهکشین، ساتیکی دژوارمان ده ببت، مه نویست ددین. — به لاه هه مو نه مانه
 کاریگه رهیهک به جی ناهیلن. وه له ناوینه دا، ددوانین مه ضرورانه تیمان به
 رابردوو بینین.

به ده بخت و داماو که سیکه که ده ترسیت دل به ده ریا بسپیریت. چونکه له وانیه
 نهو وهکو که سینک که خهونیکی به به دوا دا چوون ههیه. نه گه آن بی نومییدی و
 یه نس و په نجدا پوه به پری نه بیته وه. به لاه کاتیک ناوژنیک له رابردوو ده داته وه
 — بچی که نهه هه میشه ناوژ له رابردوو ددینیه وه، ناوژنی دهیستیت.
 که: (چیت کردوه نه گه ن سهیر و سه مهره یه کدا که خوداوته له هه مو پوژنیک
 تو دا ناشتوویه تی؟ چیت کردوه بهو به رده وای و لیمانوویه یانه ی که
 په ره و دنگاری به تو ی سپاردوه؟ له چالیکدا دفتت کردن، چونکه ده ترسای له
 دهستیان بددیت. که وایه میراتی تو نه ههیه: ددینیه که ژیاخت به فپرو داوه.)

به دبه لخت و داماو که سیکه که نه م دهسته وارانه بیستیت. چونکه له و کاته دا باومر دینیت به سهیر و سه مه رکان، به لام ساته کانی جادویی ژیان به سه رچوون.

هر نه وه نه دی که گفته کانی ته واء بوون، ناماده بووان دهو ریان دا. به چاو مروانی مامه وه، نیگه رانی بوچوونیک بووم که دوا یی نه م هه موه سانه سه بارت به من هه ی بوو. خوم وکو مندالیک ده هاته پیش چاو — تا دنیا بووم، نیریم ده برد که دوسته تازه کانی ناناسم، توپه بووم، چونکه بیر و سه رنجی لای که سانی تر بوو نه ک من.

له دوایدا نزیك بوویه وه. رهنگی سوور هه لگه را و نیت نه و که سه نه بوو که نه و قسه به پیز و گرنگانه ی ده کرد، دیسان هر نه و کوره مندانه بوو که نه گه ل مندا له په رستگای ساو ساتوریو (Sao Saturio) خوی حه شار ده دا و له باره ی خه ونه کانیه وه بو جمو جولی جیهان ده دا — وه له هه مان ساتدا دایک و باوکمان پولیسیان ناگادار کردیه وه، چونکه وایان ده زانی له پووباردا نوقم بووین.

ووتی: (سه لام، پیلار (Pilar)).

پوومه ته کانیم ماچ کرد، ده متوانی ده ستخوشی لیکه م. ده متوانی به هوی مانه وم نه نیو نه و کومه له دا، ماندوو بیم. ده متوانی رسته یه کی خوشه ویست نامیز سه بارت به مندالیمان بلیم، سه بارت به غرو ریک که به بینینی نه و به م شیویه، هه ستم به نووقمی ستایشی خه لکی ده کرد.

ده متوانی روونی بکه مه وه که ناچارم ده بی زور به په له برۆم تا بگه م به کوتا شه مه نده فیه ری شه وی Zaragoza.

من ده متوانی. هه رگیز نه واتای نه م ده سه ته وارنه تی نه گه شتم. چونکه له ته وای ساته کانی ژیا نه ماندا شتالیک هه ن که ده یان متوانی روو بدن. به لام پو

له كه ناري پوړي پيدا دانيشتم و تيز قوت گرځام شريف
 خادون. ساته گانې جاتوويې پوهنيان شايه كه دې نه وي پسته يان. پين بسترين
 قنده پوپن، وه له ناكاي دهستې چاره زورسي ژيان، نيمه له خاي دويست.
 وه نه ساقه شې هار نه مړوداوه پويده. له بسانې ته راوي نه ساراښه كې
 ددعوتوانې به نه نجاميان بگه يه شم، شاتيكم ووځ كه هه فله يه لك له مې وپيش،
 مني كيش كورد بو كه ناري نه مړه بواره و به ناكاي هېنانه وه كه نه م
 دهسته واژانه بفسوم.

ته نېا ورتم: (دتوانين پيگه وه ناره يه لك به پوله وه)
 واو، پوي تيكردم و دهستې چاره زورسي گرت كه به ره و پوي دپيژ پوي پوي.
 دهستې تومن دپيځ له گاه ل تودا شه بگم. سمې له بيلباسو (Bilbao)
 ووتام هه يه. دوتو پيښم هه يه.

وهلام دا يوه: (دپيځ بگه پيمه وه دې Zaragoza). پيځ نه وي كه بزانم نه م
 كوتما پيگا پريني منه.
 به لم، له كه مې له چركه يه لك، له وانه يه له پير نه وي كه دوياره متدل بسو
 پوهه وه، له وانه يه به هې نه وي كه خپله خومان باشترين ساته گانې ژيان
 هه لده پيرين، ورتم:

— (پشوي جه ژني (لقاح مقدس) مان له پيشه. دتوانم تا بيلباسو
 (Bilbao) له گاه نتي بيم و له ووه بگه پيمه وه).

پسته يه لك كه سبارت به دواكار يه گانې بېستې ووم، سهر زمانې گرتې ووم.
 به پوهو خسارمدا هه ستي كړه و ووتې: (ددعوتوي شتيك له من پيرسي)
 نه م دا هه سته گانې بشانه مې: (به يان. پيش كوشترانسه كه، ژنيك دپوهوت
 كه توشتيك هې نه مې وه پوي له گاه پيښته وه.)
 — (گرنك ځيپه).

له كه ناري رووباري پيدا دانيشتم و تير تنگريام شهريف

— (بۇ مەزگىلدە، ئەل ئىچىدە شىتلىك ئازانمى، ئەل ئىچىدە ئەمەس، ئەمەس)
 خەلىپە ئىبراھىم سەدىق (سەدىق)

پیکه‌نی و ٲووی و مرگنڤا تا ناوړنک نه ناماد د یوان بداته وه.
وووتی: (ته‌ها ساتنک....) هوښم گرت و ووتم: (وعلامی پرسیاره‌که‌ی منت نه‌دابه‌وه.)

____ (شتیکی ئەو تۆنییە کە بە لاتەوێ گرنگ بیت پیلار،)
____ (هەر جیبەك بیت، هەژدەگەم بیزانم.)

هه ناسه يه کي ساتري هه لکيشاو برديميه سوچيکي نه لاره که وه.

— (هه موو نه ديانه يه کتابه رستي يه گه وره کاني جيهان — يه هه ديه تا، کاسوليك، نيسلام — خيري نه ن. روهانيه کانيان پيان. پياو دکان به پيني داب و نه ريتي بيو باوهرپان ده ستلا ت و تيانايان هه يه رنساو ده ستوره کان روهان که نه وه.)

— (مہبہستی تھو خانمہ تھوہ بوو ؟)
 — (مہبہستی تھوہ بوو کہ من تھ دنیادا ویندہ کی ہاوتام تھ ناخداہیہ . کہ
 بروام بہ روو خساری میندہی خودا ہدیہ .)

وه لآم دایه وه: (زۆر به باشی پوونت کردموه.)
 نه وه ژنه ی که چاوی نیندا گرتبووم، له دهرموه چاوم پوانم بوو.
 ووتی: (دهزانم ههردوو کمان نه هلی یه ک بهرنامهین. من ناوم (Brida) بریدانه.)

وہ لایم دایہ وہ: (نازانم مہ بہ ستت چویہ .)
بیکنہ نی و ووتی: (ہہ لہ تہ کہ دوزانی .)

پيش نه وهى هه ئيك بۇ روونكر د نه وهى شتيك بره خسينم، قوئى گرتم و بردمى له گه ن خويدا. هه وا نه وه نده سارد نه بوو، من به ته وا وهى نه مه ده زانى تا سپي دهى رۇزى دا هاتوو چى بكهم.

پرسيارم كرد: (بۇ كوئى ده رۇين ؟)

وه لامى دايه وه: (تا لاي په يكه رى "مريه مى مه سېح" .)

— (ده بنى بۇ نه م شو مپوا نه انه يه كى هه رزان په پيدا بكهم.)

— (نه دواى نه وه پنت ده ئېم .)

هه ئوم د هدا له كا هتريايه كدا دا پلېشم، كه مېك زياتر بدوئيم، هه رچىييه ك كه بمتوانيايه نه نه و تينبگم. به لام نه يده ويست سه بارت به دۇسته كه م له گه ن نه م نافره ته دا قسه بكهم، مۇنه تم پيدا تامنى برده شه قامى "كاستليانا"، وه هه ر له و كاته دا، سه يرى مه دريدم ده كرد كه سالانتيك بوو نه مېنى بوو.

له ناوه راستى شه قامه كه دا را وه ستا، نامازيه كى به ناسمان كرد و ووتى:

— (ئيرمه دايه !)

مانگى به در له نيوان چلى دره خته بن گه لاكاندا دمدره وشايه وه.

ووتم: (زور جوانه .)

به لام نه و گوئى به من نه د هدا. باله كانى به شيوهى خاچ كرده وه، و ده سته كانى بۇ سه رده به رز كرده وه و چاوى برپيه مانگه وه.

بيرم كرده وه: (خۆم خسته چ دمدره سه رييه كه وه ! هاتم بۇ نه وهى له كوئى نرانيكدا به شدارى بكهم كه چى كارم كه و ته ده ست نه م ئنه له شه قامى

كاستليانا، وه سه بينيش بۇ (Bilbao) بيلباو ده رۇم.)

كچه كه به چاوى به ستر او وه ووتى: (نهى ناوئنهى دايك زه مين. تواناي ئيمه به ئيمه ييه خشه. له ناسمانه كاندا هه ئدييت، ده دره وشيئيه وه، كه م ده كه ييت،

و قيامت به رپا ده كه ييت، تۆ وه رزى تۆ و مپوه به ئيمه پيشان ده ده يت.)

له كمنارى پوربهرى پهدا دانېشتم و تير تير گريام شريف

كهپه كه دسته كالى بۇ ئاسمان بهر زكردموه و ماوهيه كى زور بهم شپوازه مايه وه.
كه سانيك كه تپه پ ده بوون، سهيريان ده كرد و پيذه كه نين، به لام نه و گوئى
پيذه دمدان، كه سينك كه خهريك بوو له شهرما دهمرد، من بووم كه له په نايذا
پاوستا بووم.

دواى ماوهيه كى زور له ستايش كردنى مانگ ووتى: (نه بوايه نه م كارم
بكرديه تا "مريهمى مديح" پاريزگاريمان ئى بكات.)
— (سهره نجام ده ئى سهاره ت به كى قسه ده كه ى ؟)

— (سهاره ت به و شتهى كه دوسته كه ت له بارهيه وه ددوا، به لام به
شپوهيه كى بيرسا "واقعى".)

له ناكاو تيگه يشتم كه گويم بۇ ووتار كه نه گرتووه. به ته واوه تى نه مدمزاني
كه دوسته كه م سهاره ت به چى قسه ى كردوه.

كاتى دووباره كه وتينه رى، كچه لاهه كه ووتى: (ئيمه رووخسارى مينه ى
خودا وهند دهناسين. ئيمه ى ژنان، له نيشتمانى دايك تپذه گهين و خوشمان
دمويت. عه قل و هوش خومان له ناو نه شكه نه گهكان و ناگرا به دست
هيناوه، به لام به زيندوويى مايه وه. وه كه نه وه ى له نهينيه كانى تيگهين.)
ناگرمكان. جادوگرمكان.

به ووردى سهرنجى ژنيكم ددا كه له په نامدا بوو، زور جوان بوو زولفه كانى تا
كه مەرى شۆپ بوو بوويه وه.

— (كاتيك پياوهكان ده چوون بۇ پاو، ئيمه له نه شكه وته كاندا، له ره حمى
دايكدا ده مايه وه و پاريزگاريمان له مندا له كان ده كرد. وه ئيرمدا بوو كه
نيشتمانى دايك هه موو شتيكى فير كردين.

پياوهكان له جوولهدا بوون، به لام ئيمه له ره حمى دايكدا ده مايه وه. وه بهم
شپوهيه بوو كه تيگه شتم تۆو ده گوريت بۇ گيا، وه نه ممان به ميرده كانمان

له نه ناری پوویاری پیدرا دانیشتم و تیز تیز گریام شریف

ووت. ئیغه یه کهم نا نمان دروست کرد و دهر خواردی پیاوه کانه مان دا. ئیغه
یه کهم جامی قورینه مان بو خواردنه وهی پیاوه کان دروست کرد. وه نه
دروستکردنی گهردون تیگه شتین. چونکه جهسته ی ئیغه لاسایی پئی و په سمی
مانگی ده کرده وه.)

له ناکاودا راهوستا:

— (لیره دایه.)

سهرنجم ددها. له ناوه پاستر مه پدانئیکدا که پر بوو له گهرسته ی گواسته وه،
هواره یه کی ناو هه بوو. له ناوه پاستی نه م هواره یه دا، په یکه ری ئنیک هه بوو که
شیره کان رایانده کیشا.

ووېستم شاره زایی خوم له مه دریددا پیشان بدهم و ووتم: (نه مه مه ییدانی
"Cibele" سیبله.)

پیش تر، نه م په یکه رم له سهر دهیان کارتیی بانگه یشت بینی بوو.
به لام نه و گوئی به من نه نه دا. له ناوه پاستی شه قامدا بوو هه وئی ددها خوی
له ناو ئوتومؤبیله کان پرگار بکات. له نیوان ئوتومؤبیله کانداهه سستیکی بو
راهوشاندم و هاواری کرد:

— (وهره برۆین بو ئیره !)

ته نهها بو پرسیار کردنی ناوی میوانخانه یه که، بریارمدا به دوایدا برۆم. نه و
دیوانه یه خه ریک بوو ماندووی ده کردم و زور پیویستم به خه و بوو.

هاوکات گه شتینه هواره که، من به دل ئیدانه وه و نه ویش به ییکه نینه وه.

ووتی: (ناو ! ناو دهر خسته ی نه وه!)

— (نکات ئی ده کهم ناوی میوانخانه یه کی هه رزان به من بلی.)

دهستی برده ناو هواره که وه.

ووتی: (توش هه ر نه م کاره بکه. دهست بده له ناوه که.)

— (هەرگيز نابيت. به لام نامه‌وى ناره‌هتت بکه‌م. ده‌بن ميوه‌خانه‌يه‌کى هه‌رزان په‌يدا بکه‌م.)

— (ته‌ها يه‌ک خوله‌کى تر دريژه ده‌کيشى.)

کچه‌لاوه‌که فلوتىکى بچووکى له جانتاکه‌ى هينايه‌ ده‌روه و ده‌ستى به‌ فلوت ليدان کرد.

ده‌نگى فلوته‌که وه‌ک نه‌وه‌ى کارىگه‌رى ماده‌ى سپرکه‌رى هه‌بن: ده‌تگه‌ ده‌نگى ترافىکه‌کان دوور که‌وته‌وه و دلهم نارامى گرت. له‌سه‌ر ليوارى حه‌وزه‌که دانىشتم، گويم بۆ زمزه‌ى ناو و فلوته‌که راديرا و چاووم برييووه مانگى به‌در که له سه‌روومانوه ده‌دره‌وشايه‌وه. شتي‌ک به‌ منى ده‌ووت — هه‌رچه‌نده نه‌مه‌توانى به‌ باشى تيبگه‌م — که به‌شيك له سه‌رووشتى ژنانه‌ى من ليرمه‌دايه.

نازانم چه‌نديک فلوتى ليدا. کاتى له فلوت ليدان بوويه‌وه، رووى وه‌رگيراي به‌ره‌و هواره‌که.

پرسيارم کرد: (تۆ کيبيت؟ بۆچى داوات له من کرد له‌گه‌لت بيم ؟)

رووى له من کرد:

— (هه‌مان نه‌و که‌سه‌م که وا ده‌زانى. من به‌شيك له ئايىنى سه‌ره‌وى ريك ده‌خه‌م.)

تکام ليکرد: (چيت له من ده‌وى ؟)

— (ده‌توانم چاوانت بخوينمه‌وه. ده‌توانم دلت بخوينمه‌وه. تۆ عاشق ده‌بى. وه ره‌نجيش ده‌کيشى.)

— (من ؟)

— (ده‌زانى سه‌باره‌ت به‌ چى ده‌دويم. من بينيم که نه‌و چۆن چۆنى سه‌يرى ده‌کردى. نه‌ويندارى تويه.)

نه و ژنه دیوانه بوو.

دریژه‌ی پیدا: (هەر له بهر نه‌وه داوام لیکردی که له گه‌لم بییت. چونکه نه‌و گرنکه. هەر چه‌نده قسه‌ی پوچ و بێ واتا ده‌کات، به‌لام به‌لانی که‌مه‌وه نیشتمانی دایک ده‌ناسیت. مه‌هه‌له‌ ره‌نگا وونکات. پارمه‌تی بده.)

ووتم: (نازانم ده‌لنی چی. له عه‌یالانی خۆلدا وون بوویی.) وه‌ دووم وهرگه‌پرا و بوو به‌ نوێزمه‌هه‌له‌کان که‌پامه‌وه، وه‌ هەر له‌م کاته‌دا سوێندم خوارد نیه‌تر هەرگه‌یز بیر له‌ ووتنه‌کانی نه‌و ژنه‌ نه‌که‌مه‌وه.

یەك شەممە

1993/12/5

بۆ ھاوێ خواردن پاوەستانین.

بۆ ئەوێ سەری قسە دا بەمەزنینم، ووتم: (ژیان زۆر شتی فێری تۆ کردووە.)
و ئەلامی دایەو: (منی فێرکرد کە دەتوانین فێر ببین، فێر بووم کە دەتوانین
بگۆڕین، هەتا ئەگەر جینگە ی باومیش نەبیت.)
وویستی کۆتایی بە قسەکان بینیت. نزیکە ی دوو کاترێمێر ئە نیو رینگادا تا
گەشتینە ئەو بارە هیچ قسەمان نەکردبوو.

سەرەتا ھەوێدا نامازە بە یاداوەرێیەکانی دەورانی مندائیمان بکەم، بە ئەم
ئەو تەنھا جەختی ئە سەر ئە دەب دەکردووە. هیچ گۆی بۆ قسەکانم
پانە دەمێرا و سەبارەت بە شتانیکی پرسیاری دەکرد کە پێشتر پێم ووتبوو.
ئە لایەکیوە کارەکە ھەڵە بوو. بریا زەمان و مەکان بۆ ھەمیشە ئەوێ ئە دنیای
مندا دوور بۆختایەتووە. بیرم کردووە: (سەبارەت بە ساتە جادوووییەکان
بدوین. چ بایەخیکی بۆ ئەو ھەییە کە "Carmem, Maria, Santiago"
کارمێم، ماریا یا سانتیاگو چی دەکەن؟)

دنیای ئەو جیاواز بوو، سوریا تەنھا یادگارییەکی دوور دەست بوو، شارێک کە
ئە زەماندا وەستا بوو، دۆستانی دەورانی مندائی ئەو ھێشتاش منداڵ بوون، وە
گەورەکان ھێشتا زیندوو بوون و ھەر ئەو کارانەیان دەکرد کە بیست و نۆ ساڵ
ئەمە و پێش دەیانکرد.

کەم کەم پەشیمان دەبووم ئەوێ کە ئەگەڵیدا ھاووم. ئە کاتی خواردنەوێ
قاومدا، کاتی دووبارە بابەتی ووتووێژمەکی گۆڕی، بێرێرمدا نیتەر داوای ئی
نەکەم.

دوو کاترمیری مابوو تا بیلباو، وەك ئەشكه نجه و نازاردانیکی واقعی بوو. ئەو له شهقامهکانی دهروانی، من له په نجهروهو سهیری دهرهوه دهکرد، وه هیچ یه کێك له نیمه نهو ههسته خراپه ی ههشار نهدهدا که دادوهری دهکردین. نوتهۆمۆبيله کرێ به که ی رادیوی نهیدا نهبوو، لهنا چاره مان ته ههمول کردنی بێدهنگی بوو.

هر نه وهندهی که له ڕێگهی نازاد دهرچووین، ووتم: (بهرسم شوینی وهستانی پاس له کوئیه. لیژدا ههتی پاس بو Saragoza هه به.) کات دوا ی نیوهڕۆ بوو و که سانیکی کهم له سه ره شهقام بوون. له ته نهشت پیاو ژنیکی لاهوه تیه پین، به لام نهو نوتهۆمۆبيله که ی رانه گرت. دوا ی ماوه یهك پرسم: (دهزانی له کوئیه ؟) — (چی له کوئیه ؟)

دیسانهوه گوئی بو قسه کانم نه ده گرت. تا له ناکاو له واتای بێدهنگییه که ی گه شتم. چی هه بوو که به ژنیك بلیت که هه رگیز دنیای نه دیبوو؟ چ چاکه و میهره بانیه کی هه بوو له په نای که سیکدا که له نه ناسراوه کان ده ترسا، که کاریکی دنیای و زواجی یه کترناسینی پیشینی ده کرد ؟ من — بیچاره من — باسم له هه مان دۆستانی مندانی ده کرد، له یاداوهریه تۆز گرتووهکانی لانییه کی بن بایه خ. ئەمه ته نه نا بابه تیك بوو که بو گفتوگو کردن هه مبوو. دوا ی گه شتن به شوینیك که چه قی شار دهرکهوت، ووتم: (دهتوانی هه ر لیژدا دامبه زینی.) هه وئم دها وەك که سیکی ناسایی ره قسار بکه م، به لام هه ستم ده کرد گیل و مندائم و دل گیراوم.

نوتهۆمۆبيله که ی رانه گرت.

داوام لیکرد: (ده بنی پاسی گه رانه وه بو Saragoza په یدا بکه م.)

— (هەرگیز لیره نه بووم. نازانم میوانخانه کهم له کوئیه. نازانم

کونفرانسه کهم له کوئیه. نازانم شوینی وهستانی پاس له کوئیه.)

— (خۆم په یدای ده کهم، نیگه ران مه به.)

ووتی: (هه ز ده کهم.....)

وه دوايي هه وئی دا قسه کهی ته و او بکات، به لām نه یتوانی. دهمزانی دهیه ویت؛

سو پاسم بکات له وهی که هاوکۆچی بووم، سه لام بگه یه نیتته دۆسته کۆنه کانی،

و — بهم شیوازه — ههسته ناخۆشه کانی له ناو به ریت.

— (هه ز ده کهم نهم شهو له گه لām بییت بۆ کونفراس.)

سه رسام بووم. له وانه یه هه وئی دها کات به فیرو بادات تا بیدهنگی

کۆچه که مان هه ره بوو بکاته وه.

دوو یاره ی کرده وه: (زۆر هه ز ده کهم له گه لām بییت.)

له وانه یه کچیکی لادییی بم، به بی به سه رهاتیکی شایسته بۆ پاس کردن،

به بی دره وشانه وهو سه رنج راکیشانی ژنانی شاری. به لām ژینانی لادییی،

هه رچه نده ناهیلیت ژنیک جل و به رگی جوان بیوشیت و ناماده بیت، به لām فیروی

دهکات چۆن گوئ بۆ دلی بگریت — وه له غه ریزه ی خوی تییگات.

به و په پری سه رسامیی وه، غه ریزه م دهیووت که نه و راستگویه.

هه ناسه یه کی راحه تم هه لکیشا. هه ئبه ته بۆ هیج کونفرانسی نه ده مامه وه،

به لām هیج نه بی وک نه وهی دۆسته نازیزه کهی جارنم گه رابیته وه، منی ووو

به رووداوه کانی خوی را پیج ده کرد، دهیوووست له ترس و سه رکه و تووییه کانی دا

شه ریکم بکات.

وه لām دایه وه: (سو پاسی بانگه یشته کهت ده کهم. به لām پاره ی میوانخانه م

نیه، وه ده بی بگه ریمه وه و ده سه کانم بخوینم.)

— (من كه می پاره م ههیه . ده توانی له ژووره كه ی من بمینیتته وه . دوو شوین خه وی توكمه ده گرین .)

سهرنجم دا به بوونی سهر ماش ، نار هقی كړد وه . دلم دهستی كړد به ناردنی ناگاداریانك كه له واتا كه پان نه ده مگه شتم . ههستی شادی چه ند ساتيك له مه و پیش شوینی به سهر هاتيكی كه وړه ی گرتبوو .

له ناكاو نو تومو پيله كهی پاوه ستاند و له چاوانمی روانی .
هیچ كهس نه دیده توانی درې بگات ، هیچ كهس ناتوانیت گاتی به پكی له چاوانمان برونیت ، شتلك هه شار پدات .

وه هه ر ژنیک ، به كه مترین هه ست ، ده توانیت چاوانی پیاوړی هاشق بخوینیتته وه . هه چه نديكیش به سهر سام بوون خوی بنوینیت ، هه چه نديكیش دهر خستې نه م په شیویه ، له م كات و شوینه دا ناجور بیت . به خیرایی كه و تمه یادی ووته كانی نه و نافرته موو سووره له كه ناری فواره كه دا .
جیگه ی باوه پ نه بوو . به لام راست بوو .

هه ر گیز ، هه ر گیز بیرم نه كړد یوه كه — ماوه یكی ژور له مه و پیش — هیشتا له بیریدا بیت . مندان بووین ، پیکه وه د ژیاين و ده ست له ناو دهستی یهك ، جیهانمان كه شف ده كړد . خوشم دهو یست — نه گهر مندالیک بتوانیت له واتای راستی نهوین بگات . به لام سالانیکي له مه و پیش بوو — له ژیا نیکي تردا ، شوینیک كه به رائه ت ، دن به پرووی هه ر شتیکي جوان له ژیا ندا ده كاته وه .

وهك نه وهی كه گه وړه بوو بووین و بهر پر سیاریمان له نه ستو هه بوو .
مه سه له كانی مندالی هی ده ورائی مندالی بوون .
له چاوانیم روانی . نه مده وویست یا نه مده توانی باوه پ بكه م .

دەريژى پىندا : (تەنھا ھەر نەم كۆنفرانسە ماو، دواى دەپۇين بۇ جەژنى
"لقاح مقدس". دەبى بۇيۇن بۇ كىوھكان. دەمەوى شتىكت پىشان بدم.)

نەو پىاوه شكۆمەندە كە سەبارەت بە ساتە جادوو پىيەكان دەدوا، لەوئىدا لە
بەردەمى مندا بوو بە ھەلەترين رەوش رەقتارى دەكرد. زۇر توند دەپۇشت، لە
خۇى دنيا نەبوو، پىشنيارى تىكەل و پىكەلى دەكرد. بىنيى نەو بەم شىوازە
نۇزار بەخش بوو.

دەرگا كەم كەردمەو، دابەزىم و پالەم بە نوتۆمۇ پىلە كەو دا. جگەرە پىيەكەم
دا گىرساند و ھەوئىدا بىر نەكەمەو. نەمەتوانى خۇم لەم پىگە پىيە بدم، خۇم
وا پىشان بدم كە لە مەبەستى ناگەم — نەمەتوانى خۇم رازى بكەم كە
نەمە بەرەستى پىشنيارى دۇستىكە، بۇ دۇستى دەورانى مندالى خۇى. لەوانە پىيە
كۆچى زۇرى كەردبوو، وە خەرىك بوو بابەتەكانى تىكەل و پىكەل دەكرد.

لە نوتۆمۇ پىلە كە دابەزى و لە پەنامەو دانىشت.

دووبارە ووتى : (ھەز دەكەم نەم شەو بۇ كۆنفرانسەكە بىمىنىتەو. بەلام
نەگەر ناتوانى، دەرەكت پىدەكەم.)

نەھا ! دنيا جارىكى تر سوراپىو و ھاتەو شوىنى خۇى. ھىچ نەو شتانە
نەبوو كە بىرم دەكردمەو. نىتر زۇرى نەدەكرد كە بىمىنەو، نىتر نامادە بوو
مۇئەلە بۇشتەم بداتى. پىوانى نەوئىدار بەم شىو پىيە رەقتار ناكەن.

ھاوكان ھەستەم بە نارامى كەرد. بەللى، دەمتوانى بىمىنەو، بەلایەنى كەمەو
رۇژىكى تر. پىكەو نانى ئىوارەمان دەخوارد، كەمىك مەست بو بووین.....
كارىك كە لە مندا ئىدا نەمان كەردبوو. ھەلىكى باش بوو بۇ لە بىر كەردنى ووتە
بى واتاكان و بالندەكان كە چەند خولەكىك لەمەو پىر بىرم دەكردمەو،
ھەلىكى باش بۇ شكەندنى سەھۆلە نەدانىك كە لە مەرىد لەگەلما بوو.

نه‌ها رۆژنیک هه‌رقی نه‌ده‌کرد، هه‌سه‌گه‌لێکم هه‌بوو که به‌دۆسته‌کانمی بلییم.
به‌شیوازیکی نه‌کته‌رانه‌ ووتی: (دوو شوین هه‌وی چیا، وه‌ پاره‌که‌ش تو
ده‌یده‌یت، چونکه‌ هه‌شتا خوێندکارم و پاره‌م نه‌یه‌.)

جانتاکا نمان له‌ ژووریکی مهبوا نه‌هه‌که‌دا داناو هه‌تێنه‌ هه‌واره‌و تا به‌
نه‌سه‌پایی ڤوه‌و شوینی کۆنفرانسه‌که‌ ڤه‌وین. زۆر زوو گه‌شتین و له‌ کاهه‌تریاپه‌که‌دا
دانیشتم.

کیفیتی سووری به‌هه‌وکی به‌ من دا و ووتی: (ده‌مه‌رۆک هه‌شتنیک به‌تۆ به‌هه‌شم.)
هه‌ر له‌ویدا کردمه‌وه. مه‌دالیاپه‌که‌ی دێرین و ژه‌نگ لێدراو، که‌ هه‌زه‌تی
مه‌ریه‌م له‌سه‌ر ڤوویه‌کی و هه‌لبی موه‌قه‌ده‌سی عیسا له‌ ڤوهه‌کی تری بوو.

کاتی سه‌رسامی منی بینی، ووتی: (ه‌ی خۆته‌.)

دلم دووباره‌ ده‌ستی کرد به‌ ناگاداری ناردن.

— (رۆژنیک پایزی وه‌کو ئێستا، ده‌ سالان بووین. له‌ مه‌یدان، له‌ ژێر
دره‌ختیکی به‌ڤودا دانیشتبووین.

ده‌موویست شتیکی که‌ چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک له‌مه‌وێش له‌ بیریدا بووم، به‌ تۆی
بلییم. به‌لام هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی که‌ ده‌ستم پێکرد، ووتت که‌ مه‌دالیاکه‌ت نه‌
په‌رستگای ساتوریو وون کردوه‌و داوات له‌ من کرد که‌ به‌ دوایدا بگه‌ڕێم.)

له‌ بیرم بوو. ناخ، خودایه‌، له‌ بیرم بوو.

دریژه‌ی پێدا: (توانیم بیدۆزمه‌وه‌، به‌لام کاتی گه‌رامه‌وه‌ بۆ مه‌یدان، نیت
نه‌مه‌وێرا شتیکی که‌ بیرم لێده‌کردمه‌وه‌، به‌ تۆی بلییم. دوايی به‌ئێم به‌ خۆم دا
که‌ نه‌ها کاتی مه‌دالیاکه‌ت بۆ بگه‌ڕێنمه‌وه‌ که‌ رسته‌یه‌ک ته‌واو بکه‌م، که‌ نه‌و
کاته‌ ده‌ستم به‌ ووتنی کردوو ماوه‌یه‌کی زۆر هه‌وێم دا له‌ بیري بکه‌م، به‌لام
نه‌و رسته‌ی هه‌میشه‌ ناماده‌بوو. نیت ناتوانم له‌گه‌ڵیدا بژیم.)

پیاڼه ټاوه کې له سهر میړه که دانا و جگهره یه کی داگیر ساند و ماوه یه کی زور
چاوی بریبه سه فقهه که و سهر سام بوو: له دوایدا پرووی تیکردم و ووتی:
_____ (رسته یه کی زور ساده و ساکاره

خوشم دهوئی.)

ووتی: هندی جار خه مویه کی درېز خایه ن دامده گریت که ناتوانم
دهستبرداري بم. تیده گه یی که ساتی جادوویی نه و پوژه به سهر چووه، وه
هیچمان نه کردووه. دوا به دواي نه وه ژيان جادو و هونه ره که ی ده شاریته وه.
دهبی گوئ رادی رین بو ناوازی مندالی که پوژگارنیک مندان بووین، مندالی که
هیشتا له ناخی نیمه دایه. نه منداله له ساته جادوویه کان تیده گات.
دهتوانین هاواری زینده به چال بکه یی، به لام ناتوانین ناوازه کانی بخه وینین.
مندالی که پوژنیک مندان بووین، نیستاش ناماده یه. شاد و سهر که و توو بن
مندالان، چونکه فریشته کانی ناسمان له وانه وه سهر چاوه یان گرتووه.
نه گهر دووباره له دایک نه یی، نه گهر جاریکی تر له گه ن به رانه تی و پاکی
مندالیدا نه گهر نینه وه بو ژيان، نیتر واتایه ک بو ژيان نامینیته وه.
رېوشیکی زور بو خو کوژی هه یه. که سانیک که هه ول دمدن جهسته یان بکوژن،
یاسا کانی خودا وه ند ده خه نه ژیر پییان. نه وانه ی که هه ول دمدن پوچی خویان
نابوت بکه ن نه وانه ش یاسا کانی خودا وه ند ده خه نه ژیر پییان، هه رچه ند
تاوانه کانیان له دیدگای خه لکانه وه که متر ناشکرایه.
گوئ رادی رین بو نه و منداله ی (دڼ) که له سینه ماندا ده لیت. شهرمه زار نه یی
له وهی که گوئی بو را ده دیرین، نه هیلین بترسیت، که ته نه یه و نه وانه یه
هه رگیز دهنگی نه بیسترتیت.
مؤنه ت بده نیم که نه و که مینک هه ستمان بگریته ده ست. نه منداله ده زانیت که
هه ر پوژنیک جیاوازه له گه ن پوژنیک تردا.

کاریک بکهین که جاریکی تر ههست به بوونی خوشهویست بکات. ئەم مندانه بازی بکهین — ههتا ئەگەر پابه‌ند بێت به رهفتاری ناشایسته و بیزار کهرموه، ههتا ئەگەر نه چاوی له لکانهوه بێ ئەقلانه خۆی بنوێنیت.

هه‌رامۆشی نه‌که‌یت که زانایی له‌لسانه‌کان له به‌رامبه‌ر خوداوهدا نه‌زانینه. ئەگەر گۆی پادیرین بۆ مندایی که له بۆخی خۆماندا هه‌یه، نه‌وا چاوه‌کانه‌مان دهم‌روه‌شینه‌وه. ئەگەر په‌پوه‌ندی‌یه‌کانه‌مان له‌گه‌ڵ ئەم مندانه‌دا له‌ ده‌ست نه‌ده‌ین، نه‌وا په‌پوه‌ندی له‌گه‌ڵ ژياندا له‌ ده‌ست نه‌ده‌ین.

هه‌ستم ده‌کرد به‌ توند تر قسه‌م ده‌کرد، وه‌ کاتێک په‌ردا‌خه‌که‌ دووباره‌ ده‌خه‌مه‌وه‌ سه‌ر میزه‌که‌، ده‌نگه‌ ده‌نگیکی زیاتر به‌ریا ده‌که‌م.

له‌گه‌ڵ کۆمه‌لیکی ده‌ نه‌فهری، راسته‌وخۆ له‌ شوینی کۆنفرانسه‌وه‌ بۆ نان خواردنی ئیواره‌ هاتبووین، وه‌ من پێده‌که‌نیم — پێده‌که‌نیم، چونکه‌ شه‌ویکی جیاواز بوو. دوا‌ی سالا‌نیک، یه‌که‌مین شه‌و بوو که‌ به‌بێ به‌رنامه‌ رێژی تێده‌په‌ری.

چهنده‌ شه‌ویکی خوش بوو خواردنه‌که‌ چهنده‌ ده‌چه‌سپا)

کاتی بریارمدا بگه‌ڕیمه‌وه‌ بۆ مه‌درید، هه‌ست و کرداره‌کانم خسته‌ ژێر چاودیریه‌وه‌. له‌ ناکاو هه‌موو شتێک گۆڕا بوو. له‌وێدا بووین — له‌ شارێکدا که‌ سێ کاتریمێر رێگا له‌ شوینی له‌ دایک بوونه‌وه‌ دوور بوو. له‌ پێشتی میز که‌ که‌سانێکی زۆر له‌ دموری دانیشتبوون، ته‌نها یه‌ک نه‌فهرم ده‌ناسی — وه‌ هه‌مووان به‌ شیوا‌زێک قسه‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کردم که‌ نه‌توت سالا‌نیکه‌ ده‌مناسن. سه‌رم له‌ خۆم سو‌ر ده‌ما که‌ ده‌متوانی قسه‌ بکه‌م، بخۆمه‌وه‌ و له‌گه‌ڵ نه‌وانه‌دا به‌ خوشی کات به‌ بێ بکه‌م.

له‌وێدا بووم، چونکه‌ — له‌ ناکاو — ژيان منی گه‌راندبومه‌وه‌ بۆ ژيان. هه‌ستم به‌ تاوان، یا ترس، یا شه‌رم نه‌ده‌کرد. کاتی که‌ له‌ په‌نای نه‌ودا بووم

— وە دەنگىم دەبىست — زياتر باۋىرەم دەكرد كە حەق لاي ئەۋە: ھىشتا ساتانىك ھەيە كە دەبى ئەۋ ساتانەدا دل بە دەرىسا بىسپىرىن، وە ھەنگاۋى مەجنون ئاسا ھەنگرىن.

بىرم كىرمەۋ: (رۇزانە ئە بەردەم كىتەب و دەقتەردا دادەنىشم، ھەۋلىكى ئە سەۋ تەۋاناي مەۋقەۋە بۇ دوستكردنى زنجىرەكانى خۇم ئەيەم. ئەم كارە دەۋلەتتەم بۇ چى دەۋىت؟ بە ناۋنىشانى ژىنىك، چ شتىك بۇ من زىاد دەكات؟)
ھىچ. ئە ھاتبەۋمە دىۋاۋە تا باقى رۇژەكانى ژيانم ئە پىشتى مەزموۋە بەسەر بەرم و ۋەك و دادەۋىك بە خىرايى لىخۇش بوون يارمەتى مەسەلەكانى دادگا بدەم.

— (ناتوانم بەم شىۋەيە سەبارەت بە ژيانم بىر بىكەمەۋە. ھەر ئەم ھەقتەيە دەۋەۋى دوۋبارە برۆمەۋە بە داۋىدا.)

خە تەمەن كارىگەرى شەراب بوۋ. ھەرچى بوۋ، ھەر كەسىك كار ئەكات؟ ناخوات؟

— (ئەمە تەنھا خەۋنىكە. تىدە پەرىت.)

بەلام ئەم خەۋنە چەندە درىژە دەكىشىت؟ بۇ يەكەم جار بىرم كىرمەۋ رۇژەكانى تر ئە كىۋەكاندا ئەگەل ئەۋدا بەسەر بەرم.

ژىنىكى جوان ئە سەر مەزەكەى ئەمەدا پرسى: (تۆكىيت؟)

ۋەلام دايەۋە: (دۇستىكى دەۋرانى مەندالى.)

درىژەى پىندا: (ئە دەۋرانى مەندالىشدا ئەم كارانەى دەكرد؟)

— (كام كارانە؟)

ئە ناكاۋدا ھەمەۋان ئەسەر مەزەكە بىدەنگ بوون.

ژەكە ۋوتى: (خۇت دەزانى. سەير و سەمەرە.)

بئ نهوهی که له مه بهستی ژنه که بگهم، وه لām دایه وه: (نهو کاتانهش باش
فسهی دهکرد.)

همه مووان پینکه نین، هه تا نه ویش — وه نه مه ده زانی هوی نه مه پینکه نینه
چییه. به لām مه سته گهم نه ما بوو.

بینه دنگ بووم، سه پرێکی دهو و بهرم کرد، شتیک که سه بهارت به و به به ته
و وتم به زوویی له بهرم کرد. وه سه بهارت به جه ژنه که مان بهرم کرد وه.

نیره بوون و ناشنا بوون به که سانیکی تازه باش بوو. قسه سو به ته کان و
جدیده کانیا ن تیکه ن دهکرد، هه ستم ده گرد نهوهی له جه به اندا بوو ده دات
به شیکم نئی. هیچ نه بهی نه مه شهو ژنیک بووم که له ریگهی ته له فزیون یان
رۆژنامه کانه وه له ژیا ندا ناماده بووم.

دوای گه بهانه وه بوو Zaragoza قسانیکی ژۆرم بوو وتن هه بوو. نه گه رازی
ده بووم به بانگه یشته که ی بو جه ژنی (لقاح مقدس)، ده متوانی سانیکی ته و او
له گه ن یاداوهرییه تازه کاندایه سه بهرم.

بیرم کرد وه: (به ته و اوای مافی خوی بوو که گوئ به قسه کانی من نه دات
سه بهارت به سوریا.) وه دلم بوو خۆم ده سووتا: سالا نیک بوو هه ره هه مان نهو
داستانه کۆنا نه مه له زا کیره مدا پاراست بوو.

پیاو نیک به سه ره و پریشی سپییه وه، پینکه که ی پر کردم و ووتی: (که مینک زیاتر
بنۆشه.)

نۆشیم. بیرم له هه ندی شت ده کرد وه که بوو وتن هه مبوو بوو مندا له کان و
نهو مکانم.

نهو، به شیوهیه که هه می شه بیستیت، ووتی: (له سه رهت حساب ده که م.
ده رۆین بوو هه ره نسا.)

مه ستیم نه ما تا شتانی که بیرم لیدم کردنه وه، بیان هی نه مه سه ره زمان.

— (تهنها به مهرجي بشه وهی كه تهنهها يهك شتم به باشی بووون بگه يته وه.)

— (چی؟)

— (شتيك كه پيش له كوئنفرانسه كه ووتت. له كافترياكه دا.)

— (مه داليا؟)

له چوانيم پوانی و ته وای توانام خسته گه پتا به هوشیاری بیمه بهرچاو:
— (شتيك كه ووتت.)

ووتی: (دوايي له گهل يه كدا قسه دهكین.) بابه ته كه ی گوري.
بواړي كمان بو قسه كردن نه بوو، به لام توانيم پازی بكم به وهی كه شتيكي
له و شپوهيه نييه.

ووتم: (نه گهر دته ویت له گه لت بیم. دمی گوی بو گفته كانم رادیری.)
— (نامه وئ ليړه قسه بکین. خهريکين به خوشی کات بهرئ دهكین.)
تکام ليکرد: (تو زور زو له سوريا پوشتی. من تهنهها په يوه نديم به سر زوی
دايکيته وه هيه. مؤلت ددهم نزيك تر بيته وه له رهگ و پيشه کانت، وه
نهمهش توانايه کی زیاترت بو پيشرومی پیده به خوشی.

به لام تهنهها نه ميه. له وانه نييه له وينيك له بهرنامه دا بيت.)
به بی نه وهی شتيك بلیت، قسه كانمی بیست. كه سينك بانگی كرد تا پيرسیت
مه به ستی چیه، وه نه متواني دريژه به گفته كانم بدهم.

به خوم ووت: (هیچ نه بی توانيم هکری خوم بلیم.) له وينيكی بهم شپوهيه،
تهنها دهيتواني له چپړوکی په ريبه كاندا بوونی هه بیت.

بوچی كه له ژبانی راستیدا، له وين ده بیت له وانه "ممکن" بیت. هدا نه گهر
له وين بايزش وه لامی نه ميه نه بی، تهنهها له کاتيكا ده توانیت زيندوو بمینیت
كه نوميديك بو پرگاری له وينداريك بوونی هه بیت.

باقیه کهای خهون و خدیانه.

وهك نه وهی بیروكه كه می خویند بپته وه. لهو سه ری میزه گه وه پیکه کهای بهرز کرده وه:

— (به سه لامهائی نهوین)

نهویش که مېك مهست بوو بوو. برپارمدا سوود نه هل وهرېگرم.

— (به سه لامهائی خاومن پېرو هوشان، که دملان هه ددای نه لهوینداره کان، هه لهوینکی ملدالان.)

وهلامی دابه وه: (که سینک که خاومن پېرو هوشه، تهنها له بهر نه وه خاومن پېرو هوشه که هؤگری نهوینله. وه که سینک که گیل و گهوجه، تهنها له بهر نه وه گیل و گهوجه که وا دملانیت ده توانیت نه نهوین تینگات.)

ناماده بوانی سه ری میز، رسته که یان بیست و نه که متر نه خوله کیك، باسیکی پر شه پؤل سه بارت به نهوین دهستی پیکرد. هه که سه و بؤچونیکي تاییه تی هه بوو وه به چنگ و ددان نه دیدگای خوی پاریزگاری دهکرد، وه بتلیکی زوری شه راب بؤ نارام کردنه وه یان پینوست بوو. سه ره نجام که سینک ووتی که نیت درهنگی کرده وه، وه خاومنی رستوران که دهیه ویت ده رگا بیهستی.

که سینک نه پشت میزیکي تروه هاواری کرد: (پینج پوژ پشوومان هیه. نه گهر خاومنی رستوران دهیه ویت دایبخت، بؤ نه وهیه که نیوه سه بارت به مهسایلی جدی قسه دهکن!)

هه موو پیکه نین، مه گهر نهو.

له پیاویکی مهستی پشت میزی پرسی: (ده بی نه کوئ سه بارت به مهسایلی جدی بدوین؟)

مهسته که ووتی: (نه که نیسه!) وه نه م جارهیان، ته هاوی دانیشتمانی ناو رستوران که دایان نه قاقای پیکه نین.

له كەنارى پەربارى پىدرا دانىشتم و تىر تىر گريام شەرىف

ئەو لە شەيئى خۇي ھەستايەو. وامزانى دەيەوئ شەپ بکات، چونکە گەپابووینەو بۇ دەورانى لاوئى، گەپابووینەو بۇ دەورانىک کە شەپ کردن بەشیک بوو لە شەو.... دەورانى شەپ و خەیر لە شەيئى ھەدەغە کراودا، دەورانى مۇسقىق توند و خیرا.

بەلام تەنھا کارىک کە کردى، ئەو بوو کە دەستى منى گرت و پوو بە دەرهوہ بردى.

ووتى: (باشتر وایە ھەموومان بړۆين. درەنگى کردووہ.)

لە بېلباو باران دەبارئ، لە جیھاندا باران دەبارئ. عاشق دەبى بزانئ چۆن چۆنى وون دەبئ، و چۆن چۆنى پەيدا دەبئ. ئەو باش دەزانئ چۆن چۆنى ھاوسەنگى ئەم دووانە بپاريزئ. لە کاتیکدا کە بۇ میوا نخانە دەگەپاینەو، شادە و گۆرانى دەئئ:

Son Los Locos que inventaron el amor. (دیوانەکان بوون

کە ئەوینیان بنیاد نا.)

ھەرچەندە ھیشتا لە ژیر کاریگەرى شەرايدام، بەلام تۆزىک ھاتوومەتەوہ سەر خۆم. ئەگەر ئەمەوئ پۆژەکانى داھاتوو ئەگەن ئەودا لە کۆچدا بىم، دەبئت ھالەتەکان بخەمەوہ ژیر پکىفى خۆم.

خستەوہ ژیر پکىفى ھالەتەکان ئاسانە، بۆچى من ئىجساساتى نيم. کەسێک کە دەتوانئت بەسەر دليدا زال بئ، دەتوانئت جیھان پزگار بکات. گۆرانى دەئئ:

(Con un poena y un thrombon
A develarte el Corazon.)

(بە ھۆنراوہ و سازىک)

دل بە تۆ دەدۆرینم.)

خوم دهناسم، پیویستم به ترس گه لیکي تازه نږیه.... هر نهو ترسانه ی که خوم همه بهسه.

ناتوانم هر گیز ناتوانم نهوینداری که سیکی وهکو نهو بم. نهو به باشی دهناسم، ماوهیه که پیکه وه ژیاوین، لاوازی و نیکه رانیه کانی دزمانم. ناتوانم وهکو خه لکی راستی بکه مهوه.

دزمانم که نهوین و سه د "به بهست" وهکو یه کن: نه گهر ږنگه بدهیت درزیکی بچووک دروست بیت که ته نه ا بریکی کهم ناو نییه وه تیپه ږیت، کهم کهم ته وای دیواره که دپروخت — وه ساتیک دیته پیش که هیج که سینک ناتوانیت ږیگری لهو ناوه بکات.

نه گهر دیواره که بروخت، نهوین هه موو شتیک دمگرینه نه ستو، نیتر گرنګ نږیه بوی که (ممکن) چیه و (ناممکن) چیه، بوی گرنګ نږیه که ده توانین یا ناتوانین مه عشقه که مان له په نادا بیت یا له په ناماندا نه بیت — عه شق واته نختیاری له ده ستان.

نه خیر، ناتوانین به هیج درزیک رازی بین. هه رچه ندیکیش بچووک بیت.
— (ته نه ساتیک)

له ناکاو وازی له گورانی ووتن هینا. دهنگی پنیه کی توند له پشت سه رمانه وه له سه ر هه رش ږیژی به ردی شه قامه وه دهات.

قو لی گرتم و ووتی: (برؤین .)

پیایونک هاواری کرد: (په له مکه! ده بی له گه ل تودا قسه بکه م)
به لام نهو توندتر هه نګاوی هه لده گرت.

ووتی: (په یومندی به نیمه وه نږیه. برؤین بؤ میوا نڅانه.)

په یومندی به نیمه وه هه بوو: که سیکی تر لهو شه قامه دا نه بوو. دلم نارامی لیږا و به زووی مه ستیه که له سه رم په ږی. بیرم که وته وه که بیلواو له ناوچه ی

Basco يە و ھيرشى تيرورىستەكان زور بەر بلاوه تيايدا. ھەنگاۋەكان نزيك
تر دەبوونەو.

توندى كرد و ووتى : (ھەلۋىن)

بە لām نيتز درەنگ بوو. پياۋيكي شەبەح، سەرئاپاي تەڤ، ھاتە نېوان
ھەردوومانەو.

پياۋەكە ووتى : (نارام ېن، تەكاتان ئېدەكەم) سوينداتان دەدەم بە خودا نارام
بگرن)

زور ترسا بووم و بە دواى ڤنگەپەگدا دەگەپام كە ئىۋەى ھەلۋىم، بە دواى
نوتۇمۋىيلېكى ڤولېس كە ئە ناكاو وەكو سەير و سەمەرە دەرکەوئت.
بە شىۋەيەكى غەريزەيى ھۆلېم گرت — بە لām دەستى لا بىردم.

پياۋەكە ووتى : (تەكاتان ئېدەكەم. ھەوائيان پىندام كە ئە شاردان. پىۋىستم
بە يارمەتيتان ھەيە. كۆرەم.)

پياۋەكە چۆكى دادايە زموى و دەستى بە گريان كرد.

— (تەكاتان ئېدەكەم) تەكاتان ئېدەكەم)

ئەو ھەناسەيەكى ساترى ھەلگىشا، سەرى ھىنايە خوارمەو چاۋەكانى
داخست. چەند خولەكك بە بىدەنگى مايەو، و تەنھا دەنگىك كە دەگەشتە
گوئمان، دەنگى بارانى تىكەن بە گريانى ئەو پياۋە بوو كە چۆكى ئە زمويدا
دانابوو.

سەرەنجام ووتى : (پىلار بېرۇ بۇ ميوانخانە بخەو. وا نازانم تا بەرەبەيان
بگەرنەو.)

دوو شه مه

1993/12/6

نهوینی لیوان لیوه له داو. کاتیک دهیهوینت خوی بنوینیت، تهنها نوره که ی
پیشان دهدات — وه ناهیلنیت سیبه ری نهو نوره ببینن.

ووتی: (سهیری زهوی دهورو بهرمان بکه. وهره له سهیر زهوی راگشین و ههست به
لیدانه کانی دلی زهوی بکهین.)

وه لاهم دایه وه: (باشه با دواپی، نامهوی تهنها پالتاوینک که نه گه ل خومدا
هیناومه، پیسی بکه م.)

له ریگه یه کی دا پوشر او به دره ختی زهیتون ههنگامان دهنا. دوا ی له بارانی
دوینن شه و له بیل باو، ههتاوه تاوی بهر به بیان ههستیکی خهون نامیزی به من
دهبه خشی. عهینه کی فوتم نه بوو — هیچ شتی کم نه گه ل خوم نه هینا بوو،
چونکه بریار وا بوو هه ره نهو روزه بگه رنه وه بو Zaragoza. دهبی به
کراسیکه وه بخه و تمایه، که به قهرز به منی دابوو، وه کراسیکیشم له دهورو
به ری میوا نخانه کپی بوو تا یه کیکیان بشورم که نهوی که یانم له بهردایه.

به راشکاوانه ووتم: (حه تمه ن که من به یه ک جور جل و بهرگه وه دهبینی،
ماندوو بووی.) ده مویست بزانه بابه تیکی بی بایه خ من دهگه رنیتته وه بو
واقیع یان نا.

— (نهوهی که لیهر دای خوشحالم.)

نهو کاته ی که مه دالیاکه ی به من به خشی، نیتر سه بارهت به نهوین هیچی
نهووتبوو، به لاهم زور خوشحال بوو و مک نهوهی بو ته مهنی ههژده سانی
گه راپیتته وه. له په نامه وه ریگای ده بری، نهویش له جوانی و ناسکی نه م بهره
به یانه هاتبووه بوونه وه.

- ناماژەم بە كىنەكانى پىرنە كرد و پرسىارم كرد: (ئىزە ئىشت چىيە؟)
بە پىنگەننەو وەلامى داىەو: (ھەرنسا ئە پشت ئەو كىوانەو وىە.)
— (من شارەزايەم ئە جوھرافىادا ھەيە. تەنھا دەمەوئى بزانم بۆچى دەبى تا ئەو كىوانە بىرۆين؟)
ماوھىەك ھېچى نەووت و تەنھا پىندەكەنى.
— (بۇ نەوئى ئەوئىدا چەك مائەك بېيى. كە دەزانم، ئەوانەيە بەلاتەو ھەرنج راكەش بى.)
— (نەكەر ئە بىرى ئەوئىدا كە بېيە مەئەك، ھەرامۆشى كە. من پارەم دىيە.)
بۇ من جىاوازى نەدەكرد بۇ لادىيەك بىرۆم ئە Navara يا بۇ ھەرنسا بىرۆم. ئەنھا نەمەوئىست پۆزەكانى پىشو ئە Zaragoza بەسەر بەرم.
بەستەم كە مەشكەم بە دىمى ووت: (دەبىنى؟ ئەوئى كە بە بانگەيشتەكەى رازى بووى خوشجائى. گۆرانكارىت بەسەردا ھاتووە و ھەستى پىناكەى.)
ئە خەير، ھىچ نەگۆرا بووم. تەنھا كەمەك راحەت تىر بوو بووم.
— (سەيرى بەردەكانى سەر بووى زەوى بكە.)
خەم بوون و ھىچ گۆشەيەكەيان نەبوو. ئە بەردەكانى كەنارى دەريا دەچوون. بە لام ئىزە، ئە دەشتەكانى Navara ھەرگىز دەريايەك بوونى نەبوو.
ووتى: (قاچەكانى كارىگەرەن، قاچەكانى داستان بىژان ئەم بەردانەيان تىژ كردۆتەو، ئەوانە گۆرراون و كۆچەريەكانىش گۆرراون.)
— (ئە كۆچدا فەيرى ئەم ھەمەوئە شتە بووى؟)
— (نەخەير، سەير و سەمەرەى كەشەكەر زۆرن.)
ئەنەگەشتەم، ھەوئىشەم ئەدا ئە بابەتەكەدا رۆيچەم و ئەسەرى بىرۆم. نووئى ھەتاو بووم، ئە دەشتدا، ئە كىنە بەرزەكاندا.

پرسپارم كرد: (نيستا بۇ كوئ دهرؤين؟)

— (بۇ هيچ شويئى. له بهر به بيان، له هه تاو، لهم سروشته جوانه چيژ و مرد مگريڼ. كوچيكي دريژمان له ريگادايه به ئوتومويل.)

ساتيک راوه ستاو پرسپارى كرد:

— (مه دالياکه ت هه لگرتووه.)

وه به خيږايى ههنگاو هه لدمگرم و نامه وئ تيشك بخه مه سهر لهو بابته و نامه زى پيښكهم — له وانه يه شادى و نازادى لهم بهر به بيان به خاته مه ترسيه وه.

لادنيهك دهر دمهكوت. كه له لاديكانى سدهى ناوه راست ده چوو، كه له سهر گردنك بوو. وه دهمتوانى له دوور موه گومەزى كه نيسه و قالا ويرانه كانى بيښم.

پيشنيار دمهكهم: (برؤم و لهو شويئنه له نزيكه وه بيښم.)

گومانى ههيه، به لام سهر نه نجام رازى ده بيت، له ريگه دا كه نيسه يهكى بچووك ههيه و ههز دمهكهم بچه ناويه وه. ئيتړ دؤعا و پارانه وه كردن نازانم، به لام بيښهنگى كه نيسه كه هه ميشه نارامم ده كاته وه.

به خوم ده ئيم: (ههست به تاوان مهكه. نه گهر لهو نه وينداره، له وه كيشه ي خويه تى.)

سه بارهت به مه دالياکه پرسى. دزمانم كه چاو مروانى له و ميه سهرى قسه دا به زرينيت. ههر لهو كاته دا، له بيستنى لهو شاندى نايه وئ بيان بيستنى، ده ترسى. ههر له بهر له وه دريژى پينه دا و کوتايى به بابته كه هينا.

له وانه يه به راستى منى خوش بويت. به لام ده توانين لهم له وينه به شتيكى جياواز، به شتيكى ساترا تر بگورينه وه.

له گه ن خۇمدا بیر ده که مه وه : (گالته نامیزه. شتیک ساترا تر له نهوین بوونی
دییه. له چیرۆکهکانی مندا لآندا، شازاده خانمهکان بۆقهکان ماچ ده که ن تا
بگۆبرین به شازاده. به لام له ژبانی واقعیدا (پرسا)، شازاده خانمهکان
شازادهکان ماچ ده که ن و شازادهکان ده گۆبرین به بۆن.)

دوایی نزیکه ی نهو کاتژمیر ینگا برین به پ، ده گه ین به که نه سه که. پیره
پیاوینک له سه ر په گانیدا دانه توه.

یه که مین که سیکه که له په که مین هه نگاوی ینگا برینه وه ده پینین — چونکه
کوتایی زستانه، وه ده شته گانهش بزگار بوون و ناهیکیان به به ردا هاتوه ته وه
— تا زهوی باوه به به ره که ته که ی بکات و ینگه بدات مروشه کان به ئاره قی
ناوچاوانیان نانی خویان به دست بینن.

لهو به پیاوکه ده ئیت : (پۆز باش.)

— (پۆز باش.)

— (ناوی نه م لادییه چییه ؟)

— (San Martin de Unx)

ده ئیم : (Unx) ؟ نه م ناوه هه ره ئی ناوی دیوکهانه ؟

پیره پیاوکه نازانی که ئیمه گالته ده که ین. به بیزاری و مه نویسی، روو به
دهرگای که نیسه ده پۆم.

پیره پیاوکه ده ئیت : (ناتوانیت بچیته ژوورمه. نیومروان کاتی پشووه.
له گه ر ده ته ویت، ده توانیت کاتژمیر چواری دوا ی نیومرۆ بگه ریته وه.)

دهرگا کراوه یه. ناومه ده بینن — هه رچه نده به روونی ناییینن و رووناکی
دهرموه ینگه ره له بینینی ناومه.

— (ته نها یه ک خوله ک. ده مه وی پیا ریمه وه و دوعا بکه م.)

— (زۆر به داخه. به لام کاتی پشووه.)

نهو گوئ بۇ گفته كانى پيره پياو كه راده گريت و هيچ ناليت.

ده ئيم: (باشه، برؤين. مشت و مر كردن سوودى نيهيه.)

نهو به سهر سورمانه وه سهرم دهكات، سهر كردنه كهى خا ئيهيه، دووره.

ده پرسيت: (ناتهوئ كه نيسه كه ببيني ؟)

دهزانم ههزى به رهفتار كردنه كه م نه كردووه. هه تمه ن وا دهزانيت من لاواز و ترسنوكم، وه ناتوانم بۇ نهو شتهى دههويت، بجهنگم. پيويسى به ماچ نهبوو، شازاده خانم خوى بووه به بوق.

ده ئيم: (دوتيت له بيره؟ گتوگوكانت چهند جاريك برى، چونكه مهيلت نهبوو قسهى له سهر بكهى، ئيستا كه من ههر نهو كاره دهكم، ره خنهم ليدهگرى.)

پيره پياو كه، بئ جياوازي شاهيدى مشت و مر كهى ئيهيه. هه تمه ن خوشعائه كه لهم شونه دا، له بهر چاوى، خهريكه رووداويك روو ده دات — شوئينيك كه هه موو به يانيه كان، هه موو عه سره كان و هه موو شه وه كانى وه كو يه كه.

نهو روو دهكات ه پيره پياو كه و ده ئيت: (دهركاى كه نيسه كه كراويهيه. نه گهر پارهت دهوى ده توانين برئيك پارهت بدهيني. به لام نهو دهيه وئيت كه نيسه كه ببينيت.)

— (نيت كاتى بينين نيهيه و كاتى بينين به سهر چووه.)

— (باشه، كه وايه به ههر شيوازيك بووه ده چينه ژورموه.)

قۇلم دهگريت و ده ئى ده چينه ژورموه.

دلم ليده دات. له وانويه پيره پياو كه توند و تيزى بنوئى، پۇليس ناگادار كاته وه، گه شته كه مان ئى تيك بدات.

— (بۇچى وا دهكهى ؟)

— (چونكه تۇ دهتهوئ بچيته ناو كه نيسه كه وه.)

به لام ناتوانم به ووردي سهرنج بدم كه له ناو كه نيسه كه دا چي هه يه : نه و
مشت و مړ — و ډه قنارم — به دا خوه نه و به به يانه پاك و به رزي
له ناو بردووه.

گويم زور به هه سته به وې كه له دمره و ږودم دات — هر ساتنك ته سوږي
پيره پياو كه دهېلم كه دمرات و پوښي لادئ دهېلم كه دنت. هېرش به راني
كه نيسه. دزه گان. خه رېگل گاري ډا به چئ ده گن، پاسا ده خه نه ژر پييان.
پيره پياو كه ووتې كاتي پشوره، نه ستا كاتي چونه ژوره و نه يه (پيره
پياو يكي بن چاره يه، نه پتواني ږيگري له نيمه بكت — وه پوښي تر سناك
تر ده بيت، چونكه بن ږي زيمان له گه ن پيره پياو يكي به سالا چوودا نواندووه.

نه نه نه ونه نه له ناو كه نيسه كه دا ده مينه وه كه وا خوم پيشاني بدم خون
سار و نارام. دلم نه ونه نه توند لپي ددا كه دترسام نه و بيبيستيت.

كاتي هه ست ده كم ماو هه كي پيوست بو خويندني دوعاي " ناوازي ماريان"
لېره دا ماو نه ته وه، ده ليم: (ده توانين برؤين.)

— (مه ترسه پيلار. ناتواني و كو نه كترنك دمر بينيت.)

نه دمه ويست كيشه ي خوم نه گه ن نه و پيره پياو دا به كيشه يه كه نه گه ن نه و دا
بگوږمه وه. ده بوايه نارام و نه سرخو بوومايه.

وه لام دايه وه: (نازانم و كو نه كترنك دمر بينين چ واقايه كي هه يه.)

— (هه نديك كه س له هه نديكي تر زووير دهن و دهنگ داده بن، نه
خوشيان زووير دهن، له ژيانيش زووير دهن. له دوايدا كه كم كه له ميشكياندا
ده ست ده گن به ساز كردني دوكيومينت و نمايشنامه بو نه وې نه سر بنه ماي
نه هه مته كاني خويان بنووسن.)

— (زورنك له م كه سانه ده ناسم. نازانم مه به ست چي يه.)

— (به لām له مانه خراپتر، كه سانیك ههن كه ناتوانن لهم دۆكيوميئته له ته نيایدا پيشكهش بكهن، له بهر لهوه نه كته ره كانی تریش بانگهيشت دمكهن.)

لهمه ههر لهو كاريه كه لهو كردی. دهيوويست تۆله له شتيك بكاتهوه، وه بۆ لهم كارهش منی هه لېژارد. نه گهر به قه دهغه كراوه كانی لهو رازی دهيووين، ئیستا په شیمان و تيكشكاو بووين.

تووبی لهم پیاوه ئاشكرا بوو، دووركه وتنهوه له كاری نه كته ری ئاسان بوو. به لām خه لکی ئیله بانگهيشت دمكهن كه دهو ری قوربانی بیینن، بۆ نمونه كاتی له نه بوونی داد په رومری شكایهت دمكهن، دهیانهوئ خه لکی رازی بیته بهو نه بوونی داد په رومری، بیرو بۆچونی خو یان دهر بېن، بۆ لهوه ی ببنه هاو كاریان.)

چاوه كانی برپیوهوه چاوا نهوه.

ووتی: (ئاگات له خۆت بئ. كاتی بچيته ناو لهم یارییهوه، هه میشه به دۆراوی دنیته دهرموه.)

حهق لای لهو بوو. بهم شیویه، ئیرمدا هیج ههستیگی خوشم نه بوو.

— (ئیستا پاراومه تهوه. لهو كاری كه وویستوومه له نجامم داوه. ئیستا دهتوانین برۆین.)

رۆشتینه دهرموه. له نیوان تاریکی ناو كه نیسه و هه تاومه تاوی به هیزی دهرموه دا چه ند چركه یهك چاوانم نه یانده بیینی. ههر لهوه ندهی چاوم به هه تاو راهات، سه یرم كرد پیره پیاوه كه ئیرمدا دیار نه ماوه.

لهو روو به لادیكه كهوته رینگ و ووتی: (برۆین نانی نیومرۆ بخوین.)

له کاتی خواردنی نانی نیومه پۇدا، دوو لیوان شەراب ده خۆم. هەرگیز له ژیا نندا بهم شیویه شهرا بهم نه خواردوه. خهريکه ده بهم به که سیکي نه لکحولی.

— (چەنده زیاده پویی نه کهم)

له گه نه خزمه تکاره کهدا هسه دهکات. دهمانیت ویرانه که لیکي پومی زور بهم دهووه بهرمان. ههون دهم نه گفتوگو کردندا به شداری به کهم، به لام ناتوانم بهد رهوشتی خۆم بهارمهوه.

شازاده خانم بوو به بۆن. چ گرنگی بهی که هیه ؟ نه کهر به دواي شتیکدا نیم، به دواي پیادا، به دواي نهویندا، بۆچی دهبن شتیک به که سینک سابت به کهم ؟ وا دهمانم ؛ (دهمزانی، دهمزانی که خهريکم دنیا تیک و پیک نهیهم و دهیشیوینم. میشکم ناگاداری کردبوومهوه — وه دلم نهیوووست پهیرهوی نامۆزگاریه کانی بکات.)

بۆ نهو شتانهی که هه مه، که نرخیکی زۆرم پیداون. ناچار بووم دهست له هه مووه نهو شتانه هه ئبگرم که هه مبوو، بیزار بووم له ریگایه کی زۆر که له بهر دهمدا بوو. خهونه کانه کرده قوربانی له پیناو خهونیکی به ناو گه وره تر — نارامی پۆخ. نامهوی نهه نارامیه له دهست بدهم.

گفتو گوکی له گه نه خزمه تکاره کهدا بری و ووتی ؛ (توورپیت .)

— (به ئی، توورپم. وا دهمانم نهو پیره پیاهه پۆشت پۆلیس ناگادار کاتهوه. وا دهمانم نهه لادییه بچووکه و دهمانم له کویندا بهماندۆرنهوه و دهستگیرمان بکه. وا بزانم تۆ دهتهوی هه ر لیهردا نانی نیومپۆ بخوین، نه مهش پشووه که مان خراپ دهکات.)

دهبهی ناوی موخته تههری دهسپارندهوه. چه تمدن دهمانیت که بهم شیویه دییه — که له راستیدا شهرمه زارم. بۆچی نهه کاره له گه نه ژیا نماندا ده کهین ؟

بوچی کا "پوش" له چاوی خوماندا دهبینین و کیو، دهشت و دره خته کانی
زهیتون نابینین ؟

— (گوی بگره : هیچ یه کیك لهم رووداوانه پوونادات، پیره پیاوکه
روشتوووتهوه بو مالهوه و نهو مهسه له یهش له بیر خوت بهرموه. باوهرم پی
بکه.)

وا دزمان : (له بهر خاتری نهوه تووړه نیم، گیله)
دریژوی پندهدا : (زیاتر گوی بو دلت بگره.)
وه لأم ددهمهوه : (به تهواوی وایه : خه ریکم گوی دهگرم. وه پیشنیار دهکهم
لیره برؤین. حاتم باش نییه.)

— (نیتر له روژدا مهی مهه تاووه. هیچ یارمه تیهکت نادات.)
تا لأم ساته خومم گرت. پیم وایه باشت وایه هه رچییه که نه مهوی بیلیم.
دهلیم : (وا دزمانی که له ساته جادوویییه کان دهگهیت، نیتر هه موو شتیک
دزمانی. نازانم چی دهکهیت له په نای مندا.)
پندهکهنیت و دهلیم :

— (چاکسازیت دهکهم. وه چاکسازی نهو بهرام بهرکییهش دهکهم که له گهن
دلت دهستت پیکردووه.)

— (کام بهرام بهرکی ؟)

وه لأم دمداتهوه : (هیچ.)

به لأم دزمان مه بهستی چییه.

وه لأم ددهمهوه : (خدایالاته کان بخه ره نهو لاه. نه گهر بتهوی، ده توانین له
باریهوه بدوین. تو سه بارهت به ههسته کانی من له هه لهدایت.)

له سورانهوی ده به که واز دینیت و سه یرم دهکات :

— (من ناماده نیم. دزمان که منت خوش ناوی.)

له مه زیاتر سه رگه ردانم دهکات.

دریژهی پیدمدا: (به لام من له پیناویدا دهجه نگم. له ژیاندا شتانیك ههیه كه به های نهوهیان ههیه كه مروف تا کوتایی ته مه نی له پیناویاندا بجه نگیت.)
بۆ ووته كانی هیچ وه لامه یكم ذیهه.

ده لیت: (تۆ به هایان دهزانیت.)

چاوم بۆ شوینی تر ده گنهرم و ههون نهدهم وا خۆم پیشان بدم كه دیکۆراته كانی پستورانه كه سه رنجیهان راگنشاوم. ههستی پۆتیكم هه بوو، نیستا دووباره بوومه وه به شاهاده خانم.

سهیری تابلویهك له ماسی گران و كهشتیهكان دهكهم و بیریان نیدهكه مه وه:

— (ده مه وی باوه به قسه كانی بكم. هیچ شتیك ناگۆرینت، به لام هیچ نهی نهوهنده ههست به لاوازی و بی نرخى ناكهم.)

ده لیم: (داواى لینیووردن دهكهم له بهر توندیم.)

پیدهكه نیت. بانگی خزمه تكاره كه دهكات و پاره ی دانیشتنه كه مان نهیات.

له رینگای گه رانه ودا گیزترم. له وانهیه به هوی ههتاوه تاومه بیت — به لام نا، وهرزی پایزه و ههتاوه تاوه كه ی زۆر به تین ذیهه. له وانهیه به هوی نهو پیره پیاومه بیت — به لام پیره پیاومه كه ماوهیه كه له ژیانى من رۆشته وه دهرمه.

له وانهیه به هوی ههر شتیكى نوویه بیت. پیلایى نوێ نارهحه تكه ره. ژیان جهاوازی ذیهه: غافلگیرمان دهكات، وه ناگادارمان دهكات پوو به نه ناسراو و نامۆكان برۆین — هه ندی جار ئامانه وی، هه ندی جاریش پیویستمان بهم كاره ذیهه.

ههول دهم له سروشت وورد بعمهوه، بهلام نیت ناتوانم زهیتون زارمکان،
شاروچکهی سهر کیوهکه و کهنیهیهک بیینم که پیره پیاونیک له پهنای
دەرگاکیدا دانیشتبوو. هیچ یهکێک لهمانه بۆ من ناشنا نیه.
دکهومه بیرى مهستی دوينى شهو، وه گۆرانییهک که نهو نهیوت.

Las tardicitas de Buenos Aires tienen est no se.....

Que se yo ?

Viste, Sali de tu casa, por Arenales....

نازانم زمرده پهرهکانی " Buenos Aires " چی ههیه....

چی دزمانم؟

دیدگایهک له لایهن "Arenales"، له مالهکانت رۆشتم....

بۆچی " Buenos Aires "، نیه که له بیلباو بووین. نه م شهقامی

"Arenales" چییه؟ چی دموویست؟

دهپرسم: (دوينى شهو چ گۆرانییهک بوو که نهتوت ؟)

دهلیت: (غهزەلیک بۆ دیوانهیهک. بۆچی تا نهپرو نهتیرسیوه ؟)

وهلام دهممهوه: (ههروا.)

بهلام بۆچی، خهیاڵاتیکم ههیه. دزمانم بۆچی نه م گۆرانییهی نهووت، چونکه

داونیک بوو. ناگاداری کردممهوه که ههمووی لهبهر بکهه — وه من دهییت وانهی

تاهیکردنه وهکانم لهبهر بکهه. دهیتوانی گۆرانییهکی ناسراو بلیت، که هیچ

نهبی ههزار جار بیستیت — بهلام ههولی دما گۆرانییهک بلیت که هههرگیز

نهبیستیت.

تهنها داویکه. بهم شیویه، دهیویست کاتن له دوایدا نه م گۆرانییانه له

رادیو، یا له دیسکویهکدا بییستم، بکهومهوه یادی نهو، یادی بیلباو، یادی

دورانیک که پایزی ژیانم دووباره بوو بوویهوه به بههار. به یادی نهو جۆش و

خروش، و نهو داستان و مندا ئیییه دهکه ومهوه که خودا دهزانیت له کوئ دووباره له ملدا دروست بوویهوه.

بهی له هه موو نهه شتانه گه رۆتهوه، به نه زمونه و سه رما و گه رمای چه شتووه و دهزانیت چون نهو ژدهی ده په ویت، به دهستی بهنیت.

به خۆم ده ئیم، (هه ریکه ده ئوانه ده بهم) ته ئها به بهر نه وهی دوو پۆئی له دواى بهک مدهم خواره رۆتهوه، گومان ده بهم پووم به گه سیکى گهولی. گومان ده بهم نهو نه وای ئه ئه گان ده لانیته، گومان ده بهم به بهر بهانییه گانی منی خستوو نه نه ئه یاری خۆیه وه و دهستی به سه ردا گرتووم.

له رستوراندا ووتی: (چاگسازى نهو به رامبه رکییه ده کهم که نه گه ن دلت ده سنت پیکردوووه.)

به لام هه له ده کات. چونکه ئیتر ماوه یه کی زۆره نه گه ن دله دا جهنگاوم و به سه ریدا سه رکه وتووم. نامه وئ نه ویندارکی نه گونجاو "ناممکن" بهم.

سلووره گانم و تواناکانم بۆ رهنج کیشان ده ناسم.

گانی دووباره پوو به نو ئۆمۆبیله که به پئ کهوتین، ده ئیم: (سه بارهت به شتێک بدوئ.)

— (سه بارهت به چی ؟)

— (هه رشتێک. له گه ن مندا بدوئ.)

دهست ده کات به قسه کردن سه بارهت به خۆپیشاندا ئی مه رییه می مه سیح نه Fatinna. نازانم نهه با سه ی له کو ئوه هیناوه — به لام ده توانم خۆم سه رها ئل بکه م به داستانی سئ شو ان که له گه ن مریه م دا گفتوگۆیان کردوووه.

که م که م دله نارام ده گریته. به ئی، من سنووره گان باش ده ناسم و ده توانم خۆم کۆنترۆل بکه م.

شه و گهشتين، له مانگه شهويكى ئيلدا كه نه مانده توانى به ته واوه تى بزانين
له كوندانين. ته نها مهيدانىكى بچووك، گنويكى شه قام، چه ند مائيكى
سه دهى ناو ماست كه به نوري زمره رووناك بوو بوونه وه و چاليكم ده بينى.
هاته جوش و خروش و ووتى: (مانگ)
تينه گه شتم.

گفته كى ته واو كرد: (له "سه ن ساومن" داين.)
نهم ناوه هيچ واتايه كى بو من نه بوو. به لام له فهره نسادا بووين، وه نه مهش
هيناميه جوش و خروشه وه.
پرسيم: (بوچى ليړه ؟)
به پيگه نينه وه وه لامى دايه وه: (له بهر نه و خانوانه كى كه ده مهوى به توى
بفروشم. له وه تپيه رپوه، به لئيم داوه روژى جه ژنى " نقاح مقدس " بو ليړه
بينم.)

— (بو ليړه ؟)
— (هر نهم نزيكانه.)
نو تومويله كى راگرت. كاتى دابه زين، ده ستى گرتم و له و مانگه شه وهدا
هه نكاومان دهنه.
ووتى: (نهم شوينه به بى نه وه كى كه چاوه روانيم ليوى هه بيت، هاته ناو
ژيانمه وه.)

بيرم كرده وه: (توش هر به و شيوه يه.)
— (روژيك ليړه بيرم دكرده وه كه پيگه كه مم وون كرده وه. وه نه سلان به و
شيوه يه نه بوو: له راستيدا، پيگه كه مم دوزييوه وه.)
ووتم: (بوچى به جفره دمدونيت و به روونتر نادونيت ؟)
— (ليړمدا بوو كه زانيم جيگه ت چه نده چوله له ژيانى مندا.)

دووباره چاوم به دموړ و بهر دا گنړا نازانم بؤچي.

— (نه مه چ په يوه نديپه كي به دوزينه وي پنگاته وه هه يه ؟)

— (برؤين ژورنيك بگريڼ، چونكه ته لها دوو ميوه لماندي لدم شاره، ته لها هاوينان كړاونه ته وه. دوايي له رستوران يكي باشدا لاني لپواره ده غلږين — به يې بووني ترس له پوليس، به يې له وي كه پنيويست بېت غمي نه وه بغيرين كه ده يې به لوټولم لپل بگه پښه وه.

كاتي مه زماڼي كړدپله وه، به دريژي گلفوگړو ده گيڼ.)

پنكه وه پينكه نښ. لپتر زور نارام تر بوو بوومه وه. به دريژايي كوچ، له هه ندي پيرو بؤچوني ناروا گه شتم كه پنگم پيدا بوون بيته ناو دهرونه وه. كاتي كه به سر لوټكي نهو كيوانه دا تيپه پ ده بووين كه فدره نساين له روسيا جيا ده كړه وه، له خوام وويست كه بؤجم له ترس و له رز پاك بكاته وه.

لپتر له دموړ بينيني مندا لانه ماندوو بوو بووم، له ربه تاري وه كو زوري هې دوسته كانم كه له نه ويڼي "ناممكن" ده ترسان و به ته واو هتي نه يانده زاني له ويڼي ناممكن چي يه. نه گهر همر به و شيويه به رد موام بوومايه، ته واوي نهو غلښيانم له ده ست دمدا كه نهو ده يوويست له و چهنه رؤژمدا به مني ببه خشيت. بهرم كرده وه: (ناگدار به. ناگداري درز تي بووني سه دمكه به. نه گهر درزي تي بېت، لدم دنيا يه دا هيچ شتيك ناتواني ت بيوه ستيني ته وه و سه دي بكات.)

ووتي: (كه وايه داواكارين كه كچه مريم له مه و به دوا هيدايت و پښمونيمان بكات.)

هېچم نه ووت.

هرسياري كړد: (بؤچي نه تووت نامين ؟)

— (چونكه نيتر وا نازانم گرنه بېت. دموړانيك بوو كه مه زه ب به شنيك له ايانمي پي ك ده هينا، به لام نهو دموړانه به سر چووه.)

نیو خولی خوارد و گه پراينه وه بۆ لای ئوتۆمۆبیله كه.

دریژم پیندا: (هیشتا هه ر دوعا ده كه م. كاتى له كیهوكانى پیرنه تیپه ر ده بووین، ئه م كارم كرد. به لام ئه مه ره قتاړیكى خو كرده، گومان ناكه م وه ها باوهریكم هه بیئت.)

— (بۆجی ؟)

— (چونكه ره نجم كیشاوه و خودا دهنگى نه بیستووم. چونكه له ژیا نمدا هه وئم داوه له ناخی دله وه نهوین به دهست بینم، وه سه ره نه نجام نه وه نهوینه خراوه ته ژیر پى وه، وه خیانه تیان لیکرد. ئه گه ر خودا وه نه نهوینه. ده بیئت زیاتر چاودیری هه ستی من بیئت.)

— (خودا وه نه نهوینه. به لام تاكه كه سیك به باشى له م بابه ته ده گات، كچه مریه مه.)

قاها پیکه نییم. كاتى دووباره رووم له نه وه كرده وه، بینیم كه زۆر جدییه — گائته ئامیزیک نه بوو.

دریژه ی پیندا: (كچه مریه م له باز و نهینى ته سلیمی موته لق ده گات، وه له بهر نه وه ی عه شقی به دهست هیئا و ره نجی كیشا، ئیمه ی له ره نج كیشان پزگار كرد. هه ره بو شیوه یه ی كه عیسا ئیمه ی له بارى تاوان پزگار كرد.)

ووېستم پیکه نینیکى بى پیک قه ره بوو بکه مه وه، ووېستم له وه تیبگات كه پزى له باوهریكه ی نه وه ده گرم. سه باره ت به باوهر و نهوین مشت و مهر ناکریت، نهویش له وه ها لادییه كدا.

دهرگای ئوتۆمۆبیله كه ی كرده وه و دوو جانتای هینایه دهره وه. كاتى ووېستم جانتاكه ی خۆمى له دهست بگرم، پیکه نی. ووتى: (بیئه با خۆم جانتاكه ت بهینم.)

بهرم کردهوه: (ماوهیهکی زۆره هیچ که سینک بهم شیویه رهفتاری نهگه لهدا
(له کردهوه.)

له یه که مین دهرگامان دا، ژننیک ووتی ژورمان بو گری ئییه. دهرگای دووه
کهس نه یکردهوه. له پشت دهرگای سینهم، پیره پیاویکی مېهره بان به باشی
پیشوازی ئی کردین — به لام کاتی سه پیری ژوره که مان کرد، سه پرمان کرد
تهنها یه که شوین خهوی دوو نه هه ری هه یه، من بازی نه بهوم.

وه لامی دایه وه: (ژورنیک په پیدرا دهگه پین، داستانی "Exercisio do
"Outro" "پاھینانیکی تر" ت بهستووه؟ به شیکه له داستانی که سه د ساڻ
له مه و پیش نوسراوه، نووسه ره که ی....)

ووتم: (له نووسه ره که ی گه پئی، باس له داستانه که بکه.) وه جاریکی تر له
مه پیدانی "سمن ساومن" پیاسه مان ده کرد.

پیاویک به دۆستیکی دیرین دهگات که هه وئی داوه ژبانی خوی دروست بکات،
به لام نه یه توانیوه. پیاوه که بیر دهکاته وه: (خراب ئییه پاره یه کی بدهمی.) به
رپکه وت، هه ره وه شه وه، تینه دهگات که دۆسته دیرینه که ی سه رمایه داره و
ده یه وئی قهره بووی ته وای خرا پییه کانی بکاته وه که به درێژای ساڻ نه نجای
داوه.

ده چنه بار یکه وه و پیاوه که مه ی بو هه مووان داوا دهکات. کاتی هوی ئهم
سه رکه ووتوو یه ی ئی ده پرسن، وه لام ده داته وه که تا چهند پوژ له مه و پیش نه
چیکه ی "که سیکی تر دا" ژبانم به سه ر برده وه.

په سیار ده که ن: (که سیکی تر کئی یه ؟)

— (که سیکه که فیژیان کردم که من نه و بم، به لام من نیم. "که سه که ی
تر" بر وای وایه که مروه ناچاره ته وای ژبانی بیر نه وه بکاته وه که چون

نه وهنده پاره كۆ بكاته وه كه كاتى پیر بوو، له برسا نه مریټ. نه وهنده بیر دهكاته وه و بهرنامه ی بۆ داده پړیټ كه ته نها كاتى تیډه گات زیندووه كه پوځگاری له سهر زهوى كۆتایی پینها تووه. به لام نیتر زور درهنگی كردووه.)
— (وه تۆ، تۆ كیټ ؟)

— (من كه سیكم وهكو نیوه، نه گهر گوى بۆ ناوازی دلمان رادیرین. كه سینك كه له بهرام بهر رازی ژبان سهرسام ده بیټ، كه دلى به رووى موعیزه كاندا كراوه یه، كه له و كاته دا چى دهكات، ههست به شادی و نهوینداری دهكات. ته نها "كه سیكى تر" له ترسى ناوومیدی، نهیده هیشت من بهم شیوه یه رهفتار بكهم.)

ناماده بووان چەند جارێك ووتیان: (به لام رهنج بوونی ههیه.)

— (تیکشكاندن بوونی ههیه. به لام هیج كه سینك سلى لینا كاته وه. ههر له بهر نه وه، باشتروایه مړۆڅ له چەند نه به رديه كدا بدۆږى له بهر خه ونه كانى تا تیکده شكیټ، بى نه وهى بزانیټ له پیناوى چیدات ده جهنگیټ.)
ناماده بووان پرسیان: (ههر نه وهنده ؟)

— (به لى. كاتى له مه گه شتم، به خه بهر هاتم، بریارم دابوو كه هه مان نه وه كه سه بم كه به راستى دلم دهیوو یست بيم. "كه سه كه ی تر" لیره بوو، نه ژووره كه مدا، سه یرى ده كردم، به لام نیتر پځگم نه دا بیته ژووره وه — ههر چهنده چەند جارێك هه ولیدا بمترسینیټ، منى به ناگا دهینایه وه كه نه گهر بیر له داها توو نه كه مه وه، نه مه ترسیدا ده بم. له و ساته وهى كه

"كه سه كه ی تر"م له ناو ژيانم كردوټه درموه، ووزی سهر و سه موره ناسای
پووناکی به خشم بو گه راوه ته وه. (

هر بهم شیوه یه به دواي شوینیکدا ده گه راین که به ویننه وه، پیرم کرده وه؛
(به بر وای من غوی نه دستانه ی هه لیه ستووه. له وانه یه داستانه کی نایاب
بیټ، به لام بوونی دیه.)

"سهن ساومن" زیاتر له سی مالی تندا بوو، وه به زووی ناچار بووین کاریک
بکه ین که من پیشنیارم کرده وو — بر وین بو شاریکی گه وره تر.

هر چه ندهش که هه یران بوو، هر چه ندهش که "که سیکي تری" له ژيانی دوور
خستبووه، دانیشتوانی "سهن ساومن" نه یاند مزانی که خهونی نه و نه وه یه که
نه و شه وه نه ویدا بخه ویت، وه هیچ یارمه تییه کیان نه داین. به لام کاتیک که
چیروکی دهووت، وه ک بلنی خوم ده بینیه وه له ناو، ترسه کان، نا
ناسایشیه کان و مهیل نه کردن به وورد بوونه وه و سهرنجدان له هه رشتیکی
سهر و سه موره ناسا — چونکه له وانه یه سبه یت ته و او بیټ و رنج بکیشین.

وهك بلئی چاره نوس دهیه وی پیشانی بدات كه داستانه كهی "كهسیکی تر" راسته — وه پوژگاریش هه میشه به سوودی نهوان هاوده ست ده بیئت — خانوو به کمان پهیدا کرد كه ژووریکسی به دوو شوین خه وی جیا و توکمه ی هه بوو. یه که مین کارم رۆشتن بۆ هه مام بوو، جل و بهرگه کانم شۆرد و کراسیکم پۆشی که تازه کریوووم. ههستم به نوینگه ری ده کرد — وه نه م ههسته ش ئاسایشیکی تری به من به خشی.

پیکه نین گرتمی: (که ده زانیت، له وانه یه "کهسه که ی تر" هه زی نه م کراسه نه بیئت.)

له دوا ی زمرده پهر (نیواره) داوا ی شوشه یه ک شهربا ی له خاوه ن ماله که کرد — رستوران ه کانیش له وه رزی پایز و زستاندا ته عتیل بوون — به ئینی پیدرا که رۆژی دوا یی له جییدا شوشه یه کی بۆ بکریته وه.

قهه مبه نه که مان له بهر کرد و دوو پیکمان به قه رز و مرگرت و چووینه دمره وه.

ووتم: (با برۆین له که ناری چاله که دا دانیشین.)

دانیشتن و نوشیمان تا سه رما له جهسته مان دوور بخه ینه وه.

به گالته وه ووتم: (نه ئی "کهسیکی تر" دووباره له ناخی تۆدا تهاوته وه. سروشت ته نگه.)

پیکه نی.

— (ووتم که ژووریک پهیدا بکه یین پهیدا مان کرد. هه میشه پوژگار یارمه تیمان ده دات له جهنگدا بین بۆ به دیهینانی خه ونه کانمان، هه رچه نده نه گهر کاریکی گیلانه ش بیئت. چونکه خه ونه کانی ئیمه بوونیان هه یه و ئیمه ده زانین نه م خه ونانه چ بایه خیکیان هه یه.)

مانگ که له رووناکی گلۆپه کانی شه قامه که دا رهنگی زهر د بوو بوو، نهیده هیشت نه و بهری چاله که ببینن.

هه ناسه يه كي ساترم هه گيښا. نيتر نه ده بوو گفته كانم دوا بخم.
درېژم پيدا: (سه بارت به نه وين بدوين. نيتر ناتوانين بيخه ينه
په راويزوه. تو دوزاني هم چهند پوژم چوڼ چوڼي به سر پر دووه.
نه گهر به دوستي من ده بوو هم بابه ته نه ددرگا. به لام نه ستا كه دركاوه.
ناتوانم بيري لي نه كه موه.)

— (نه وين ترسناكه.)

وه لام دايه وه: (دوزانم. پېشگي نه ويندار بووم. نه وين و لك ماده سپكه ركانه.
له سره تاي هست و سرخوڅي و خو به ده سه و داندا بو مروڅو دست دوات.
پوژي دوايي، زياترت دهوئ. هېشتا موعتاد "مودمين" نيت، به لام حه ز به و
هسته نه كه يت و وا نه زانيت نه تواني خو ت بو خو ت هه ليبريڅريت. چهند
خوله كيك بير له نه ويندار كه ت نه كه يته وه و دوايي سني كاترمير له بيري
ده كه يت.

به لام كه م خوو ده گريت به و كه سه وه و به ته واوي په يوه ست ده بيت پيښه وه.
نه ستا سني كاترمير بير له نه وه ده كه يته وه و دوو خوله ك له بيري نه كه يت.
نه گهر له بهر ده ستدا نه بيت، هر نه وه هسته ت هه يه كه موعتاده خوماره كان
هه يانه. هم ساته دا، هر به و جوړه ي كه موعتاده كان دست نه دهنه كاري دزي
و بو به ده سته ينياني نه و چيان نه و يت، جهسته به خد م و خه فته نه سپيږن،
نوش ناماديت له پيښاوي نه ويندا دست له هه موو كاريك و مرېده يت.)

ووتی: (چ نمونه يه كي ترسناك بوو)

به راستي نمونه يه كي ترسناك بوو هيچ په يوه نديه كي گونجاوي نه گهن
شهراب، چان و مائه كاني سده ي ناوهر است و دهوروبهري مهيدانه بچوكه كه وه
به بوو. به لام نمونه يه كي بوو كه راستي هه بوو. نه گهر له پيښاوي نه ويندا

نه وهنده ههنگاوی گه وړدی هه ئیگر تایه، ده بووایه یاداوهریسه کانی خوی
بناسیایه.

گه شتمه نه نجام: (ههر لهم پیناوه دا، ته نها ده بیټ هوگر بین به نه وینی
که سیکه وه که ئیمان وه نزیکه.)

ماوه یه کی زور چاوی برپیووه مانگ و به سه رسامی مایه وه. به پرواته وا دیار
بوو که نیت نه یدمو یست له نینو ناوی تر سناکدا ووتووئ سهاره ت به نه وینی
که شتیرانی بکه یین، به لām ریگه چاره یه کی ترم نه بوو.

بیرم کرده وه: (کو تایی به سه رهات) سن پوژ پیکه وه بوون — وه هه موو
پوژئیک بینینی من ههر بهم جل و بهرگه وه — بهس بوو بو نه وهی بیرو بوچونی.
بگوړیت، له خوبایموونی ژنانهم که مینک بریندار بوو بوو، به لām دئم به
نه سپایی تر ئیینده دا.

— (واته خوشم ههر نه مدم نه ویت ؟)

چونکه نیت ههستم به نهو زریانانه ده کرد که نهوین له گه ن خوی هیئابووونی.
نیت ههستم به درز نه کرد له دیواری (سه ده که دا).

ماوه یه کی زور نوشیمان، بن نه وهی که سه بارت به بابسه تیکی جدی بدوین.
سه بارت به خاومن ماله که مان و که سایه تی نهو پیاوه مه زنه ی که نه م
مالانده ی بنیاد ناوه ده دواين. چه ند نه فسانه یه کی بو باسکردم سه بارت به
که نیسه یه کی نهو لای مه یدان — که نیسه یه ک که نه متوانی به هوئ مانگه وه
به باشی بییینم.

له ناکاو ووتی: (ناگات له خوت ئییه.)

به ئی، خه یاللم روشتبوو. خوازیار بووم له گه ن که سیکدا نهوئ بوومایه و وازی
له دئم به ئینایه تا نه حالته تی خویدا بمایه ته وه، له گه ن که سیکدا که
نه متوانی به بن ترس له داپران و جیا بوونه وه له پوژئ دوايسی، نه م ساته

له گه ل نه و ژيان به سهر بهرم. نه و کاته کات به هيواش تر تينه پهرې،
دهمانتوانمې به بڼدهنگي بمېنېنه وه — له بهر نه وهی ته وای ته من کاتمان
بړ ووتو وېژ کردن دهېو. پېويست نه بوو غږم نيگه راني مه سايلي جدی و
نيگه راني بريار داني جدی و دهسته وازه بې په همه گان بگهم.

بڼدهنگين..... و نه مهش نيشانه يه که. بۇ يه که مين جار بڼدهنگين هه رچه نده به
ته نهم، وا بزاتم که پرشته وه تا شوه يه کی شهرای تر په پيدا بگات.
بڼدهنگين. دهنگي هه ننگاوگانې نه و تا لېواری چاله که دهېيستم. کاتژميړيکه
لېره دايڼ، ده نوشين و له مانگ دېروانين.

به راستی بۇ يه که مين جار بڼدهنگين. نه م بڼدهنگي يه بڼدهنگي دله له رزه ی ناو
لوتومويل نږيه له کاتي کوچ له مه دريدوه بۇ بيلباو. به لکو بڼدهنگي يه که
که ددويت. بڼدهنگي يه که نه لیت نيت پويست ناکات هيچ شتيک بۇ هيچ
که سيک روون بکه ينه وه.

هه ننگاوگان نزيك ده بنه وه. سه یرم نه کات — چه تمه ن نه وهی نه ييښت،
چوانه:

ژلېکې دانيشتو له که ناري چائيکدا، له مانگه شه ویکدا، له بهر رووناکي
گلويېکي شه قامدا.

ماله کاني سده ی ناوېراست و که نيسه ی سده ی يازده هم و بڼدهنگي.

دووهمین شوشه‌ی شەراب نیوه بووه، كه بریاری گشتوگۆ كردن نه‌دهین.

— (به‌یانی دنیایا بوو بووم كه بوومه‌ته كه‌سیكى كجوى. به درێژایی نه‌و پوژانه خواردمه‌وه. لهم سێ پوژمدا له ته‌واوی سائیک زیاتر خواردبوومه‌وه.)
دهستی ده‌خاته سەر سەرم، بێ نه‌وه‌ی كه شتیك بلیت. هه‌ست به‌ دهستی نه‌كه‌م و دهستی لانا‌به‌م.

نه‌ئیم: (كه‌مێك سه‌باره‌ت به‌ ژیا‌نت بۆم بلی.)

— (باسی شارامی زۆری ئییه. پێگه‌م هه‌یه و ته‌واوی هه‌وێی خۆم ده‌خه‌مه‌ گه‌ر كه‌ به‌و شیوه‌یه‌ی شایسته‌یه‌تی، له‌و پێگه‌یه‌دا هه‌نگاو هه‌لبه‌گرم.)
— (پێگه‌ت چیه‌؟)

— (پێگه‌ی كه‌سێك كه‌ له‌ به‌ دوا‌دا‌چونی نه‌ویندایه‌.)

درێژی پێند‌ه‌دا: (نه‌وین پێگایه‌کی پێچاو‌پێچ و نا‌ئۆزه‌.)

ده‌ئیم: (چونكه‌ لهم پێگایه‌دا، یان به‌ ئاسمان ده‌گه‌ین یان له‌ دۆزه‌خدا پو‌ ده‌چین.) دنیایا نیم مه‌به‌ستی من بی‌ت.

هیچ نا‌ئیت. له‌وانه‌یه‌ هه‌یشتا نووقمی ئوقیانوسى بێده‌نگی بی‌ت، به‌لام شەراب دووباره‌ زمانی کردمه‌وه و ده‌بی قسه‌ بکه‌م.

— (ووتت شتیك لهم شارمدا پێرموی ژیا‌نتی گۆریوه‌.)

— (وا ده‌زانم كه‌ وا بی‌ت. هه‌یشتا دنیایا نیم، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌ وویستم تۆ به‌ینم بۆ ئێره‌.)

— (تاقیکردنه‌وه‌یه‌كه‌؟)

— (نه‌خێر. خۆ به‌ ده‌سته‌وه‌ دانیکه‌. تا نه‌و هاوکاریم بکات باشتر به‌ریار بده‌م.)

— (کی؟)

— (کچه‌ مریه‌م.)

كچ. نه بوايه ټينگه شتمايه. سهرم سور دوما كه له دواي نهم هه مووه سانه كوچ،
دوژينه وې شويني نوئ، هينشتا نه يتوانيوه خوي له مده هې كاسوليكي
دوراني مندالي رزگار بكتات.

— (سهره كه دواي نهم هه مووه پورداوه، هينشتا پاورت پاراستوه.)

— (نهم پاراست، له دهستم دا و دووباره به دهستم هيناپه وه.)

پروا به "مريم"؟ به شتانيكي "هر مكن" و خه پاي؟ ژيانكي جنسي كارام
نه بوو؟

— (ژيانكي سروشتي و ناسايم هه بوو. له وينداري كهانيكي نور بووم.)

دهست به نيره يي ده كم و له پيچه واندهي كرداردا "عكس العمل" سهرسام
دهم. به لام وا ديتنه بهرچاو ناگري دمرونم دامركاوه ته وه و نامه وي به خه بهري
پنم.

— (بوچي كچه؟ بوچي خانه كه مان وه كو ژنيكي ساده، و كو ژنه كاني ديكه
پيشاني نيمه ي نادهن؟)

پاشماوه ي شهرا به كه ده خواته وه له من ده پرسيت كه به دواي شوشه يه كي تردا
پروا ت؟ وه لامي نه ده مه وه كه نه خير نابيت.

— (شتيك كه نه مه وي وه لام بده يته وه نه مه يه. هر نه وه كه سه بارت به
مه سايليكي تايبت گفتوگو ده كين، باسه كه بو شتيكي تر ده گوړي.)

— (مريم نافرديكي ناساي بوو. مندالي تريشي هه بوو. له كتيبي
پروژدا نوسراوه كه عيسا دوو براي تري هه بووه.)

كه پيتي مريم له كاتي هينانه كايه ي عيسا وه بابه تيكي تره: مريم دورانيكي
نوئي له خوشبه ختي دهست پيگړد. لهو ساته به دواوه چنده هه نكاويكي تر
دهستي پيگړد. لهو يو كي روظگار، زموي كه ناميزي به رووي ناسماندا والا
دهكات، كه پيگهي ده دات دوو گيان بيت و بهرهم ببه خشي.

لهم سانه دا، به نازايه تي و چالاکي خوي به رازي بوون به چارمنوس، مؤلته تي به خوداوهند دا که بيته سهر پووي زهوي. و تا خوي گؤرا به گه وره ترين.)
دزمانيت. به ته واوه تي له ووته کاني تيناگهم.

— (مريهم روخساري جنسي ميينه ي خودايه. لهو پايه ي خودايي خوي هديه.)

به تورپيه وه ددوي، هه وهك بليي به زور ددوي، وهك بليي خهريکه تاوان دمکات.

ده پرسم: (يهك خوداي خانم؟)

که ميک به چاوهرواني دهمينمه وه تا به روون تر بوم شي بکاته وه، به لام نيتر دريژي به باسه که ي نه دا. تا چهند خوله کيک له مه وپيش، بيرم له تانه کاني نهو دمکردمه که له مهنه بي کاسوليکي دمدا. وهک له وه ي که دهسته واژه که ليک له ناخمدا وهک کوفر خويان پيشان بدن.
منيش دمهوي دريژه به باسه که بدم:

— (کچه مريهم کييه؟ خوداي خانم کييه؟)

سات به سات نانا سوودتر دهبيت: (روونکردنه وه که ي دژواره. لهم باره يه وه شتيکم نوسيوه و نه گهن خوم هيناومه. نه گهر بته وي، ده توانيت بيخوينيته وه.)
جه ختي له سر نه که مه وه: (نيستا نامه وي هيچ شتيک بخوينمه وه. دمه وي بومي روون بکه يته وه.)

شوشه ي بادمکه هه لدمگريت، به لام خانيه. نيتر نايه ته وه بيرمان که چ شتيک نيمه ي هيناوه تا لاي لهم چاله. رووداويکي گرنگ خهريکه روو ددات — وهک بليي دهسته واژه کاني خهريکن سهير و سه ميره بهرپا دهکن.
جه خت ده که مه وه: (دريژي به ري.)

— (پیشاندانی نهو ناوه، هەر نهو مانگهی که له دهورو بهرمانه. خانمی خودا سوود له ناو و مرده گری بۆ پیشاندانی خوی.)

وهك بلیی مانگ گیانی به بهردا دیته وه و دهگۆریت به بوونیکی پیروز — هەر چه نده هیشا نازانم مه بهستی چی به.

— (نامه وی سه بارهت به میژوو بۆت بدویم، نه گهر نه ته وی لهم باره به وه بزانی، نه توانی نهو کتێبه به خوینیته وه که نووسیومه، به لام نهو بهزانه که لهم ژنه — خانمی خودا، گهه مرهم، خزمهتکار و خانم — له ته وای دهانه ته کانی جیهاندا. له پیر گرا، ته ده وه گرا، شپوهی خوی گۆری، به لام ههزاران ههزار زانست و ته ریبهتی مایه وه تا به نه مرۆ گهشت.

به کێک له پوو خساره کانی خودا وهند، پوو خساری ژنیکه.)

له پوو خساریم پوانی. چاره کانی بریوووه مانگه وه. بینیم نیت پینوست ناکات جهخت بکه مه وه درێژهی پیندات.

— (نهو له یه که مین بهندی کتیبی مقدهس نامادهیه — کاتی که پوخی خودا ناوه کان هه لده کیشیت، و خودا نه ستیره کان له ژیر و سهردا داده نیت. له مه زمواجی عیرفانی زمویی به گه ل ناسمان.

لهو له کو تا بهندی کتیبی مقدهس نامادهیه، کاتی که

پوچ و ههروس ده ئین: ومه

هه ره وهی که ده بیستیت بلیت: ومه

هه ره وهی که تینوووه، بیت، وه

هه ره وهی که دهیه ویت به بی بهرام بهر "به لاش" ناوی ژیان به دهست بیت.

— (پوچی دهر خستهی پوو خساری مینهی خودا ناوه؟)

— (نازانم. به لام به زورى سوود لهم نالته و مرده گرن بو خويشانان.

له وانه يه له بهر نه وه بيت كه سرچاوه ي ژيانه، وه له ناووه دينه بوون، وه نو مانگ له ناو ناودا ژيان به سر نه بهين.

ناو پيشاندهرى تواناي ژنانه يه، هيژ و توانايه كه هيج پياوړيك هه رچه نديكيش كه پوښنير و توكمه بيت — ناتوانييت به دوستي بينيت.)

ساتيك هه لويسته دهكات، به لام دووياره دريژي پيدهدا :

— (له هه دينيك، له هه سونه تيك، به شيوازيك خوي پيشان نه دات — به لام هه ميشه دهردهكه ويت. ليردا كه من كاسوليكم، نه توانم له كچه مريه دا نه و ديارى بكهم.)

دهستم دهگريت، و به پينج خوله كه ههنگاونان و پياده پويى، له سهن ساومن دهچينه دهرموه. له كه ناري ستونيك له قهراغى شه قامدا تيپه رده بين كه شتيكى سديرى له سهرموه يه : خاچيك، وه پديكهرى كچه مريه له شوينيكددا كه نه بوايه عيساي مه سيح نه وئ بوايه. دهسته واژه كاني دينمه وه بيري خوم و لهم ريكه و ته سهرسام دهيم.

لېسنا تاریکی و مانگ به ته واوی له پېشمانه ومن. که م که م خوم له نیو ناودا
له بېلېمه وه، له سکی دایکدا — شوینیک که رږگار و خه هت تیایدا بوونی
بېه. وه که وهی نه و شتانه ی که نه یلیت، پر واتا بیت، واتیاه کی ترسناک و
سامناک. نه که ومه یادی نه و خانم له کونفرانسه که دا. نه که ومه یادی کچیک
که منی بو مه پدان برد. نه ویش نه یووت ناو پېشانده ری خانمی خودایه.

درېزه ی پېنده دا (له بېست کېلومه تر یکی نیردا نه شک و تیک هیه. له
1858/2/11، که پک له گه ل دوو ملدالی تر، له دورو به ری نه شک و ته که
(کا) بیان کو د م کرده وه. که که لاواز بو وه ته لکه نه لاسی هه بو له هه قیری و
نه هه مه تپدا ژبانی به سر نه برد. له و روزه زستانییه دا، د ترسا له وهی که له
جو که له یه کی بچووک بېه رېته وه، له وانه بوو ته ر بېت، نه خوش که ویت، وه
دایک و باوکی پېوستانی به نه و بره که مه پاره یه هه بوو که نه و به هو ی
شوانییه وه به ده ستی نه هینا.

له و کاته دا، ژنیک به جل و بهرگی سپییه وه، به دوو گولی نالتونییه وه که له
پېکانیدا بوو د مرکه وت. که به شیوه ی شا ژنیک ره قاری ده کرد، تکای لی کرد
که چهند جاریکی دیاری کراو بگه رېته وه بو نیر، و دیار نه ما و له چاو وون
بوو. دوو کچی تر که نه ویان له دووره وه بینو بوو، زور به زووی هه وانه که یان
بلا و کرده وه.

له و کاته به دواوه، نه زمونیک درېژ بو سماندنو بی تاوانییه کانی ده ستی
پېکرد. زیندانیان کرد و داویان لیکرد که هیچ شتیک نه درکینیت و نینکاری
بکات له وهی که بینوویه تی. به پاره نازادیان کرد تا داوی میهره بانی
ناییه تی لی بکات. روزه کانی یه که م، له مهیدانی گشتیدا تومه تیان دایه پال
خانه واده کی — نه یانوت نه و هه موو کاره کانی کردوه له بهر نه وهی
سهرنجی خه لکی پاکیشیت.

كه‌كه كه ناوی "Bernadette" بوو — هیج وینه‌یه‌کی نه‌بوو، له‌وه‌ی كه بهنی بووی. باوك و دایکی، ئازار دراو، داوای یارمه‌تیان له قه‌شه‌ی مه‌سیحه‌كان كرد. باوكی پۆحانی پینشیاری كرد له بینینی دووه‌مدا، به‌رسیت نه‌و ژنه ناوی چیه.

"Bernadette" پینشیاری قه‌شه‌ی مه‌سیحه‌كانی به نه‌نجام گه‌یاند، به‌لام وه‌لامی نه‌و ته‌نها زمرده‌خه‌یه‌ك بوو. نه‌و به تیکرا هه‌ژده جار دهرکه‌وت، و له زۆریه‌ی کاته‌کاندا هیچی نه‌ده‌ووت. به‌لام جارێکیان، داوای له كه‌كه كرد كه ماچی زموی بکات. "Bernadette"، هه‌رچه‌ند نه‌یده‌زانی بۆچی، کاریك كه نه‌و داوای لیکردبوو نه‌نجامیدا. پۆژیکی تر، داوای له كه‌كه كرد له زموی نه‌شکه‌وته‌که‌دا چالێك بکه‌نیت. "Bernadette" نه‌مره‌که‌ی به‌جیه‌نا، داوی كه‌مێك ناویکی لیل دهرکه‌وت — چونكه به‌رازه‌كان لیزه‌ ده‌ژیان.

خانه‌كه‌ ووتی: له‌و ئاوه‌ به‌ه‌تاوه‌وه‌.

ئاوه‌كه‌ نه‌وه‌نده‌ پیس بوو كه "Bernadette" ناچار بوو سێ جار ئاوه‌كه‌ هه‌لگریت و پۆی بکاته‌وه‌، به‌بێ نه‌وه‌ی جورنه‌تی نه‌وه‌ بکات ئاوه‌كه‌ بخواته‌وه‌. به‌لام سه‌رنه‌ نجام به‌بێ مه‌یلی له ئاوه‌که‌ی خوارده‌وه‌. له‌و شۆینه‌ی كه‌ زه‌ویه‌که‌ی که‌ند بوو، ناویکی زۆر تر هاته‌ دهره‌وه‌. پیاویکی کویر چه‌ند دتۆپێك به‌ر ڕوو‌خساری که‌وتوو بینایی بۆ چاوه‌کانی گه‌رایه‌وه‌. ژنیکی بێ هیواو بێ چاره‌ منداکی تازه‌ بووی که‌ له‌ باوه‌شی مه‌رگدا بوو خسته‌ ناو ئاوه‌که‌وه‌ — نه‌وه‌ش له‌ کاتیکدا که‌ هه‌وا له‌ ژێر سه‌فره‌وه‌ بوو. دهردی مندا له‌ که‌ش ساړێژ بوو.

دوای نهووی که له رووداو که دنیایا دهبن، که سانییک دهست نه کهن به ته زوویری سهیر و سه مهره و که نیسه که ده خه نه زه حمه ته وه و دوایی دروکانیان ناشکرا دهبن و درده که ون. که نیسه که به توندی روه پروویان نه بیتته وه: له به رواریکی دیاری کراو به دواوه، که نیسه که ته نها به نه و موعجیزانه رازی نه بیت که له نه زمونه کانی پزیشکان و دانایانه.

به لām ناوه که هیشتا به رده واه، وه درمانه کانیش درێژهی ههیه. (نه ئینی دهنگیک لهم نزیکیان هه بیستم. ده ترسم، به لām نه و جوئه ناکات. مانگیش نیتر ژیان و سه رگوزه شتهی ههیه. بیر له هه موو نه و شتانه نه که مه وه که ووتراوه، وه بیر له پرسیاریک نه که مه وه که وه لām که ی نازانم: نه م شتانه له کوئ نه زانی؟

بیر له روخساری مینهی خودا نه که مه وه. پیاییک له که نارمدا روچیکی نیوان لیو له دژایه تی ههیه. که میک له مه و پیش بو ی نوسیم که نه یه ویت بجیتته قوتا بخانه ی زانستی دینی کاسولیک، به لām به بوچوونی نه و خودا وه ند روخساریکی مینهی ههیه.

بیده نگه. منیش داستانه که ی "Bernadette" له بهر چاومدا دیت و ده چیت، له نیوان مانگیکا که نیمه ی له نامیز گرتبوو.

دوایی، دووباره دهست ده کاته وه به گفتوگو کردن:

— ("Bernadette" دوو شتی گرنگی نه ده زانی. یه کهم نهووی که پیش له گه شتنی مه سیجیه ت بو نیره، نه م کیوانه به رده لانییک بوو — وه په رستنی خانمی خودا گه وره ترین ناینی نه م فهره نگه بوو. نه وه گه لیک هه بوون که روخساری مینهی خودایان نه ناسی وه له نهوین و گه ورهیی نه و شارمزا بوون.)
— (وه دووه؟)

له كه ناری پەرباری پیدرا دانیشتم و تیر تیر گریام شریف

تیگهشتن هەرچی ده توانم، سوود وەریگرم. چەند ساتنیک ئەکەومە یادی وانه کانم، Zaragoza، و پیاویکی گونجاو بۆ ژيانم پەیدا بکەم — بەلام ئەمانە زۆر دوور خۆیان پیشان ئەدەن، وەك ئەوەی گیرۆدەی هەمان ئەو سەرورەییانەن کە سەن ساوەنی پێ کردووە.

دەپرسم: (بۆچی داستانی "Bernadette" بۆ باس کردم؟) بێ ئەوەی ئە چاوانم بروانیت، وەلام دەداتەو: (بەتەواوەتی نازانم. ئەوانەییە ئەبەر ئەوەی کە ئە نزیک لادینی "Lourdes" وەین. ئەوانەییە ئەبەر ئەو بووینت کە سەدی جەژنی "لقاح مقدس" ه. ئەوانەشە ئەبەر ئەو بیت کە ئەمەوینت دنیای خۆمت پیشان بدم، بەو شیوازه دیتە بەرچاو، کە گوشەگیری و جنون نامیز نییە.

کەسانیکی تیش ئە دنیای مندا هەن. و باوەریان بەو شتانه هەیە کە ئەیلیم.)

— (هیچ کات ئەمەووتوو دنیای تۆ جنون نامیزە. ئەوانەییە دنیای خۆم بەو شیوەییە بێت: گەنگترین دەورانی ژیانم ئە پشت کتیب و دەفتەرەو بەسەر بردوو، تا ئەتوانم ئە جیگەیهک کە دەیناسم بچمە دەرەو.) هەست ئەکەم ناسوودە تر دەبیت: دەرکی پێدەکەم.

نومێدەوار بووم درێژە بە گفتوگۆ کردن بەدات سەبارەت بە خودای خانم، بەلام پووی ئە من کرد:

— (برۆین بڤه‌وین. زۆرمان خواردۆتەو.)

سێ شەممە

1993/12/7

لێو چووو خەوهوه، ماوهیهکی زۆر به خه بهر بووم و بیرم له مانگ، له مهیدان،
له باده و گشتوگۆکان له گهروهوه، دهست نوسێک که به منی دا بوو، خویندمهوه و
ههستم به شادی کرد، خۆراکێکی گههه به راستی بوونی هه بووایه — هاوکات
هههه باوک بوو هههه دایک.

دواهی چراکهه کوژاندهوه و بیرم له بێدهنگی که ناری چاله که کردهوه. له
همان ساته کانی بێدهنگیدا بوو که بۆم دهرکهوت چهنده له نهوهوه نزیکم.
ههه یه کیك له ئیمه ههچی نهووتبوو. گشتوگۆ سهبارهت به نهوین پێویست
لهیه، چونکه نهوین ناوازی تاییهتی خۆی ههیه و خۆی دهوینت. نهو شهوه، له
لهواری چان، بێدهنگی مۆلهتی دا دله کانهمان لیکهوه نزیک بیهوه و یهکتری
هاهتر بناسن. دواهی دلی من ووته کانی دلی نهوی بیست و ههستی به شادی
کره.

پهش نهوهی که چاوه کانهمان دا بهخهه، بهرپارمدا کارێک که نهو به راهینانیکی تر
ناوی دهبات، له نجای بدهم.

بهرم کردهوه: (لهه ژوورهدام، دوور له ههموو نهو شتانهی که خهووم پێیان ههوه
گرتبوو، سهبارهت به شتانی که بیردهکهمهوه که تا نیستا به لامهوه گرنگ و
سههه پاكیش نهبوون، وه له شارێکدا دهخهوم که ههههه پێم نهخستوه ته
ناویهوه. دهتوانم چهند خوله کیك وا خۆم پێشان بدهم که جیاوازی ههیه.)

دهستم کرد به وینه کردنی نهوهی که حهز ده کهم له و ساته دا چون بجوئیمه وه. حهزم نه کرد شاد بم، سهر حال و خوش به خت. هه موو ساته کان به ته وای بوونه وه (وجوده وه) ژیان به سهر بهرم، به تینویه تی ناوی ژیان بنوشم. جاریکی تر پشت به خه ونه کان بیه ستمه وه. بتوانم بو نه وهی که نه مه ویت، بجه نگم.

له پیاو پیاو یکدا که حهز نه کات، هوگری نهوین بم. به ئی، نه مه ژنیک بوو که نه مویست وای بم — ژنیک که له ناکاودا دهر کهوت، وه گوڤا به من.

ههستم کرد پوحم له گه ل پووناکی پوچی خودا — یا خودا خانم — که باوم پم پینی نه بوو، نووهم بووه. وه ههستم کرد که له ساته دا، پوحم به شهکانی تری جه ستمی تهر کردوه، وه له گو شهی نه و ژوره بچوکه دا دانیشتوه.

پوانیم به ژنیکدا که تا نه و کاته خوم بووم، تیکشکینراو، به روانه ت به توانا. له هه موو شتیک نه ترسا، به لام به خوی نهووت نه مه ترس نییه — نه مه زورزانی که سیکه که واقعیه ت دهناسی. له بهردهم په نجه ریه کدا که شادی و تیشکی هه تاو لیه و ده چیتته ژورمه وه، دیوار ده چنیت تا رهنگی پووکشی مویله دیرینهکانی کال نه بیته وه.

که سیکه تری دانیشتوم له سوچی ژورمه که دا بینی — تیکشکینراو، ماندوو. سهرقائی مه هار و به ندر کردنی شتیک بوو که نه بیت هه میشه نازاد بیت: ههستهکانی. تیده کو شا به رهنجی رابردوو سهرار و به نهوینی داهاتوو بریار بدات.

نهوین هه میشه تازه یه. گرنگ نییه که یه کجار، دوو جار، ده جار له ژیاندا نهویندار ببین — هه میشه له حاله تیکدا نهوین که نه یناسین. نهوین نه توانیت نییه بو به ههشت یا دوزه بهریت، به لام هه میشه نییه بو جیکه یه ک

له بات. نه بيت يي رازي بين، چونكه نه وين هه تاواكي هه ستى نيمه يه. نه گهر
پشتى تيبكه ين و رمدى بكه ينه وه، نه برسا نه مرين، نه حاله تيكدا كه سه يري
چله كانى دره ختى ژيان نه كه ين، بى نه وهى كه بويزين دهستان دريژ بكه ين و
له ميوه كانى بچنين. ده بيت تا هه ر شوي نيك كه هه يه، به دواى نه ويندا بروين،
هه تا نه گهر پراو پري كاتر ميزم كان، روزه كان، هه فته كان، ناو ميدي و خه م و
هه هه ت هه بيت.

چونكه له ساته كانى به دوا دا چوونى نه وين بهرئ نه كه وين، نه ویش به
به دوا دا چوونى نيمه راده چله گيليت.
وه نيمه بزگار نه كات.

گاتيك كه سه كه ي تر به جينى هينستم، دلم ده ستى كرد به گف تو گو كردن نه گهن
ملدا. ووتى كه ترهك و درزى ديوار، ريگه ي به تيبه ر بوونى ناو داوه، "با" نه
هه موو لايه كه وه هه ئى كردووه، نهو شاده، چونكه دوو ياره ووته كانى نه بيستم.
دلم ووتى كه نه ويندارم. وه من به خوشحالى خه وتم، به بوونى
زمرده خه نه يهك به سه ر نيمه وه.

گاتى به خه بهر هاتم، په نجه ره كان كراوه بوون و نهو سه يري كي وه كانى
له كرد. چهنه خوله كيك بهو شيويه مامه وه و هيچم نه ووت، ناماده بووم كه
له گهر رووى و مرگي نئ، چاوه كانم دا بخه موه.

وهك نه وه زانبييتى چ بيو كه يه كم له سه ردايه، رووى و مرگي نرا و سه يري
چاوه كانى كردم.

ووتى: (پوژ باش.)

— (پوژ باش. په نجه ره كان داخه. زور سارده.)

كه سه كه ي تر به ي نه وه ي پيشترا ناگادارم بكا ته وه دمر كه وت. هيشتا هه وئى
نه وه ي نه دا ناراسته ي هه وا بگوړيت، كه م و كورپيه كان كه شف بكا ت، بليت
"نه خپر"، بليت "ممكن نيبه". به لام نه مزاني كه نيت درهنگه.

ووت: (ده بى جل و بهرگه كانم بگوړم.)

وه لامى دايه وه: (له خوارم وه چاومروانم.)

وه كاتى به خه بهر هاتم، كه سه كه ي ترم نه بيرم كرده دمرم وه، دوو باره
په نجه ره كانم والا كرد، وه ريگه م به تيشكى هه تاو دا كه بيته ژوورم وه.
هه ناوه تاويك كه هه موو شتيكى نووقمى خوى نه كرد — كيوه كان به به فر
دا پاشرا بوون، زه وى به گه لاي ووشك و وريو دا پوشر بوو، پووياريكم
نه نه بېلى به لام دهنگيم نه بېست.

هه ناوه تاو به سهر سيله ي پوولتم وه بوو، جهسته ي پوولتمى گهرم نه كردم وه، وه
ههستم به سهر ما نه نه كرد، چونكه گهرمايى مې بى بو خوى نه برد —
گهرماييه كى پرشنگدار كه نه بيته گر، گرېك كه نه بيته ناگر، ناگرېك كه
نه بيته خو له مېش و ديار ناميني ت. نه مزاني.

وه نه موويست.

نه مزاني كه له و ساته به دواوه، به به ههشت گه ليك و دوزه خ گه ليك ناشنا
نه بم، نه گه ن شادى و نازار، نه گه ن خه ون و بى هيوايى، وه نيترا ناتوانم هه وا
به تين و تاوه كان له گو شه يه كى شاراوه ي پو حمدا دهسته مو بكم. نه مزاني كه
له و ساته به دواوه، نه وين پنيشان دمرم — هه رچه نده له منداليمدا و نه
كاتيكدا كه بويه كه م جار نه وم بينى، ناماده بووه. بوچى كه هه رگيز
هه راموشم نه كردووه — هه رچه نده خو م به تاوانبارى جهنگى نه و نه زانم.
له و زمانه دا، نه وين دژوار بوو، نه گه ن سنووره كانيدا، كه نه منه وويست
لېنيانه وه تپيه رم.

"مهيدانى سوريا" م هينايه وه يادى خوم، نهو ساتانهى كه نه نهوم وويست به دواى مه داليا وون بووه كه دا بروت. نه مزانى — به ئى نه مزانى كه نه يه وويست چى به من بليت، وه نه منه ويست ببيستم، چونكه نهو نه هه مان نهو كوړانه بوو كه رۆژيكى جوان و پازاوه، به دواى پاره، و داستان ووتن، يا به دواى هه ونه كانيدا نه رۆشت. پيوويستم به نهو ينيك هه بوو.

لهو زه ماندا شتيكى نهو تووم له نهو وين نه ده زانى. كاتى نهوم له كاتى كوئفراسدا بينى، وه به بانگه يشته كه ي رازى بووم، و امده زانى كه ژنيكى بانغ نه توانيت دلى كچيك كه نه ونده بو ديدار له گه ن شازاده دا جهنگى بوو، دهسته مو بكات. دوايى نهو سه بارت به مندا لانى هه ميشه ناماده ددوا — وه من دووباره ناوازي كچيكم بيست كه خوم بووم، ناوازي شا كچى كه نه نهو وين و جيا بوونه وه نه ترسا.

چوار رۆژى ته واو هه وندا به شينويه كه خوم پيشان بدهم كه ناوازي دلم نه ببيستوه، به لام سات له دواى سات به توانا تر نه بوو رۆحمى بى هيو نه كرد. نه په ناگاترين گوشه ي رۆحم، "من" هيشتا بوونى هه بوو وه باومرى به هه ونه كان هه بوو. پيش نهو وه كه رۆحم شتيك بليت، به سوار بوون له گه ن نهودا رازى بووم، به كوچ كردن له گه ن نهودا رازى بووم، بپارمدا پى به جهركى خومدا بنيم و دل به دمريا بسپيرم.

وه هه ر بو نه مه بوو — له پيناوى شتيكى كه م كه نه "من" مابوويه وه — نهو وين، دواى گه ران له چوار گوشه ي جيهاندا، دووباره منى دوزيبه وه. نهو وين دووباره منى دوزيبه وه، هه رچه نده رۆحم، نه شه قاميكى نارام له Zaragoza ، به ربه ست و سه ديكى له به ردهم دادوم رييه كان، و كتيبي وانه كا نمدا هه ليه ستبوو.

په نهمره و پېنوسه که مېم والا کرد. هه تاوه تاو ژووره که ی له خویدا نوو قم کرد، وه نهوین پوخمی له خویدا نوو قم کرد.

چهند کاتر میړیکى دوا به دواى یهک بى نامانچ له نیو به فردا له سهر جاده ریگه مان برى، نانی به یانیمان له شوینیکدا خوارد که ههرگیز له ناوکه ی نه گه شتم — به لام کانیاویکی هه بوو، لهو کانیاو مېدا، په یکه ری ماری و کوتریک لیک ئالا بوون و بوو بوونه یهک گیاندار.

به بینینی نهم تابلویه، پیکه نى:

— (نهمه نیشانه یه که. نیرینه و میننه له قالیبیکدا تیکه ن به یهک بوون.)
ووتم: (ههرگیز بیرم لهو شتانه نه کردوه ته وه که دوینى بوت باس کردم. به لام شتیکی شیاو و راسته.)

دهسته واژه یهک له کوچه که دا ده سته و ته کانی دووباره کرده وه: (خودا وه ند
نهو ی له ژن و پیاو دروست کرد. بوچی که نهم وینه ی نه وه هاوشیوه ی نهو بوو:
ژن و پیاو.)

بینیم چاوه کانی درموشاوه یه کی تریان هیه. شاد و کامه ران بوو و به هه موو
قسه یه کی پوچ و بى واتا پندمه نى. نه گه ن که سانیک که له ریگادا
دهمانبینین — گفتوگو ی نه کرد — کاریگه رانی خوئه میشى پوش که بوسهر
کار درپوشتن، "کیو بره" رهنگین پوشه کان خویمان ساز نه کرد بوسهر که و تن
به سهر ساتر مهکاندا.

مات و بیده نگ بووم، چونکه هره نسا زور خراپ بوو، به لام پوخم به بینینی
شادی نهو شاد ده بوو.

شادییه که ی بهو جوړه بوو که هه مووان کاتى نه گه نى نه دوان پنده که نین.
له وانه یه دلى شتیکی پى ووتبیت، وه نیستا نه یزانی که خوشم نهوئ —

هەرچه نده هیشتا هەر وهکو دوستیکی دیزینی دهووانی مندانی رهفتارم له گه ن دهکات.

سه رنه نجام ووتم : (نه لای زور خوشحال تری .)

— (له بهر نه وهی هه میسه خهوم نه بیینی که له گه ن تودا لیڤردام ، نه مبینی که لیڤردهام ، لهم کیوانه دا هه نگاو هه لده گرم و میوه زیڤینه کانی هه تاو ده چینه وه .)

(میوه زیڤینه کانی هه تاو .) هونراوهیه که ماومیه کی زور له مه و پیش که سیڤک نوسی بووی و نیستا دووباره ی نه کرده وه — له ساتی گونجاودا .

کاتی که له و شوینه له لای نه و کانیاه وه سرسوپهینه ره ده گه پایینه وه ، ووتم :
— (به هویه کی ترموه شادی .)

— (چ هویه ک ؟)

— (نه زانی که من خوشحالم . له بهر خاتری تویه که نه مرؤ لیڤردام ، به راستی به سه ر کیوه کاندای سه رده کهوم ، دوور له کیوی کتیب و دهفتەر . تۆ خه ریکه شاد و کامه رانم نه که یت . وه شادی شتیکه که به دابه شبوون زیاد دهکات .)

— (راهینانیکی ترت به نه نجام گه یاندوه ؟)

— (به ئی . له کوئ نه مه نه زانی ؟)

— (چونکه تۆش گۆراوی . وه له بهر نه وهی مروق هه میسه لهم راهینانه له رۆڤگاریکی راست و دروستدا فیر نه بییت .)

(رۆحم به درێژایی نه و رۆژه له گه لندا بوو . هه وئم نه دا دووباره لیڤ نزیك بیهته وه . به لای هه ر جارم دهنگی لاواز تر نه بوو وه شیوه شی کهم کهم وون نه بوو . که وئمه بیرێ کۆتایی فلیمی خوین هه تاوه کان ، که جهسته کان نه بوونه نۆز و خۆن .)

به که ناری پاییه کی تردا تیڤه رین که په یکه ری مریه م له سه ر خاچیک بوو .

پرسی! (بیر له چی نه که یته وه؟)

— (بیر له خوین هه تاوه کان نه که مه وه. بونه وهره شه و به خه بهر کان له نیو
خویاندا زیندان و به بی هیوایی به دوی هاوړیبه کدا نه که پښ. به لام ناتوان
هوگری نهوین بن.

هر له بهر نه مه یه که نه فسانه نه ئیت ته نها تیر له دلیاندا نه توانیت نه وانه
له ناو بهریت و بیان کوړیت، نه وها حاله تیکدا، دلیان به خه بهر دیته وه، هیز
و توانای نهوین نازاد دهکن، وه شهربش له ناو نه بهن.)

— (پیشتر هه رگیز بیرم لاهم بابه ته نه کردیوه. به لام شیاو و
راسته ځینه یه.)

توانی بووم نه تیرانه له خوم به دوور بخه مه وه. دل له نه فرهت پرزگاری بوو
بوو، دووباره هه موو شتیکم گرتیوه دهست. که سه که ی تر نیتر شونیکه ی بو
مانه وه نه مابوو.

هه زار جار نارمزوم نه کرد دهستی بگرم، وه هه زار جار نارامم گرت و هیج
کاریکم نه کرد. که میک گیز بووم — ده موویست بلیم خوشم نه وئ، به لام
نه مدمزانی له کوپوه دهست پییکه م.

سه بارت به کیوه کان و پوویاره کان قسه مان نه کرد. نزیکه ی کاترمیریک له
جه نگه و دارستاندا وون بوو بووین، به لام ریگه ی خوما نمان دوزیه وه.
له فه مان خوارد و به فری تواوه مان نوشی. کاتی هه تاو ناوا بوو، بریارماندا
بگه ریینه وه بو سه ن ساوه ن.

دهنگي پي كانمان له ديوازي بهرديندا دهنگي نه دايه وه. به شيو دي غه ريزه يي
دستم خسته ناو ناوي موهدسه وه و وينه ي خاچيكم كيشا. نه وه ي كه
ووتبوي، هاته وه يادم — ناو پيشانده ري خواي نا هره ته.
ووتی: (بروین بؤ نه وئ.)

له كه نيسه يه كي چوڼ و تاريك هه نكاومان دنا، شوينيك كه قه ديسيك —
ساوه ن قه ديس، له خوا ترسيك كه له نه شكه وتي هه زاره ي دووم ده رئا — له
ليري ميحراي سهرمكيذا دفن كرا بوو. ديواره كان تا نيستا چه ند جارنيك
داروخا بوون و سهر له نوئ دروستكرا بوونه وه.

هه ندئ له شوينه كان به م شيوه يه بوون — له وانه بوو به هؤي جه تگه وه وئران
گرا بن. به لام مقه دهس ده مينيتته وه. دواي كه سيك به و شوينه دا تيپهر نه بيت،
هه ست نه كات شتيك ناته واوه، و سهر له نوئ بنيادي ده نيته وه.

هاوشيوه ي عيساي له دار دراوم بيني كه هه ستيكي غه ريبی "نامزي" به من
به هغي — به ته واوه تي هه ستم نه كرد كه سهر ي نه جوئيت، له گه ل مندا ديت.

— (ليزدا ده مينينه وه.)

— (سهر ي په يكه ره كه بكه.)

مريهم له گه ل كورمه كي له نامزيذا. عيساي بچووك ئيشاره تي بؤ سهر وه
له كرد.

له وه ي كه نه مييني پيم نه ووت.

جه هغي كرده وه: (به ووردر سهرنج بده و سهر كه.)

هه لندا ته واوي به شه كانئ نه و په يكه ره دارينه بييم: رهنگه ئالتونيه كه ي،
پاهه كانئ، وورده كاري و ده ست رهنگيني هونه رمه ند له دروستكردي چرچ و
لاري چادرمه كيذا. به لام ته نها كاتيئك له په نه جي عيساي بچووك وورد
پرومه وه، تيگه يشتم مه به ستي چييه.

لە پاستېدا، ھەر چەندە مەريەم ئەوى ئە نامىز گرتىوو، بەلام عىسا بوو كە ئەوى راگىر كىردىوو. وەك ئەوى بازوى مندا ئەكە روو بە ناسمان رۇشتىتە سەرەو، كچە مەريەمى تا عەرشى سەرەو ئەبرد. جارىكى تر ئەوى بۇ بىيىنى مېردەكەى ئەبرد.

ووتى: (ھونەرەندىك كە شەش سەد سال ئەمەو پىش ئەم پەيكەرەى دروست كىردوو، زانىوئەتى چ كارىك ئەكات.)

دەنگى پى ئە سەر زەوى دارىنى كەنيسەكە بەرز بووئەو. ئافەرەتەك ھاتە ژوورەو و مۇمىكى ئە بەردەم مېجرابى سەرمەيدا داگىر ساند. ماوئەك لەبەر رېزى ئەو عىبادەتە بە بىدەنگى ماينەو.

كاتى ئەوم بېنى ئووقى ئە ماشاى كچە مەريەم بوو، بىرم كىردەو: (ئەوين ھەرگىز بە تەدرىج نايەت.) دوينى جىهان بەى نامادەى ئەو واتا دار بوو. ئىستا ئەو ئەبىت ئە پەنامدا بىت تا بتوانم درەوشانەوى حەقىقەتى ھەموو شتىك بىينم.

كاتى ئافەرەتەكە رۇشت، ئەو دووبارە ھاتەو گۇ:

— (ئەم ھونەرەندە، خوداى ئافەرەت و روخسارى مېنەى خوداى ناسىو. پىسارىكت ئە من كىردوو كە ھىشتا نەمتوانىو وەلامى بدەمەو.

پىسارىت كىرد: (ھەمو ئەم شتانە ئە كۆئەو فېر بوو؟)

بەئى، پىسىبووم و ئەو پىش ئەمە وەلامى دابوومەو. بەلام بە بىدەنگى مامەو.

دريژەى پىدا: (وەكو ئەم ھونەرەندە فېر بووم. بە ئەوينى سەرەو تر رازى بووم. مۇئەتم پىدا رېنمونىم بكات و ھىدايەتم بدات.

حه تمهن نهو نامدیته ته بیره که تیایدا نووسی بووم نه مهوئیت بچمه نیو
هوتا بخانه ی زانستی ناینییه وه. هیچ کات بوم باس نه کردی، به لام
راستییه که ی نه مهیه که سه رنه نجام چوومه ناو په رستگاوه. (

له نا کاو گشتوگزی پیش کونفرانسه که م به بیر خوم هیناییه وه. توندی
لیدانه کانی دلم پرویان له زیاد بوون نه کرد، وه هه ولیم دا چاو بېرمه کچه
مریه م. بیکه نی.

بېرم کردوه: (له وانه نییه. هاتوو ته بینه ژوورمه، و دوایی رۆشتوو ته بینه
دېرمه. نکات ئی نه که م بلن که هوتا بخانه ته رک کردوه. (

له م جاره، به بېن نه وه ی که بتوانیت په ی به نه ندیشه کانم به ریت، درێژ ی
پیدا: (لاویتییم به شهر و شوریک ی زور به سه ر یرد، خه لکی و سه ر زهویییه کانی
لرم بینیه. له چوارگۆشی جیهاندا به دوا ی خودا دا گه راوم. به ر له نیستا
له وینداری نافره تانی تر بووم، وه له نیداره جور به جور مه کاندا بۆ که سانی تر
کارم کردوه. (

هینی چه قویه کی تر. به خوم ووت: (نه بې به ناگا بم "که سه که ی تر"
له گه رته وه. (به رده وام چاو مه کانم بېریوو زه رده خه نه ی کچه مریه.

— (پازو نهینی ژیان شیتی نه کردم، وه نه موویست نه وانه باشر بزنام. کاتی
به منی نه ووت هه موو که سیك له شوینی کدا شتیک نه زانی، به دوا ی
وه لامه کاندا بۆ لای نهو نه رۆشتم. له میصر و هندستاندا بووم. له گه ل
ماموستا کانی جادو گه ر و چاودیری کردن ناشنا بووم. له گه ل کیمیا گه ران و
(هانییه کاندا ژیاوم. (

وه له شتیک که نه موویست، تیگه شتم: که حه قیقه ته له هه مان نهو شوینه دایه
که نه مان هه یه.

حه نه پته له هه مان نهو شونډه دا يه كه نيمان هه يه. جاري كي تر روانيم به كه نېسه كه دا — بېر ده سواوه كان و رزيوه كان، كه چنده ها جار داروخا بوون و دروسگر بوونه وه. چ شتيك نه م توانا و بېر ده وامييه نه م روځ نه به خشيت؟ كه نه وهنده بو چاكسازي نهو په رستگايه بچووكه هه ول بدات — نهو شونډه دوورمه، له ناو كيڼه زور به زمكاندا ؟
نيمان.

— (بوداييه كان مافي خويان بوو، هندوكان مافي خويان بوو، هندييه كان مافي خويان بوو، موسولمانه كان مافي خويان بوو، يه هوديه كان مافي خويان بوو. هه ركاتي مروځ راستگويانه به دواي نيماندا بروت، نه توانيت بگاته خودا و سدير و سهدره بگات.

به لام كات به سهر بردن بو زانيني نه مه بهس نه بوو: پيوست بوو هه لېزار دنيك نه نجام بدهم. كه نيسه ي كاسوليكم هه لېزار د، چوكه نه م مېزه به دا هاتبوومه دنياوه و منداليم ليوان ليو بوو له نهينييه كان. نه گهر به يه هوديبه ت نه هاته دنياوه ديني يه هوديه تم هه لېزار د. خودا هه ر نهو خودايه يه، هه ر چنده هه زار ناوي هه يه، به لام نه بيت مروځ ناويك هه لېزيريت كه خودا بهو ناومه بانگ بگات.)

جاري كي تر ده نكي هه نكام له كه نيسه كه دا بيست.

پياويك نزيك بوويه وه و به رووي نيمه دا سهر سام بوو. دواي له چه قى ميحراب نزيك بوويه وه و دوو مومي دهر هينا. حه تمه له بهر پر ساني كه نيسه بوو. كه و تمه بيري پاسه واني نهو كه نيسه يه ي پيشوو كه نه بهيشت نيمه بچينه ژوورمه. به لام نه مجاره، پياوكمه هيچي نه ووت.

هه ر نه وهنده ي كه پياوكمه روشت، نهو ووتی: (نه مشه و سهر دان كردنم هه يه.)
— (تكا نه كه م دريژه به گفتوگوكانت بده، بابته كه بگوره.)

— (هەر لهم نزیکانه‌دا چوومه ناو په‌رستگایه‌که‌وه. چوار سالی ته‌واو، هه‌رچیه‌ك توانیم خویندمه‌وه.

لهم ده‌وران‌دا، له‌گه‌ن پۆشنی‌یران و خاوه‌ن وێژدانه‌كان له‌ په‌یه‌وه‌ندی‌دا بووم، رووداو ه‌ جۆر به‌ جۆر مه‌كان ماوه‌یه‌كه‌ له‌ هه‌ولێ نه‌وه‌دان دهرگا داخراوه‌كان والا بکه‌ن. بیرم کردمه‌وه كه‌ خودا نه‌و دروستکراوه‌ گومراکه‌ره‌ نییه‌ كه‌ له‌ ده‌ورانی مندا ئی‌دا منی نه‌ترساند. جموجول بۆ گه‌رانه‌وه‌ی ده‌ورانی بیگه‌ردی ده‌ستپێکی مه‌سیحیه‌ت ده‌ستی پێک‌ردبوو.)

به‌ تانه‌وه‌ ووتم: (دوایی هه‌زار ساڵ، گه‌شتنه‌ نه‌و رایه‌ی كه‌ ده‌بی‌ت مۆله‌ت بدن كه‌ نه‌بی‌ت "عیسا"ش له‌ كه‌نیسه‌دا رۆژیکی هه‌بی‌ت.)

— (له‌وانه‌یه‌ به‌ گالته‌وه‌ نه‌مه‌ت ووتبی‌ت، به‌لام به‌ دنیاییه‌وه‌ هه‌ر وایه‌. كه‌م كه‌م ده‌ستم كرد به‌ فێر بوون له‌ لای یه‌كێك كه‌ زانایی له‌ سه‌رو خۆمه‌وه‌ بوو. فێری كردم كه‌ نه‌بی‌ت رازی بم به‌ ناگری كه‌ شفی روح القدس.)

كاتێ كه‌ ده‌سته‌واژه‌كانیم بیست، دئهم په‌ستینراو تر نه‌بوو. كچه‌ مریه‌م به‌رده‌وام زهرده‌خه‌نه‌ی نه‌کرد، و عیسا‌ی مندا‌ن روخساریکی شاد نامیزی هه‌بوو. منیش رۆژگاریك باوم‌پ به‌م مه‌سه‌له‌یه‌ هه‌بوو — به‌لام رۆژگار، ته‌مه‌ن و سا‌ن و ده‌ستی نه‌مه‌ی كه‌ كه‌سیکی مه‌نتقی و کاریگه‌رم، بوو به‌ هۆی نه‌وه‌ی مه‌زه‌به‌كه‌م بخه‌مه‌ نه‌و لاوه‌. بیرم کردمه‌وه‌ چه‌نده‌ نارەزوو ده‌كات نه‌و نیما‌نی مندا‌لییه‌م به‌ده‌ست بێنمه‌وه‌، كه‌ نه‌و هه‌موو سا‌له‌ له‌گه‌ئ‌مدا بوو وه‌ بوو بووه‌ هۆی نه‌وه‌ی باوم‌پ به‌ بوونی فريشته‌كان و سه‌یر و سه‌مه‌ره‌كان بکه‌م. به‌لام گه‌راندنه‌وه‌ی نه‌و نیما‌نه‌ ته‌نها به‌ بوونی نیراده‌ زۆر دژوار بوو.

هریزه‌ی پیندا: (نه‌و كه‌سه‌ی كه‌ زانایی له‌ سه‌رو منه‌وه‌ بوو به‌ منی ووت، نه‌گه‌ر خۆم نیما‌نم هه‌بی‌ت ده‌زانم، نه‌و كاته‌ نه‌مه‌وی بزانم. له‌ هه‌رحه‌ره‌كه‌مدا له‌گه‌ن خۆمدا قسه‌م نه‌کرد. له‌ باره‌گای روح القدس ده‌پارامه‌وه‌ كه‌ ده‌ركه‌وینت

و هه چييهك كه نه مه ویت بيزانم، و فيرم بکات. كه م كه م تيگه شتم کاتى له ته نيایدا قسه نه كه م، ناوازيكى هوشمه ندر له باتى من قسه نه کات.)

قسه کانم پى برى: (بۇ منيش هه ر به و شيويه بووه.)

چاو مپوان بووم دريژه ي پييدات. به لام نيت نه متوانى شتيك بليم.

ووتى: (خه ريكم گوى ده گرم.)

شتيك زمانى به ستبويه وه. نه و قسه گه ليكى زورى نه كرد، من نه مه ده متوانى هه ر به و ده سته واژانه بۇچوونى خوم بليم.

وهك بلىي بير كه كانى خوينا بيه وه، ووتى: (كه سه كه ي تر نه يه ویت بگه رپته وه. كه سه كه ي تر له ووتنى قسه ي هه له ج و به له ج ده تر سیت.)

وه لام دايه وه: (به ئى.) ته ووى هه و نه كانم خسته گه ر كه به سه تر سه كانمدا ژال بم: (زور شت ديه پيش كه کاتى له گه ل كه سيكدا دمويم و ناويته ي باب ته كه ي نه بم، سه ر نه نجام قسانيك نه كه م كه خوشم پيشتر بيرم ئى نه كرد و نه ته وه. وهك نه وى كه نه و هوشه ي من نه بيت، نه و هوشه ده خمه نيو چاله وه، كه زور له من زياتر بزانييت.

به لام زور به كه مى ريگه نه دم نه م رووداوه روو بدات. وهك پيشه ي هه ميشه يى له هه موو گف تو گويه كدا زياتر هه و نه دم گوى بگرم. واده زانم خه ريكم شتيكى تازه فير نه بم، هه رچه نده له كوتاييدا هه موو گفته كان له بير نه كه م.)

ووتى: (نيه گه و ره ترين سه رسوپه ي نه رى خومانين. نه گه ر به قه دم ده ر دانه چه ونيك نيما نمان هه بيت، ده توانين نه و كيوه جيگوركي بكه ين. هه ر نه مه فير بووم. وه نه مپو كاتى ليوان ليو له ريز، گوى بۇ ده سته واژه كانى خوم ده گرم، سه رسام نه بم.

هاوه لاني مسيح "هه واريان"، ماسى گر بوون، نه خوينا ده وار و نه زان بوون. به لام تيشكيك كه له ناسمانه وه هاتبوو، پيلى رازى بوون.

له نه زانی خویشان خه جائه تیان نه ده کیشا: بر وایان به پُوح القدس هه بوو.
 لهه خه لات هه که سیکه که پینی بازی بیت. ته نه نه وه نه ده به سه که بازی
 بیت، بازی بیت، و نه هه نه کردن نه ترسیت.)
 کهه مریم نه پوویه پوومدا زمرده خه نهی نه کرد. هویه کی ته وای بو گریان
 هه بوو، به لام زمرده خه نهی نه کرد.
 ووتم: (دریژه به گفته کانت بده.)
 وه لامی دایه وه: (هر نه مهیه. بازی بوون به خه لات. وه نه دوایدا خه لات
 ناشکرا نه بیت و دمر نه که ویت.)
 — (هر بدم شیویه نه نجامی نییه.)
 — (له مه به ستم تینا که یت؟)
 — (تیدمگم. به لام من وکو هه موو مروق هه کانی ترم: ده ترسم. وادمانم
 لهه رهوشه بو تو کار نه کات، نه که بو من.)
 — (یه که پور گوزانی به سهردا دیت. کاتی که تیگه یت نیمه هه ره وکو نه و
 مندا نه ین که پوویه پوومانه و سه یرمان نه کات.)
 — (به لام تا نه و کاته هه موومان وایر نه که ینه وه که نه پووناکییه وه
 نزیکین، و ناتوانین گری خومان داگرسینین.)
 وه لامیکی نه دایه وه.
 پاش ماوهیه که ووتم: (داستانی په رستگاکه ت ته وای نه کرد.)
 — (هیشتا هه نه په رستگادام.)
 وه پیش نه وهی که بتوانم "رد الفضل" پیشان بدم، هه ستا و بو ناوه راستی
 که نیسه که روشت.

له شونښي خوم نه جولاوم. سهرم گيژ نه بوو، نه مده زاني چ ږووداويك خهريكه ږوو نه دات. له پهرستگادا ۱

باشتر وا بوو بير نه كه مده وه. سه دمكه تيكشكا بوو، نه وين ږوحمي نوو قم كردبوو، وه نيتر نه مده تواني دهسته موۍ بكم. هيشته ريگهۍ هه نه اتنم هه بوو، كه سه كهۍ تر — زور بيزار بوو، چونكه لاواز بوو، زور سارد و سړ بوو، چونكه نه ترسا — به لام نيتر نه مده ويست. نيتر نه مده تواني له نيگاي نه مده وه دنيا ببينم.

دهنگيك بېړۍ كه كاني پي برېم. دهنگيكي دريژ خايه ن و نه بړاوه، وهك نه وهۍ فلوتيكي گه وړهۍ هېنا بېته دهنگ. دلم كه وته جوش و خروش.

دهنگ ديسان هات. ديسان. سهيري پشته سهرم كرد: پله كانه يه كي دارين بوو كه به سه كويه كه وه په يوه ند بوو كه هيج گونجانيكي له گه ل هاوناهه نكي و جواني دره وشاوه يي به رده كان نه بوو. له سهر سه كوكه، نوريكيكي ديري نه بينرا. وه نه وېش نه وئ بوو. روخساريم نه نه بيني، چونكه تاريك بوو — به لام نه مزاني له ونډايه.

هه ستامده وه. وه نه و ريگري كردم.

به ناوازيكي ليوان ليو له هه ست ووتی: (پيلار! هر له شونښهۍ كه هه يت بمينه روه.)

فه رمايشته كه يم به جيېنا.

— (با دايه گه وړه ئيلهام پي بېه خشيت، كه نه مړو، نه م مؤسقيايه نزا و پاړانه وهۍ من بيت.)

وه دهستی کرد به لیدانی ناوازی ماریا. جه تمهن کاترمیر شهشی دواى نیوه رو بوو، کاترمیری نه نجلهس Angelus* ، له کاتیدا که پووناکى و تاریکی پیکه وه گری درابون (دهمه و نیواره).

*Angelus: له ناینى کاسولیکدا، دوعایه که که هه موو دژنک کاترمیر شهشی بهیانی و شهشی دواى نیومروان، بۆ له دایک بوونی مهسیح ده خوینریت. ناوازی نۆرگ له که نیسه ی چۆن دهنگه دهنگیکی بهریا کرد، تیکه ل به بهرد و پهیکه رهکانی لیوان لیو له میژوو و نیمان نه بوو. چاوه کانم داخست و ریگه مدا که موسیقا تیکه ل به منیش بیت، رۆحم له ترس و تاوانه کان پاک بکاته وه، کاریک بکات که هه میشه له بیرم بیت باشترم له وهی که بیرى لى نه که مه وه، به هیزترم له وهی که گومان نه بهم.

به نارم زوییه کی گه ورمه خووم به نزاو پارانه ومه و گرت، وه له و کاته وهی که لیمانم له ده ستداوه، یه که مین جار بوو که وه ها شتیک روویدات. هه رچه نده له سه ر پارچه شه رشیک دانیشتبووم، به لام رۆحم له بهر دم عانمیک که له بهرده ممدا چۆکی دادابوو. له بهرده م نافره تیک که ووتی: (به لى).

هه رچه نده نه یه توانی بلیت نه خیر، وه فریشته به دواى که سیکی تردا نه رۆشت و له مهش به بۆچونی خودا تاوان نه بوو، بۆچی که خودا لاوازی منداله کانى به باشی نه بینیت. به لام نه و ووتی:

(وویستی تۆ به نه نجام رازیه.)

هه تا کاتیک که ههستی کرد له گه ل دهسته واژه کانى فریشته، رازی نه بیت به ته وای نازار و ره نجی سه رنویشتی، وه چاوی دلی توانی کوپه خوشه و یسته که ی

ببينېت كه له ماڼ چووبوويه دمرهوه، وه خه لکي رښتن به دوايدا و دوايي
نېنکاريان ليکړد ، به لام

(وويستی توبه نه نجام پازيه .)

هه تا له کاتي منډال بووندا، پيروزترين ساته کاني ژياني هه ر نافرته تيك،
ناچار بوو له گه وړيکدا له په ناي ناژه له کاندا بخه ویت، بۇچی نووسه رکه وای
نه ووت،

(وويستی توبه نه نجام پازيه .)

هه تا له کاتي ناره حه تي و نازاردا، له شه قامه کاندا به دواي کورپه کيدا
دغه را و له ناو په رستگا بينييه وه. وه کورپه کي داواي ليکړد كه بينزاري
نه کات، نه بهر نه ووي كه نه رک و ليپر سراوييه تي تري هه يه،

(وويستی توبه نه نجام پازيه .)

هه تا به زانيني نه مېش كه ته وواي ژياني، به دليکي ليوان ليو له نازار،
کورپه کي جيپه جي نه کرد، هه مېشه نه وه نه ترسا كه هه موو ساتيک ژياني
کورپه کي بکه ویتته مه ترسيه وه، به به ناگا بوون نه ووي كه له ژيپر چاوديري
ته هديد کردندايه،

(وويستی توبه نه نجام پازيه .)

هه تا کاتيک كه نه ووي له ناو کومه ليکدا بينييه وه و نه ي تواني ليبي نزيك
بيته وه،

(وويستی توبه نه نجام پازيه .)

هه تا کاتيک كه داواي له كه سينک کرد كه به کورپه کي بليت كه نه و ليپريه،
کورپه کي هه والي نارد كه : (دا يک و براکاني من هه ر نه وانه ن كه نه م
په رستگايه دان)،

(وويستی توبه نه نجام پازيه .)

هەتا كاتىك كە ھەموويان سەرئە نجام رۇشتن و تەنھا ئەو و ئافرەتيكى تر و
پەكك ئە ھەوارىيەكان ئە لاى خاچەكە مابوونەو، وە كۆل و بارى پىكەنىنى
دوژمنان و ترسنۆكى دۆستەكانيان بە كۆل ئەكىشا،
(وويستى تۆبە ئە نجام رازىيە.)

خودايە، وويستى تۆبە ئە نجام رازىيە. چونكە تۆ لاوازی دلى دروستكراوكانت
دەزانى، وە ئە سەر شانى ھەر تاكە كەسك كۆل و بارىك دائەنىيت كە توانای
ھەنگرتتى ھەبىت. پەى بە ئەوينى مە بەرە — چونكە ئەو تەنھا شتيكە كە
بەراستى ھى مە، تەنھا شتيك كە ئەتوانم ئەگەل خۇمدا بيبەمە ژيانىكى
ترەو. كارىك بكە كە شەھامەت و پاكى خوى پيارىزىت، بتوانىت ئەو چان و
چۆلى و داوانەى ژيان خوى پيارىزىت.

لۇرگەكە بىدەنگ بوو، وە ھەتاو ئە پشتى كۆمەكانەو داکەوت — وەك ئەو
كە ھەردووکیان بە يەك دەست ھىدايەت درا بن. چاوەكانم كەردەو، وە
كەنيسەكە بە تەواوەتى تاريك بوو — جگە ئەو مۆمە داگیرساو كە پەيكەرى
كچە مریەمى پوناك ئەكەردەو.

ئەو ئە منى ئەروانى، وە منیش ئە ئەوم ئەروانى. دەستم بۆ دەستى دريژ دەبوو،
وە ئەوى بە دەستھینا. ھەستم كەرد ئیستا دلى ئەو كە بە توندتر لىنەدات —
خەريك بوو ئەمتوانى دەنگى ببيستم، چونكە دووبارە ئە بىدەنگيدا بووين.
بەلام رۆحى مە نارام بوو، وە دلم ئە ئاشتیدا بوو.

دەستيم گرت، وە بۆ ئاميزى رايكىشام. نازانم چەندىك بەو شىوہیە ئە ژىر
پىنى كچە مریەمدا ماینەو، چونكە كاتيش راوہستابوو.

كهه مريهم له نيمهه نەروانى. كچيكي لاوى لاديني كه به ئنى بۇ چاره نووسى
خوى كردبوو، نهيتوانى تيبگات، نهوى كه ژنيك كورى خوداي له ناميز
گرتوو، و پازى بووه به نهوينى خوى ئافرهت له دلى خويدا.

نه منهويست پرسيار سهبارت به هيچ شتيك بكهم. نهو ساتانهى كه له
كه نيسه به سهرحوو لهو زمرده پەردا، بهس بوو بۇ تيگهشتن له تهواوى نهو
كۆچه. نهو چوار پۇژه له گەل نهودا بوون، بهس بوو بۇ تيگهشتن لهو سانه،
سائيك كه هيچ رووداويكي گرنگ تيايدا رووى نهدابوو.

هەر له بهر نهوه نه منهويست پرسيار سهبارت به هيچ شتيك بكهم. دهست له
ناو دهستی يهك له كه نيسه چووينه دەر مه و گه پاي نهوه بۇ ژور مه. سهرم گيز
نهوو — قوتا بخانهى زانستی نايى، دايه گه وره، سهردانيك كه نهو نهو
شهوه ههيبوو.

دوايى تيگهشتم كه ههردوو كمان وويستمان پۇحمان به يهك چاره نووسهوه گري
بدهين، به لام يهك قوتا بخانهى زانستی نايى له فهره نسا دا هه بوو، نهويش
Zaragoza بوو. دلم نارامى ليبرا. له خانوه كاني سهدهى ناوهراستم
نهروانى، وه له چاله كهى شهوى پابردووم نهروانى. بيدهنگ و خهفه تبار
ئافرهتيكى ترم هينايه وه بيري خوم كه رۇزگارنيك نهو ئافرهته خوم بووم.

ترسم له خوم دوور خسته وه و ته مه نام كرد: (خودايه، خهريكم تينه كوشم كه
نيمانم به دهست بينمه وه. له نيوه ريگهى وه ها داستانيكدا فهراموشم مه كه.)

لهو كه ميگ خهوت، وه ديسانوه من به خه بهر مامهوه، چاوم بړيووه
په نجهړه تاريك. دوايي به خه بهر هاتين و له گهڼ لهو خانه واده يه دا ناني
لېواري مان خوارد، خانه واده يه كه كه هر گيز له سر ميږي نان خواردن قسه يان
نه ده كرد، وه لهو كليلى خانوه كه ي نه ويست.

په خانمى خاوم ماله كه ي ووت: (نه مشه و درنگ نه گهړينه وه.)
وه لامى دايه وه: (لاوه كان نه بيت كات به خوشى به سر بهرن و به باشترين
لېواز له پشووه كانيان سوده مند بين.)

هر نه وه نده ي كه سواړى نوتومړيله كه بووين، ووتم: (نه بې شتيك له تو
پهرسم. زور هوښم دا هيچ پرسياريك نه كه م، به لام ناتوانم.)
ووتى: (پهرستگا.)

— (هر نه ميه. تيناگم.)

بېرم كرده وه: (هر چه نده گرنه نيه نيتز له شتيك تينگه م.)
ووتى: (هميشه توم خوشوويستوه. نافرديانيكي ترش هه بوون، به لام
هميشه توم خوشوويستوه. لهو مه داليايه هميشه له گه لندا بووه، بېرم
له كرده وه پوژيك نه توانم لهو مه داليايه ت بو بگهړينه وه، بو نه وه ي تواناي
نه وه مه هه بيت و بويزم كه بلېم (خوشم نه وي.)

هه موو پگه كانى دنيا له سر نه نجامدا من بو لاي تو نه گهړينه وه. نامهم
نوسى، وه هه موو وه لامه كانى توم به ترس و له رزمه نه كرده وه — چونكه
له وانه بوو له يه كيگ لهو ناماندها بوم بنوسى كه پياويكت پيدا كرده وه.

دوايي نه وه ژيانى پوچانيم زياتر نه خوننده وه. يا باشتره بلېم، به زور
خويندنه وه ي بازى بووم، چونكه، له سره تاي مندا ليمه وه بوونى هه بوو، هر

بهو شیوه یه ی که تو هه بوویت. تیگه یستم که شایسته یی خودا له ژیا نمدا زیاتر له مانه یه، وه نه گهر له سر بهر نامه کهم بهر دهوام نه بم، ناتوانم شادمان بم. رووخساری مه سیح له ههر به شیکی دنیا که نه مبینی ناماده بوو، وه نه مده توانی نه یبینم. (

بیده نگ بوو، وه بریارمدا جه ختی له سر نه کهمه وه.

دوایی بیست خوئه ک، نو تو موبیله که ی راگرت و دابه زین.

ووتی: (له "لورد" داین، نه بی ئیره وه کو هاوینه هه واریک بیینی.)

من ته نها شه قامه چۆنه کان، دوو کانه داخرا و مکان و میوا نخانه کانم بیینی که ته لبه نی ناسنیلپان به ده وریاندا کیشا بوو.

دریژه ی پندا: (هاوینان شه ش ملیون خه ئک دینه ئیره.)

— (بو من وکو شاریکی نازاردانی جنۆکه وایه.)

له پردیک په رینه وه. له پیشمانه وه، ده وازه یه کی ناسنینی گه وره که له ههر لایه کیه وه به فریشته ده وره درابوو. چووینه ژووره وه.

ههر چهند که میک له مه وینش بریارم دابوو جه خت نه کهمه وه، ووتم: (دریژه به گفته کانت بده. سه باره ت به رووخساری مه سیح له پووانگای خه ئکیه وه بدوی.) تیگه یستم ناماده نییه دریژه به گفته کانی بدات. له وانه یه بو نه وه بووینت که نه و شوین و کاته هی نه و قسه یه نه بووین. به لام نیستا که دهستی پیکردوو، نه بووایه ته وای بکردایه.

له شه قامیکی فراواندا که ویتینه ری که ههر دو لای شه قامه که به به فر

داپوشرا بوو. له دووره وه که نیسه یه کی گه ورم بیینی که ره شی نه کردمه وه.

دوو باره م کردمه وه: (دریژه ی پینده.)

— (خوت نهوي تری نه زانی. چوومه پهرستگاهوه. سانی یه کهم، له خودام نه ویست هاوکاریم بکات نهوینی تو به نهوینی هه موو مروقه کان بگورمهوه. سانی دووم، هه ستم کرد خودا گوئ بیستی دهنگمه. سانی سییه، هه چهنده نازاری دووری تو زورگه وره بوو، به لام نیت دلیا بووم که نهه نهوینه بو چاکسازی، پارانهوه، و یارمه تیدانی موحتاجان گوراوه.)

— (کهوايه بۆچی دووباره به دوامدا هاتی؟ بۆچی دووباره نهه ناگرت له ناخی مندا بهرپا کرد؟ بۆچی مه شقی "که سیکی ترت" بو باسکردم و به ناگات هینامهوه تا بزانه ژيانم چهنده ساده و ساکاره؟)

دهسته واژه کان شیواو و نه رزان بوون. سات به سات نهوم بهم شیویه نه بیینی که له پهرستگا نزیک نه بیتهوه و له من دور نه که ویتهوه.

— (بۆچی گه راپیتهوه؟ بۆچی نه مرؤ نهه داستان ده گیرپیتهوه که نه زانی لهویندارت بووم؟)

پیش له وه لام دانهوه هه نویسته یه کی کرد.

ووتی: (له وانه یه وا بزانی کاریکی گیلانه یه.)

— (وا نازانم گیلانه بیت. نیت ناترسم به گیل له قه لهه بدریم. تو نه مهت بهر کردم.)

— (دوو مانگ له مه و بهر، نهو که سه ی که زانیی له سه روو منهوه بوو داوای لهنکردم که له گه لیدا برؤم بو مائی نافرته ییک که تازه مردبوو وه ته و او ی سامانه که ی به پهرستگا به خشیبوو. نهو ژنه له سهن ساوهن ده ژیا، ماموستاکم له بوايه رهش و سپی نهو سامانه ی جیا بکرا دایه تهوه.)

که نیسه ی گه وره ی دور، سات به سات نزیکتر نه بوویه وه. به بهرچاو بوونی به هه مام نهووت هه ره نه وهنده ی که گه شتینه نهوئ، هه موو گفتوگوکان کۆتاییان پهن دیت.

ووتم : (گهته کانت مه پره. من نازاردراوی پوونگردنه و ديه کم.)

— (نهو ساتهم له ياده که چووینه ناو نهو خانوهوه. په نجه رهکان به پووی کیوی "پیرنه" دا نه کرانه وه، و هه تاو به درهوشانه وهی به فرهکان ته واوی بوشایی پر کردبوو. دهستم کرد به جیا کردنه وهی رهش و سپی له پیوستیه کانی مائه وه، به لام دواي چهند خوله کیک ناچار بووم دهست لهو کاره هه لبرگرم.

تینگه یشتم که پوخی نهو ژنه به ته واوه تی وهکو پوخی من بووه. نهویش هه مان لا په رهکانی موسیقاو، نهو ناههنگانهی منی هه بوو که حهزم نه کرد بیانیستم له کاتی تیزوانهنما بۆ درهوه. کتیبخانه کهشی پر بوو نهو کتیبانهی که من خویندبوو نمه وه ویا زور موشتاو بووم که بیا نخوینمه وه. سه رنجی موبیلاتهکان و تابلوکان و وه سایله بچوو که کانم دا، وهك نهو هی خۆم نه وانهم هه لبرارد بیت.

لهو پوژه به دواوه، نیت نه مه ده توانی بیر لهو مائه نه که مه وه. هه کاتیک بۆ نزاو پارانه وه ده چوومه که نیسه وه، ده مهنایه وه یادی خۆم که به ته واوی دنیا م ته رک نه کردووه. خۆم له گه ل تۆدا نه بینیه وه، له کاتیکدا که له وه ها خانویه کدا ژیا نمان به سه ره نه برد، گویم بۆ نهو پارچه موسیقایه راده دینرا، سهیری به هری کیوهکان و ناگری زۆپاکم نه کرد، له خه یالندا مندا له کانه مانم له حاله تی پاکردن و یاری کردن له باخچهی دهورو بهری سهن ساوه ندا نه بینى.)

هه رچه نده هه رگیز نه چوو بوومه نیو نهو خانوه وه، به ته واوی نه مزانی که شیوهی چۆنه و چ شیوهیه کی هیه. وه حهزم نه کرد که نیت هیچ نه نیت، تا بتوانم خه یال پلاوی بکم.

به لام دریزی پیدرا :

— (دوو ههفته له مه و پیش نیت نه متوانی بهرگهی خه می رۆحم بگرم. رۆشتم بۆ لای مامۆستاکه که زانیاری له سهرو منهوه بوو، هه موو شتیکم بۆ باسکرد. داستانی نهوینم له گه ن تۆدا بۆ باسکرد، وه ووتم له کاتی نوشته کردندا چ ههستیک بۆ من هاتوه ته ناراه.)

پاران نم نم نه یاری. سهرم داخست و قه مسه نه کهم داخست. له بیستنی پاشماوهی داستانه که نه ترسام.

— (دوایی مامۆستاکه م ووتی: کۆمه نه رینگایه کی زۆر ههیه بۆ خزمهت کردن به ناینی خوداو مند. نه گهر وا نه زانی سهرنویشته نه مهیه، به دوایدا برۆ. نه نه که سینک که شاد بیت نه توانیت شادی بهرپا بکات. وه لام دایه وه: نازانم نه مه سهرنویشتی منه یان نا. کاتی بهرپارمدا بچمه ناو له م په رستگایه وه، گه شتم به نارامی.)

ووتی: که وایه برۆ هه موو گومان و پاراییه کان له ناو بیه. له دنیا دا بهینه، یا به گهر پێوه بۆ په رستگا. به لام ههر کامیانت هه ئێژارد، ده بێ به ته وای وجود له وێ بی. مه نیک و مه مه له که تیک و ویلایه تیک پاره چه کراو له بهرام بهر ههرشی دوژمندا خوی راناکرێ. مرقیکی دوو پاره ناتوانیت به هه تاواگری له گه ن ژياندا روو به روو بیته وه.)

دهستی برد بۆ گهر فانی و شتیکی به من به خشی. کلپیک بوو.

— (مامۆستاکه کلپلی نهو خانووهی به قهرز پێدام. ووتی نه توانیت هروشتی ناو ماله کهت بۆ ماوهیه که دوا به خی. ده زانم که خه ز نه کات له گه ن تۆدا به گهر پێمه وه بۆ ئیره.)

لهو بوو که ووتاردانهی له مه درید ته رتیب کردبوو — تا بتوانین یه کهتری بهینین.)

سهیری نهو کلیلهم کرد که له نیو دهستمدا بوو ته نهها پیکه نیم. به لام له ناخه وه، وهک نهووی هه موو زهنگه کان لیډرا بن و ناسمان فراوان بوو. به شیوازیکی تر خزمه تی خوداوهندی نه کرد — له که ناری من. چونکه من نه موویست له پیناویدا بجه نگم.

ووتی : (کلیله که بگره.)

دهستمم دریژ کرد، و کلیله کهم خسته نیو گیرفانه وه.

که نیسه یه کی گه وره تر له سهر ریگامان بوو، پیش نهووی که بتوانم شتیک بلیم، که سیک نهووی بینی و هات بو پیشوازی کردنی. باران به لیژه مه نه باری، وه نه مدمزانی چه ندیک لهوئ نه مینینه وه، سات به سات به بیری خوم نه هینایه وه که ته نهها یهک دهس جل و بهرگم هه یه نابی پیسی بکه م.

هه ولندا بیری خوم بهم بابه ته وه ببه ستمه وه. نه منه ویست بیر له ماله وه بکه مه وه — بیر له شتانیك بکه مه وه که له نیوان زهوی و ناسماندا ناویزان بوون و له چاوه پروانی دهستی سهرنویشتا بوون.

بانگی کردم و به چه ند که سیک ناساندم. پرسیاریان لیکردم که له کوئ دمژین و خه لکی کوین، کاتیک که ناماژهی به سه ن ساوه ن کرد، که سیک ووتی مریعی مقه دهس له ویدا دفن کراوه. نه یانوت نهو نهو چاله ی له ناوه پراستی مهیداندا دوزیه ته وه.

که سیک تر ووتی : (هیشتا ش هه ره ویدا نه ژین.)

نه مدمزانی نه م داستان له رشاستیه وه نزیکه یان نا، وه نه مدمزانی چ که سانیك هیشتا له ویدان.

که سانیکی تریش له رپوه دهگه شتن، وه کو مه لیک روو به نه شکوه ت بهرئ که وتبوون. پیاویکی دنیا دیو و به سالا چووی تر هه ولیدا سه باره ت به

هەرەنسا شتىك بە من بلىت. كاتى تىگەيشت بە باشى تىناگەم، بە زمانى
لەسپانى دەست و پىن شكاووه ووتى:

— (تۆنەگەن مەرقىكى زۆر گىرنگدايت، مەرقىك كە تواناي سەير و سەمەرە
گەردنى ھەيە.)

وھ لام نەدايەو، بە لام كەو تەمەو يادى ئەو شەوئى بىلباو. ئە كاتىكدا كە
مەرقىكى دەردەدار بە دواي ئەودا ھات. بە منى نەووتبوو بۇ كوئ پۇشتە، بۇ
من گىرنگ نەبوو. مائەو سەرنجى پاكىشا بووم، كە بە تەواوى ئەمزانى چۆن
چۆنىيە... كىتىبەكانى، پەراو مۇسقىكانى، سەروشتى دەرمەوئى،
زىنەتەكانى ناومەوئى.

ئە جىگەيەكى ئەم دنيايەدا، ئە راستىدا مائىك چاومەروانى ئىمە بوو... پۇژىك
بۇ ئەوئ نەپۇشتىن. مائىك كە ئە ناويدا، بە نارامى بە چاومەروانى ھاتنە
ئورمەوئى ئەو نەمامەو. مائىك كە تىايدا ئەمەتوانى چاومەروانى گەرانەوئى
كوپىك يان كىرئىك بىكەم كە ئە قوتا بىخانە نەگەرىتەو، تا بىت و گەردون
لېوان ئىو ئە شادى بىكات، وھ ھەموو پىداوئىستىەكانى مائەو تىك و پىك
بىكات.

كۆمەلىك بووئى بە بىدەنگى ئە ژىر باراندا پىمان ئەكەرد، تا سەرنە نىجام
گەشتىنە شوئى مەبەست. كىتومت بەو شىوازە بوو كە بىرم لىدەكەردەو:
ئەشكەوت، ھاوشىوئى خانىمىمان، كانىاوئىكى دا پۇشراو بە شوشە — كە ئەو
سەير و سەمەرەيەدا ئاو سەرجاوە گىرتبوو. چەند زىارەتكەرىك دۇعا و نازيان
نەخويند، كەسەكانى تر بە چاوى داخراومەو، بە بىدەنگى ئە ئەشكەوتەكە
دانىشتىبوون. ئە بەردەم ئەشكەوتەكەدا جۇگەلەيەك ھەبوو كە ئاوى ئەبەر
نەپۇشت، وھ دەنگى ئاوەكەى نارامى نەكەردەمەو. بە بىنىنى ئەم وئەيە، بە

خیرایی دۆهایه کم کرد؛ داوام له کچه مریهم کرد یارمه تیم بدات، چونکه دلم
نیتر تهحه مولی ږمن کیشانی نه نه کرد.

ووتم: (نه گهر نازار نه بئ بیت، با زووتر بیت. چونکه ته واوی ته مه نم له
به رده ستدایه، وه نه بیت به باشتین شیواز به ږنی بکه م. نه گهر نه و نه بیت
هه ئیزاردن بکات، هه ږی زووتره با بیکات. له دوایدا به چاوه پروانی نه و
نه مینه وه، یا فهراموشی نه که م.

چاوه پروان کردن نازار هی نه ره. فهراموش کردن نازار هی نه ره. به لام بئ نه خشه و
پیلانی له هه مووړه نجیک خراپ تره.)

له ساترئیی دلم وه، هه ستم کرد که دواکارییه کانی منی بیست.

چوار شه ممه

1934 / 12 / 8

گاتنی کاتر میتری که نیسه نیوهی شهوی به یان کرد، کۆمه لێک که دموریان
دابووین روهی له زیاد بوون کرد. به نزیکهیی سه دهههه بووین وه له کۆمهلی
لێمه پۆحانیان و عابیدهکان بهدی نهکران، له ژیر باراندا وهستا بووین و
چاومان بریوووه پهیکهرهکهوه.

گاتنی که دهنگی زهنگی کاتر میترهکه دیسان وهستا، که سێک له که نارمدا ووتی:
(درود بۆ کهجه مریهم لقاح مقدسی ئیمه)

هه مووان دهستیان بهرز کردموو ووتیان: " درود "

پاسه وانێک به خیرایی نزیک بوویهوه و داوای لیکرین که دهنگه دهنگ
له کهین. ده بوینه مایه ی بیزارکردنی زیارهتکه رکهانی تر.

پیاوێک له کۆمه له که ی ئیمه ووتی: (ئیمه له رێگه ی دوورمه هاتووین.)

پاسه وانکه وه لای دایه وه: (نه وانیش به هه مان شیوه) وه ناماژێ به
که سانێک کرد که له ژیر باراندا عیبادهتیان نه کرد و درێژه ی پێدا: (وه به بی
دهنگه دهنگ دوعا نه کهن.)

حه زم نه کرد نه م مه لاقاته ته واو ببیت. حه زم نه کرد نه گه ل نه ودا به ته نیایی
به مینه وه، دوور لێره، دهسته کانی بگرم و ههسته کانی پی بلیم. نه بیت
سه بارهت به ماله وه بدوین، نه خشه دارپژین، سه بارهت به نهوین بدوین.
ده بوایه نهوم ئارام بکرایه ته وه، ههسته کانم زیاتر پیشانی بدایه، ده سووت
که نه توانیت خه ونه کانی راستی ببه خشن — چونکه له په نایدا بووم، چونکه
یارمه تیم نه دا.

پاسهوانهكه كه ميگ دوور كهوتوه و يهكيك له رۇحانييهكان به دهنگيكي نارام و له سهرخو به تهسيجهكهى دهستی كرد به زيكر كردن. كاتى گهشتينه كوتايى دوعاكان، هه مووان بیدهنگ بوون و چاوهكانيان داخست.

پرسیارم كرد: (ئهوانه كيڻ؟)

وه لامي دايهوه: (خاوهن وويژدان و كهرامهتهكان.)

پيشتر ئهم دهستهواژهيم نهبيستبوو، به لام به تهواوى نه مههزاني چييه. تپگهشت.

ووتى: (كهسانيكن كه پازين به ناگري رۇح القدس. ناگريك كه عيسا به جيى هيشت، به لام كۆمه ليك بو داگرساندنى مؤمهكانيان به كاري دينن. كهسانيك هه ن كه له بنهما و بنههتي مهسيحهتهوه نزيكتن، به دهورانيك كه هه مووان نه يانتواني سهير و سه مههه بگهن.)

له دوايدا به چاواني ناماژهى به كچه مريهم كرد و ووتى: (كهسانيك هه ن كه به هوى ئافرهتي ههتاو پوشهوه* هيدايت دههريڻ.)

كۆمه ليك به هيواشي دهستان به دوعا كردن كرد، وهك بليى په يرهوييان له رپاكاري كرديڻ.

ووتى: (خهريكه له تاو سهرمادا نه لههري. پيوست ناكات به شداري بكهيت.)

* ههتاو پوش: ناماژه به بابى 12، نايهتي 1: هيمايهكى گهوره له ئاسماندا بهههه كهوت. ئافرهتيك كه ههتاوى له بهردايه و مانگ له ژيڤر پيكانيدايه و تاجيكي دوانزه نهستيرهيه له سهردايه.

— (تۆ نه مينيتتهوه؟)

— (ئهمينهوه. ئهمه ژياني منه.)

هەرچه نده هه وئم نه دا له وئ دوور بکه و مه وه، وه لām دایه وه: (که وایه منیش
له مه وئیت ئیره بمینمه وه. نه گهر نه مه دنیا ی تویه، دمه وئ فیر بم که به شیک
بم له و ژیا نی تویه.)

گرمه نه که درێژمیان به خویندنی دۆسا دا. چاوه کانم داخست، وه هه و لهدا
لواوێزانی مۆسیقا که بم، هه رچه نده زمانی فه ره نسیشم نه ده دزانی.
دهسته واژه کانم ته نه ا له رووی دهنگیان دووباره نه کردمه به بی نه وهی که له
واتایان بگهم. به لām نه م کاره هاوکاری کردم به تیپه ر بوونی کات باشت بیمه
چۆش.

به زوویی ته وا و نه بوو. دوا یی نه مانتوانی بکه رێینه وه بۆ سه ن ساومن. ته نه ا
لهمه دوو نه فهر.

به شینویه کی خۆ وویستانه درێژم به خویندنی دۆسا کان دا. که م که م
لنکه شتم که مۆسیقا سه رتا پای داگرتووم، وه ک نه وهی زیندوو بیت و دهیتوانی
هه پهنوتیزمی ئیمه بکات. سه رما به سه رچوو بوو و باران ئیتر نازاری نه نه دام.
مۆسیقا حالی باشت کردم، رۆحمی شاد کرد، منی بۆ ده ورا نی ک برد که خودا
لهمه وه نزیکتر بوو وه یارمه تی نه دام.

لۆری نه ما بوو به ته واوی خۆم ناوێزانی مۆسیقا که بکه م، مۆسیقا که پچرا.
چاوه کانم کردمه وه. نه م جاره پاسه وانه که دیار نه بوو، به لکو قه شه ی
مه سیحیان دیار بوو. روو به یه کی ک له رۆحانیانی کۆمه نه که هات. به ده نگیک ی
لارام و له سه رخۆ بړیک پیکه وه قسه بیان کرد، وه قه شه که رۆشت.
رۆحانییه که رووی له ئیمه کرد:

— (ده بی نه و بهری روویار مکه وه درێژه به دۆسا کا نمان بدهین.)

له بیده نگیدا، روو به شوینی دیاری کرا و رۆشتین. به سه ر پردیکدا تیپه رین که
له بهرده م نه شکه و ته که وه بوو رۆشتین بۆ نه و بهری روویاره که. نه وئ خوشتر

بوو: دره خسته کان، دهشتیک، و رووباریک — نیستا له نیوان نیمه و نه شکو ته که دایه. له ویدا نه مانتوانی په یکه ری دره وشاوه به وونی بیسین و دهنگمان هه لبرین، به بی نه وهی هه ستیکی ناخوشمان لا دروست بیت و بیینه هوی بیزار کردنی که سانی تر.

حه تمه ن هه موو کومه له که نه م هه سته یان لا دروست بوو بوو، چونکه به دهنگیکی به رزتر دهستیان به خویندنی نزاکان کرد، روویان کرده ناسمان و پینده که نین کاتی دتوپه باران به سهر گونایاندا دهاته خواره وه، که سینک دهستی به رز کرده وه و دوی ساتیک هه مووان دهستیان به رز کرده وه و نه گه ن موسیقادا به م لاو لادا ده چه مانه وه.

له لایه که وه هه و لم نه دا خوم به ده سته وه به دم، وه له هه مان کاتدا ده موویست سهرنج له وه به دم که نه نجامی نه دم. قه شه یه کی مه سیحی له په نامدا به زمانی نیسپانی ناوازی نه خویند، وه هه و لم نه دا ده سته واژمکانی دوویاره بکه موه. به روح القدس و کچه مریم په یوه ست ده بوو — تا ناماده بین و به ره که ت و توانای خوی به سهر هه موواندا ببارینن.

قه شه یه کی تر ووتی: (ووتاردان به زمانه جیاوازمکان بۆ نیمه خه لاته.) وه نه م رسته یه ی به نیسپانی، نییالی و هه ره نسی دوویاره کرده وه.

دوایی به ته واهوتی نه مزانی چی بوو. هه موو که سینک دهستی به ووتاردان کرد به زمانی جیاواز که هیچ یه کی که نه و زمانانه ناسراو نه بوون و نامو بوون. زیاتر دهنگه دهنگیک بوو تا زمان، به ده سته واژه گه لیک که ده سته جی له ناخوه هه لده ساترین، به بی هیچ واتایه کی مه نتقی. به خیرایی و ته کانی ناو که نیسه م به بیر خوم هی نایه وه، نه و سه بارت به که شف کردن بوم دوا، سه بارت به وهی که هه موو مروقه بچوکه کان بی ناگان نه وهی که گوئ بۆ روح رادینن.

بېرم كړدموه: (له وانه يه زمانې فريشته كان بيت)، هه وڼم دا لاساييان بگه موه. به چاوه كانم به دواي نه ودا نه گه رام، وه بينيم كه كه ميگ له پيش مله وه پاوه ستاوه. دهسته كانې بو ناسمان به رز كړدې ووه، وه نه وېش به خپرايې دهسته واژه كانې نه ووتوه، ورك بلنې له گه نه ودا، له گه نه كچه مريهم دا نه ووت. زمرده خه نه ي نه كړد، ته نكيدې نه كړدموه، وه هه ندي جار سه رسام له بوو.

بېرم كړدموه: (نمه دنياي نه وه.)

وه تر سام. پياوڼك كه نه موويست له كه نارم بيت، نه يووت خوداي نافره تيش هه يه، به زمانې نامو نه ودا، نه چووه خه نه وته وه، ورك نه وې كه هاوونشيني فريشته كان بوو بيت. مائيكې كوڼستانې تر به بېرمدا نه ده هات، له به شيكې دنيا يه كه نه چو كه نه به جيې هېشتبوو وه ناوړې لي نه نه دايه وه.

ته واوې نه و روژانه — له كاتي كوڼفرانسه كه ي مه دريدم وه — وركو خه ونيك نه هاته پيش چاوم، كوچيك به خارج له زمان و مه كانې ژيانم. به لام نه م خه ونه چيژي دنياي هه بوو، چيژي نه وين، چيژي به سه رهاتي نوې. هه رچه ند زياتر به رنگاريم نه كړد، زياتر تيدمگه شتم كه نه وين به ناساني دلي نافره تيك ده سوتيني درنگ يا زوو، موله تم نه دا با هه بركات و ناو ديواري سد ويران بركات. هه رچه ند له سه ره تاوه ناماده ي به ربه ركه كانې نه م هېرشه له بووم، به لام زياتر نه ويندار بوو بووم و وا بېرم دم كړدموه كه نه توانم حال ته كان بڅه موه ژير پكفي خوم.

به لام شتيك بوو كه نه مده زاني. نه مه هه مان نايي كاسوليك نه بوو كه له قوتا بخانه فيريان كړد بووم. پياوې ژيا نم به م شيويه نه نه خشان دبوو.

به خوم ووت: (پياوې ژيانم، سه رسور هېنه ر و عه جييه)، وه له بيري خومدا سه رسام بووم.

له بهر دم رووبار و نه شكهوت، ههستم به ترس و نيرهيه نه كرد. ترس له بهر نه وهی كه هه موو شتيك بوم تازه بوو، وه نوپكاري هه ميشه منی نه ترساند. نيرهيه له بهر نه وهی كه كه كهم تپنده گه شتم نه وینی نه و گوره تر نه وهيه كه پیری لپنده كه مه وه.

ووتم: (بېمبه خشه نهی خانمی نیمه. نه گهر خو پهرستم، نه گهر بچوكم، نه گهر ته وای نه وینی نه و پیاووم بو خوم نه وئ، بېمبه خشه.) وه نه گهر نامه ی نه و به راستی تهرکی دنیا بوو، چی؟ نه گهر بیویستایه خو ی له پهرستگادا زیندانی بکات و له گه ل فریشته كاندا بیته گو چی؟

پیش له به جیهیشتنی مان، په راوه كانی موسیقا و کتیبه كان و گه رانه وه بو رینگای راستی چه نده بهر ننگاری نه كرد؟ یا هه تا نه گهر هه رگیز نه گه راپه ته وه بو پهرستگا، بو دوور خستنه وهی له خهونی راسته قینه ی نه بوایه چ به ها و نرخیكم بیه خشیایه؟

وهك نه وهی كه هه مووان تهرکیزیان له سهر نه وه بوو كه نه نجامیان نه دا، جگه له من. چاوه كانم برپیووه نه و، وه نه ویش به زمانی فریشته كان نه دوا. ته نهایی جیگه ی ترس و نيرهيه گرتبووه. فریشته كان كه سانیکیان هه بوو كه له گه لپدا بدوین، وه من ته نه ا بووم.

نازانم چی بوو به هو ی نه وهی كه هه وئ بدم به و زمانه ناموایانه بدویم. پینده چی نیازی ساترم به گه یشتن به نه و، وه گه رانه وهی هه سته كانم بوو. پینده چی له بهر نه وه بوو چی كه نه موویست مؤنه ت بدم بوحم له گه لندا بدوی — دلم لیوان لیو بوو له گومان، وه پیویستم به وه لام هه بوو.

به باشی نازانم چی بکه م، ههستی شیتانه م زور گوره بوو. به لام لیوردا نافرته تان و پیاوان له هه موو ته مه نیک هه بوون، بو حانی و كه سانی ناسایی،

هه شه، خویندکار و پیر. نهه شه هاهه تی به من به خشی، وه داوام له روح القدس کرد کاریک بکات تا به سه ره سه دی ترسدا زال بيم.

به خۆم ووت: (هه وئ بده. بدوئ و لیبراوانه به شه هاهه ته وه شتانیك بلیی که نایانزانی. هه وئ بده.)

بریارمدا هه وئ بدهم. به لام سه ره تا دوعام کرد نهو شه وه — شه و و رۆژیکى زور درێژ که ئیت به یادم نه ده هینایه وه چۆن دهستی پیکرد — شه ویکى دیار و دره وشاوه بیت، سه ره تایه کی دوویاره بو من.

وهك نه وهی خودا دهنگی بیستین. دهسته واژه کانم کهم کهم ناسانتر دههاتنه دهره وه — وه دواى کهمیک واتای خویانیان له زمانى مرقه کانه وه له دهستدا. ههستی شهرم رهوییه وه، برپا به خو بوونم زیادى کرد، وه نهو زمانه نازادانه دههاتنه سه ره زمانم. هه ره چنده هیج تینه دهگه شتم که چی نه ئیم، به لام بو رۆحم واتادار بوو.

هه ره به ره نه وهی که شه هاهه تی ووتنى قسه گه لیکى بئ واتام هه بوو، ههستی خوشحالیم بو گه رایه وه. نازاد بووم، پیویست نه بوو بو کردارمکانى بوون بکه مه وه یا بلیم. نهه نازادییه منى بو ناسمان برد — جیگه یه که نه وینى بالا دهست، هه موو شتیک نه به خشیته، وه هه رگیز ریکه نادات ههست به پارایی و دئه راوکی بکهیت، جاریکی تر منى له نامیز گرته وه.

سه رسام له ته واوی سهیر و سه مه ره کانی نهوین، بیرم کردمه وه: (نه ئی ئیمانم گه راوه ته وه.)

ههستم به کهچه مریه مه نه کرد له په نای خۆمدا، منى له نامیز گرتبوو، به چادره که ی دایده پوشیم و گهرمى نه کردمه وه. دهسته واژه نامۆکان زور به خیراتر له دهم دههاتنه دهره وه.

بې نهوې كه هه ست به خوم بكه م، گريام. شادى دلمې پر كړدبوو، نوقمى كړد بووم. به توانا تر له ترس بوو، به توانا تر له نه به ديه تى شيتانه م، به توانا تر له هه و نه كانم بو د ه سته مو كړدى هه ساتيك له ژيانم.

تيگه شتم نه و فرميسكانه خه لا تيكن، هه ربويه له هوتا بخانه مده به بيه كاندا، قه شه كان فيريان كړدبوو، كه قه ديسه كان له خه و نه و تدا ده گرڼ. چاوه كانم كړد موه، سه يري ناسمانى تاريكم كړد، وه هه ستم كړد فرميسكه كانم نه گه ن باران ناوېته بوون. زهوى زيندوو بوو، ناوېك كه له ناسمانه وه نه هات، جاريكى تر سه ير و سه مه ره كانى ناسمانى نه هينا. نيمه به شيك بووڼ له و سه ير و سه مه ره يه.

هه رو هكو چون كه ساني تر دده وان، له ژير ليوموه ووتم: (چ باشتر، خودا نه توانيت نافرته بيت، روخسارى مينه ي بوو كه هوگر بوون به نه ويني فيري نيمه كړد.)

رځوانى به زمانى نېپانى، نيتانې و فهره نسي ووتى: (له چادري هه شت نه فهريدا عيباده ت بكه ين.)

جاريكى تر گيژ بووم، به ته واوى نه مدمزاني چي روودمدا ت. كه سيك ليم نزيك بوويه وه و ده ستي به ده وري شاندا نه لقه كړد. كه سيكي تر له لايه كي تر موه هه هر نه و كارى كړد.

له نه لقه ديه كي هه شت نه فهريدا راوه ستاين. دوا به دواى نه وه، پوو به پېشه وه چه ماینه وه و سه رمان گه شت به يه كترى.

وهكو چادريكي مروزي ده هاته به رچاو. باران كه ميك توند تر دهبارى، به لام هيچ كه س گويي پېنه نه دا. نه و چادري كه درو ستمان كړدبوو، ته واوى ووزه و گه رمايي نيمه ي كو نه كړد موه.

دهنگي پياويك هات كه له لاي راستمه وه شاني گرتبوو: (با لقاح مقدس يارمه تي كور كه م بدات تا ريگا بدوزيته وه. تكا نه كه م بو كور كه م ئاوازيكي مارييا بخوينين.)

هموو وه لاميان دايمه وه: (نامين.) وه ههر ههشت نه فهر كه ئاوازي ماريامان خويند.

ئاوازي ناهر تيك له "چادركه ماندا" ووتى: (با لقاح مقدس پووناكم كاته وه و خه لاتي شيفام پي ببه خشت. ئاوازيكي مارييا بخوينين.) جاريكي تر هموو ووتيان نامين و دوعايان كرد.

ههر كه سيك داواكار بيه كي هه بوو وه هموووان به شداريان نه كرد له دوعا كه يدا. سهرم له خوم سور دهما. چونكه وهكو مندالتيك دوعام نه كرد — وه وهكو مندالتيك، باومر هه بوو كه نه م ههست و سوزه ده توانريت بهرجهسته بكرت. كومه نه كه بو ساتيك بيندهنگ بوون. تيگه يشتم كه نوبه تي منه داواكار بيه كانم بليم. ههر كه سيكي تر بووايه له شهرما نه مرد و هيچي نه دمووت. به لام دوسته كه م له ويدا بوو، وه نه م ناماده بوونه ي پروا به خو بووني به من به خشي.

ووتم: (با لقاح مقدس فيرم بكات وهكو خوي هوگري نهوين بم. كه نه م نه وينه له من و له پياويك كه پاوه ستاوه له باره گاي لقاح مقدس، نهش و نما بكات. ئاوازيكي مارييا بخوينين.)

پيكه وه دوعامان كرد، وه دووباره ههستم به نازادي كرد. سالانيك له بهرام بهر دلدما جهنگا بووم، چونكه له خهفت، له رهنج، و له دهر كه وتن دهر سام. هه ميشه ده مزاني كه نه ويئي راسته قينه له هموو شتيك بالا تره، وه مردن باشره نه وه ي كه هوگري نهوين نه ييت.

به لām گومانم نه کرد ته نهها که سانی تر شه هامة تیان هه یه. وه ئیستا، لهم ساته دا، تیگه یشتم که منیش نه توانم. هه رچه ند به واتای جیایی، ته نهایی، خه ههت بیت، نهوین هه موو به ها و نرخیک دینییت.

(ناتوانم بیر لهم شتانه بکه مه وه، ده بی سهرنج له مه راسیمه که بدهم.)
قه شه یه که پهنمونی کۆمه له که ی ده کرد، داوای لیمان کرد که چاده که بکه یه وه و که میک دؤعا بو نه خوشان بکه ین. هه موو عیباده تیان نه کرد، دهیا نخویند و له ژیر باراندا سه مایان ده کرد، ستایشی خودا و مریه میان نه کرد. له هه ر ساتیکدا، دووباره ده ستیان به گفتوگو کردن نه کرد به زمانی نامو و به ده ست ناماژه یان بو ئاسمان نه کرد.

له ناکاو ناهره تیگ ووتی: (که سیک لی ره یه ... که سیک که کچیکی نه خوشی هه یه ... نه وه بزانی که کچه که ی شیفا درا.)

دؤعا کردن درێژه ی کیشا، وه سرودی شادی به رده موام بوو. له هه ر ساتیکدا، جاریکی تر دهنگی نه و ناهره ته م نه بیست.

— (که سیک لهم کۆمه له دا هه یه که دایکی له ده ست داوه، ده بی نیمانی هه بییت و بزانی که نه و له پایه به رزی مه له کوت دایه.)

له دوا ی مه راسم، نه و پینی ووتم که لهم خه لاته به نه یه ته و هه ندی که س نه توانن هه ست به و شتانه بکه ن که له خانیکی دوور یا له داها توودا بوو دمه ن.

به لām هه رچه ند هه رگیز نه مه م نه ده زانی، به توانای نه و ناوازه که سه به ارت به موعجیزات نه دوا، باومرم هه بوو. چاوه پروان بووم که سهرنه نجام بدوینت سه به ارت به نهوینی دوو نه قهر که لی ردها بوون. ئومیده وار بووم بیستم که لهم نهوینه بو ته وای فریشته کان، قه دیسه کان، خودا وهند و خوا ی ناهره ت موباره ک و پیروژه.

نازانم نهو مهراسیمه چهنده دریژهی کیشا. خه لکی به زمانی نامو دهوان، دهیا نغویند، به بهرزکردنهوی دهستیان بو ناسمان سه مایان نه کرد، بو دهورو بهرکهی خویان دوعایان نه کرد، سهر و سه مهران نه ویست، شتانیکی سهر و سه مهران که پیشتر پوویدا بوو به شهاده تیان له قه لم نه دا. سه رنه نجام، قه شهیه که مهراسیمه کهی به رنوه نه بر، ووتی:

— (با به ناوازموه، دوعا بکهین، بو تهواوی نهو که سانهی که بو یه کهم جاره له شویندها نامادهن.)

من به تنها نه بووم. نه مه نارامی کردم وه. هه موو دوعایان نه کرد. له جاره من تهنا گویم نه گرت و دوعا نه کرد که له بهرکه تهش به سهر مندا بیاریت. پیوستیم به بهرکهاتیکی زور هه بوو.

قه شه که ووتی: (مۆلەت بدهن بهرکه تهکان به دهست بینین.) هه موو پوو به نه شه که ووتی پووناک له و بهری پوو بارم وه که و تنه پئ. باوکی پوخانی دوعا که لکی جور به جوری کرد و نیمه ی پیروز کرد. دوا نه وه هه مووان یه کترین ماچ کرد، ووتیان: (پیروز بی پوژی نقاح مقدس)، وه به رینگه ی خویاندا پوشتن.

نهو لیم نزیك بوویه وه. شادتر له هه میسه دهاته پیش چاو. ووتی:

— (تۆ ته پووی.)

به پیکه نینه وه وه لاهم دایه وه: (ههروه ها تۆش.) سواری نوتمو بیل بوین و گه راینه وه بو سهن ساومن. زور موشتاق و په ریشانی له ساته بووم، به لاه نیستا که هات بووه پیش، نه مدمزانی چی بلیم. نه مده توانی سه بارت به مالی کویستان، مهراسیم، کتییه کان، په راوه موسیقیه کان و زمانه ناموکان و عیبادت کردن له چادردا بدویم.

نهو له دوو جبهاندا نه ژيا. نه د دوو جبهانه، له شويښکدا له رڼوژگارکدا
پېنکه وه گړنای دابوو، وه نه بووايه بمزانيايه چوڼی.

به لاهم له و ساته دا، دهسته واژه کانم بهرنه نجاميکی نه بوو. نه وين ته نه به
هوگر يوون به نه وينه وه دهرده که ویت.

کاتنی چووينه ژوورم وه، ووتی: (ته نه يه ک بلورم هه يه. ده توانی به و بلوره
کات به پرې بکه ی. سبه ی بلوریکي تر نه کړم.)

وه لاهم دايه وه: (جل و بهرگه کا نمان ده خهينه سهر زوپاکه. تا سبه ی ووشک
نه بنه وه. به ههر حال، هيشتا ژير کراسيکم هه يه که دوينی شوړدم.)

چه ند ساتيک، هيچ کاميکمان هيچمان نه ووت.

جل و بهرگ. پروتی. سهرما.

سهرنه نجام، له دولاينکی بچووک کراسيکی تری هينايه دهرم وه.

ووتی: (ده توانی بهم کراسه وه بخه وی.)

وه لاهم دايه وه: (هه نه به ته.)

چراکه م کوژانده وه. له تاريخکدا جل و بهرگه تهره کانم داکه ند و له سهر زوپا
پانم کردنه وه و نمره ی گهرمايي زوپاکه م زياد کرد.

رووناکی گلوی شه قامه کان نه وه ند ه نه بوو که بتوانیت وکو تارماييه ک
بميينیت و بزانيت که پروتم.

کراسه که م نه بهر کرد و خوم خسته ژير به تانيه وه.

ووتی: (خوشم نه وئی.)

وه لاهم دايه وه: (خهريکم فير نه بهم که خوشم بوئی.)

جگهره يه کی داگير ساند.

پرسياړی کرد: (وا ده زانی ساتی به لاین و به يه ک گه شتن بيته پيش؟)

نه مزانی مېه بستی چييه. هه ستام و له ليواړی ته خته خه وه که ی دانيشتم.

ناگری جگه ره که ی جار به جار پووخساری پووناک نه کردووه. دهستی گرتم، و چه ند ساتیک بهم شیوازه ماینه وه. دوا به دوا ی نه وه دهستی به سه زولفه کانه دا هینا.

وه لأم دایه وه: (نه نه بوایه پرسپارت بگردایه. نهوین پرسپار ناکات، چونکه مروق دهست به بیرگردنه وه نه کات و دوا یی کهم کهم ترس دایده گریت. وه ها ترسیک که باسکردنی زور دژواره، وه هینانی بو سه زمان زور بی سووده. له وانه یه ترس له ناومیدی، رازی نه بوون، غرور شکاندن بیست. که زور به شیوه یه کی گیلانه دیته پیش چاو، له راستیشدا هه راشه. هه ره به ره لأم هوکاره نابیت پرسیت ده بی به کردار هه وئی بو بدویت، هه ره به شیوازه ی که چه ند جاریک خوت ووتووه، نه بی لیبراوانه دل به ده ریا بسپیریت.)

— (ده زانم. له مه ویه ره هیچ کات نه م پرسپارم نه کردووه.)
به شیوه یه کی وه ها خوم پیشاندا که گویم له دهنگی نه بووه و ووتم:
(تو ئیدی دلی منت به دهست هیناوه. سبه ی نه توانیت برویت، وه بو هه میشه سهر و سه مه ره ی نه م چه ند روزه مان له یاد بمینیتسه وه، نه وینی پومانسی، تواناکان، خه ونه کان.

به لأم وا ده زانم که خوداوهند له حیکمه تی موته قی خویدا، دوزه ی له ناوه راستی به هه شتدا هه شار دابیت. بو نه وه ی هه میشه به سه ره نجه وه ئی بروانین. تا کاتیک به نه زمونی شادمانی و میهره بانی نه گه یین، نابی کوله که و پایه ی به دبه ختی له یاد بکه یین.)

دهستی به سه ره زولفه کانه دا هینا.

ووتی: (تو زور به زووی فیتر نه بی.)

له وه ی که ووتبووی سه رسام بووم. به لأم نه گه ره هه ره موقیق بزانیست که نه زانیست، نه وه نه و مروق ه زانایه.

ووتم: (وا نه زانی که من ئافره تیکی دژوارم. تۆیه که مین پیاو نیت که له ژيانی مندا بووبیت. وه ئه مه کاری یه که م جارم نییه.)

وه لامي دایه وه: (ههروه ها منیش به هه مان شیوه.)

هه وئم ئه دا به شیوازیکی ئاسایی رهفتار بکات، به لām به فشاردانی دهستی به سهر سهرمدا تیگه یشتم که بیستنی ئه م ووته یه م زۆر بۆی دژوار بووه.

— (به لām ئه مپۆ ده مه و به یان، ههستم کرد که کچینیم به شیوه یه کی دا پۆشراو بۆ گه پاره ته وه.)

هه وئ مه ده تیگه ییت، چونکه ته نه ها یه ک ئافره ت له مه بهستم نه گات. خه ریکم دووباره ئه وین ئاشکرا نه که م، وه ئه مه ش پنیوستی به کاتیکی زۆر هه یه.)

دهستی به سهر زوله کا نه دا هینا و دوا به دوا ئه وه دهستی به سهر پوومه تمدا کیشا. به ئه سپایی لیه وکانیم ماچ کرد و گه پاره وه بۆ شوین خه وه که ی خۆم. به باشی نه مزانی بۆچی به م شیوازه رهفتارم کرد. نه مزانی ئه م کاره م کرد وه بۆ ئه وه ی له خۆمی نزیک بکه مه وه یان به پینچه وانه وه.

به لām پۆژیکی درێژ بوو. مانه ووتر ئه وه بووم که بتوانم بیر بکه مه وه.

شه ویکی زۆر ئارامم هه بووم. ساتیک به بیرمدا هات که به خه بهر هاتم — به لām له خه ودا بووم. بونیکی ئافره تانه منی له نامیز گرتبوو، وه ک ئه وه ی ماوه یه کی زۆر بئ ناسییبیم، چونکه ههستم نه کرد که ئه یه وئ پاریزگاریم ئی بکات و خوشی ئه وینم.

کاتژمیر حه وتی به ره به یان، له تاو گه رمادا به خه بهر هاتم. بیرم که وته وه که پله ی گه رمی زۆ پاکه م زۆر زیاد کرد وه بۆ ئه وه ی جل و به رگه کان ووشک بینه وه. هینشتا هه و تاریک بوو، هه وئمدا به بئ دهنگی ههستم بۆ ئه وه ی نه به مه مایه ی ئازار بۆی.

هەر نهوهندهی که ههستم، بینیم که نهوی ئی نهماوه و رۆشتوووه.

ترس دایگرتم. که سێکی تر (خه یانم) به زوویی پاچلهکی و ووتی: (دهبینی؟ هەر نهوهندهی که خۆت به دهستهوه دا، به جێ هێشتیت و رۆشت. وکو ههموو پیاوهکانی تر.)

سات له دواي سات ترس زیاتر دایدهگرتم. نهمنهویست نختیارم له دهست بدهم. به لام خه یانم ههیشه نه دوا:

— (هیشتا لیڤهدام. بوارت دا ههوا پێرهمی خۆی بگۆڕی، دهرگات والا کرد و نهوین خه ریکه ژیاوت نووهم دهکات. نهگه به خیرایی دهست به کار بین، دهتوانین نختیار به دهست بینین.)

نهبوايه به کرداری رهمقارم بکردایه. نهبوايه ههموو لایهکی بۆ بگه پامایه. خه یانم درێژای به گهتهکانی دا: (نهو رۆشتوووه. نهتوانی تۆش نهم شوینه به جیبهیلێت و برۆی. ژیاوت له Zaragoza هیشتا له شونی خۆیدایهتی: خیراکه بگه پێوه. بهر نهوی ههموو نهو شتانه له دهست بدهیت که به زهحمهت به دهستت هیناون.)

بیرم کردموه: (ههلبهته به لگهیهکی بۆ رۆشتن ههبووه.)

خه یانم وهلامی دایهوه: (پیاوهکان ههیشه به لگهیان بۆ رۆشتن ههیه. به لام راستیه کهی نهمیه که سه رنه نجام ته رکی ناهه رتهکان نهکهن.) کهوايه نهبن بزانه چۆن بگه پێمهوه بۆ ئسپانیا. نهبن میشکم له ههموو نان و ساتیکدا بجهمهگه.

خه یانم ووتی: (ههستین به پراکتیزه کردنی کرداری: پاره.)

ههتا یه که عانهشم پێ نه بوو. نهبوايه بچومايه ته دهموه، په یوه ندیي ته له فونیم به دایک و باوکه وه بکردایه و داوام ئی بکردایه که پارهم بۆ بنێرن بۆ نهوی بلیتی گه پانه وهمی پێ دابین بکه.

یاداشته‌کانم له نامیز گرت، هاوکاتیش ههستم به به‌دبه‌ختی و ناسووده‌یی نه‌کرد. سه‌رنجم دا که خه‌یالیم هه‌یرانه به بیستنی نهم هه‌واله تازه‌یه و گۆشه گیره.

منیش خوشم نه‌ویست، خوله‌ک له دواى خوله‌ک و سات له دواى سات نه‌و نه‌وینه پهری نه‌سه‌ند و گۆرانکاری به‌سه‌رمدا نه‌هینا. دووباره باوهرم به داهاتوو هینایه‌وه، وه کهم کهم خه‌ریک بوو باوهرم به خودا نه‌هینایه‌وه. وه هه‌موو نه‌مانه ته‌نها له پیناوی نه‌ویندا بوو.

به توندی ده‌رگام به ږووی خه‌یالیدا داخست و به‌لینم به خۆم دا؛ (که چیدی له‌گه‌ن خه‌یالیدا نه‌دویم. کهوتنه خوارموه له نهۆمی سییه‌مه‌وه هه‌مان زهره‌ری کهوتنه خوارموه‌ی هه‌یه له نهۆمی "سه‌د" مه‌وه.)

نه‌گهر نه‌بوایه بکه‌وتمایه‌ته خوارموه، باشت و ابو له به‌رزترین شوننه‌وه بکه‌ومه خوارموه.

ژنی خاومن ماله‌که ووتی: (دیسانه‌وه به برسیتی مه‌چۆره ده‌ره‌وه.)

به سه‌رسوڤمانه‌وه وه‌لام دایه‌وه: (نه‌مدزانی که تو زمانی نسیانی ده‌زانی.)
— (سنوور نزیکه. هاوینان جیهان گه‌ران و گه‌شتیاران دینه لۆرد. نه‌گهر زمانی نسیانی نه‌زمان، ناتوانم ژوور به کرئ بدهم.)

نانی ته‌نوری و شیر و قاوه‌ی بۆ دروستکرد. وویستم ږوخیه‌ی خۆم بۆ ږوبه‌ږوو بوونه‌وه له‌گه‌ن نه‌و ږۆزانه‌دا ناماده بکه‌م، هه‌ر کاتر می‌ریک سالیک دريژي نه‌کیشا. نو‌میدموار بووم که نهم قاوه‌تیه که‌میک بئ ناگام بکات.

پرسیاری کرد: (ژۆر ده‌میکه زه‌واجت کردوه ؟)

وه‌لام دایه‌وه: (نه‌و یه‌که‌مین نه‌وینی ژیانم بوو.) هه‌ر نه‌وه‌نده به‌س بوو.
ژنه‌که دريژي به‌گفته‌کانی دا: (نه‌و ساترانه له ده‌رموه نه‌بینی؟ یه‌که‌مین نه‌وینی ژیانم له یه‌کیک له‌و کیوانه‌دا مرد.)

— (به لّام تۆ پياوښت پيدا كړدوه.)

— (به لّی، په یدام كړدوه. وه هـروهـا تـوانـیم دـوویـاره خـوښـهـخت بـم. چارهـنـوس زور سرسورښهـره: هـیچ كهـسـنـك نـانـاسـم كه به یـكـهـمـین نهـوینـی ژیاـنی زهـاجـی كـردبـیت.

كه سانك كه زواج نه كهن هميشه به من نه لېن شتيكي به نرخیان له دست داوه و نه وندهی كه نه یان توانی، نه ژیاون.)

له ناكاو دېستی له گفته كانی هـلـگـرت و ووتی: (داوای لېـبـوردن نهـكـم. نه موویست تۆمه تبارت بكهـم.)

— (تۆمه تبارت نه كړدوم.)

— (هميشه سهیری نهو چاله نه كهم له دهره وه و بیر نه كه موه: پېشتر هـیچ كهـس نهـیـنه زانی ناو له كوڼدايه، تا كاتيك كه ساوهنی پېرؤز بریاریدا زهـوی هـلـبـكـهـنـن ناو پـهـیـدا نهـكـهن. نهـگـهـر نهـم كارهـی نهـلـه كـرد، نهـم شـاره له خـوار تـرـمـوه دروست نهـبوو، له كه ناري پووياره وه.)

پرسپاری كړد: (نـهـم چ په یوه نډیبه کی به نه وینه وه هـیه ؟)

— (نـهـم چاله خـهـلـکی هـیـناوـته نـیـره نهـگـهـل نـومـیـدهـكـانـیان و خـهـوـنهـكـانـیان و تهـنگ و چه نهـمـهـكـانـیانـدا. كهـسـنـك لـیـبـراوـانه به دواي ناودا گهـرا، ناو خـوی پـیـشان دا، وه هـمـو له دهوری كؤ بوونه وه. وا دزمانم كاتـی لـیـبـراوـانه و به نازاییانه به دواي نه ویندا بگهـرېـن، خـوی پـیـشان نهـدات، وه نهـوینـیـکی زور تـریش راده كیشیت. نهـگـهـر كهـسـنـك نـیـمـهـی بوویت، هـمـووان نـیـمـهـیان نهـویت. به لّام نهـگـهـر به تهـنـها بـن، تهـنـها تر نهـبـن. ژیاـن زور سرسورښهـره و سهـیره.)

پرسپارم كړد: (تۆ هـیچ شـتـیـكت سهـبـارهـت به كـتـیـبـيـك به ناوی "دیـچـیـنگ" بـیـستـوه ؟)

— (نه خیر، هیچ کات.)

— (ئهم کتیبه نه ئیت که نه توانی شاریک بگۆریت، به لām ناتوانیت چالیک له شوینی خویدا ته کان به دیت. نه وینداران له که ناری چالدا یه کتری پهیدا نه کهن، تینوویه تیان بوو له زیاد بوون دهکات، مال پیکه وه ده نین و نه بنه خواوهنی منداڵ.)

به لām نه گهر یه کیک له وانه بریار بدات که بروات، چاله که ناتوانیت به دوایدا بروات. نه وین ههر له شوینه دا نه مینیتته وه، ناشکرایه — ههر چه نده لیوان لیوه له هه مان ناوی پاکی پیشوو.)

ژنه که ووتی: (کچم، تو وەکو پیره ژنیک نه دوتیت که زور په نجی کیشا بی.)
— (نه خیر. هه میسه نه ترسم. هیچ کاتیک چالم هه ننه که ندوووه. نیستا نه مهوئ نه و کاره بکه م و نامهوئ په نه که ی فه رامۆش بکه م.)
ههستم کرد شتیک له گیر فانددا نازارم نه دا. کاتی زانیم چیه، دلم بهستی. قاوه که م به خیرایی خواردوهوه.

کلیل. من کللیکم پئ بوو.

— (ئهم شارهدا نافره تیک هه یه که مردوووه و هه موو شته کانی به خشیوه ته په رستگای "Tarbes". تو نه زانیت مانی له کوئیه؟)

ژنه که دەرگای ماله وهی کردموه و مانی نافره ته که ی پئ پیشان دام. یه کیک بوو له ماله کانی سه دهی ناوهراست که له دموری مهیدانیک بوو وه پشتی له شیو و کیوه کانی موشه پرف بوو.

ووتی: (دوو مانگ نه مه وهر، دوو قه شهی مه سیجی رۆشتن بو ئه وئ.)

به نیگایه کی گوماناویه وه له منی روانی.

دوای وه ستانیکی درێژ خایه ن ووتی: (وه یه کیک له وانه هاوشیوهی میرده که ی تو بوو.)

له كاتېنكا كه نه چوومه دمردوه، ووتم: (خوی بوو). له وهی كه ړنگه دابوو
درونی منډالم شهیتانی بکات، خوشحال بووم.

له بهر دم ماله كهدا راوه ستام، نه مددزانی چی بكم. تهم و مژ هه موو شتیکی
داپوشی بوو، وه وامدزانی كه له خهونیکی خوڼه میشی دام كه له و خه ونه دا
تارمايیه ناموكان سهر دمردینن و مرقه كانیان بو شونی سهر سور هینه تر و
سهر تر نه برد.

په نجه كانم به شپوهیه کی توره کلیله كه یان له مس نه كړد.
له گهڼ نه و تهم مژدا، بینینی کیوه كان له په نجه ره ی خانووه كه وه دژواو بوو.
به دننیاییه وه مال تاریك بوو — هه تاو و تاو له نیوان په رده كانه وه
د مر نه دم كه وت و تیشکی نه نه هاویشته. به بی بوونی نه و له كه نارم،
به دننیاییه وه مال غه مگین نه بوو.

سهری كاترمیرم كړد. كاترمیر نوی به یانی بوو.
نه بوايه كاریكم بكر دایه، كاریك كه به تیپه پ بوونی كات، له چاوه پروانیدا،
هاو كاریم بکات.

چاوه پروانی. نه مه یه كه مین وانه بوو كه سهاره ت به نه وینداری فیزی بووم. پوژ
هر به رده وامه، هه زار پیلان و نه خشه دادم پریژی، هه زار گفتو گوی گونجوت
به خه یالدا دیت، به لنین نه دهیت كه په فتارت سهاره ت به مه سایلی تاییه ت
بگوریت — وه هه روه ها بی قهرار و بی نارامی، بی نارام، هه تا و هكو
خوشه ویسته كه ت بیت.

وه دوايي نیت نازانی چی بلییت. نه و كاترمیری چاوه پروانیانه دمگوریت بو
جه ستیی، وه جهسته نه گوریت به ترس، وه ترس نه بیت هوی نه وهی كه له
دمر پینی ههسته كا نمان خه جالته بكیشین.

گفتوگۆی پۆژی پێشووم بە بیر خۆم هینایەوه: (نازانم، بچمە ژوورەوه یان نا ؟) — ئەو مائە پێشان دەری خەونێک بوو.

بەلام نەمەتوانی تەواوی پۆژ لەویدا بوەستم. شەهاوەتم بە خەرج دا، کلیلەکم ئە گیرفانم هینایە دەرەوه و پوو بە دەرگاکی پۆشتم.

— (پیلار ؟)

ئاوازیەک بە زمانی فەرەنسی، ئە ناو تەم و مژەکەوه نەهات. زیاتر تەعەجۆبم ئەکرد تا سەر سوپرمان. ئەوانەییە خاوەن مائەکی بێت کە ژوورمان ئی بە کرێ گرتبوو — بەلام ئە یادم نییە کە ناوی خۆم بە ئەو ووتی.

دووبارە کردەوه: (پیلار ؟) وە ئەم جارەیان ئە شوینیکی نزیک ترمەوه.

سەیری دەرۆ بەری مەیدانم کرد کە بە تەم و مژ دا پۆشرا بوو. یەک بە خێرایێ نزیک نەبوویەوه.

کابوسی تەم و مژ و تارمایی نامۆ خەریک بوو بە راستیەوه پەییوەست نەبوو.

ووتی: (پەلە مەکە. ئەمەوئ ئەگەت بدویم.)

کاتی نزیک بوویەوه، بێنیم کە قەشەیه کە. بە پەیکەر ئە قەشە لادیکان ئەچوو: بالا کورت، کەمێک قەلەو، چەند تەلێک مووی سپی بەسەر سەری تاسیەوه بوو.

بە زەرەخەنەوه دەستی بۆ درێژ کردم و: (سەلام.)

گێژ بووم، بەلام وەک ئەرکیک وەلامم داوەوه.

سەیریکی مائەکی کرد: (بە داخەوه کە تەم و مژ هەموو لایەکی دا پۆشیوە. سەن ساوەن ئە کیودایە و ئەم مائەوه تیروانینیکی جوانی هەیە. نەتوانیت ئە پەنجەرەکانیەوه شیوەکان ئە خوارمەوه و (ساترە) ساترە سەهۆلەندانەکان ئە سەرەوه ببینیت. هەلبەتە خۆت نەزانی.)

هەمان سات گومانم برد کێیە: قەشە پەرستگایەک.

پرسپارم كرد: (تو ليره چي دمكې؟ ناوي من له كوئې نه زاني؟)

بابه ته كې گوري: (نه ته وئې بچيته ژوروهه؟)

— (نه خير. نه مه وئې وه لامي پرسپارم كم بدهيته وه.)

دهسته كاني بديه كدا دا تا كه مينك گهرميان بكاته وه، وه له سهر شوسته كه دانېشت. له په نايدا دانېشتم. تهم و مژ سات به سات چر تر نه بوويه وه و كه نيسه كې له ناو خويدا حه شار دابوو — كه نيسه كه ته نها چهند مه تريك ليமானه وه دوور بوو.

ته نها نه مانتواني چاله كه ببينن. كه و تهم وه يادي دهسته واژه كاني نه و ژنه.

ووتم: (نه و ناماده يه، له وئيه.)

— (كي؟)

وه لامي دايه وه: (مريه مي موته دهس. نه و هره نه و تهم و مژه يه.)

پينكه نې: (كه وايه سه بارت بهم بابته له گه ت دواوه! باشه، پيت

پاده گه يه نم كه نه و به كچه مريه م ناو بيه. شياو تره.)

دووبارم كردموه: (تو ليره چي دمكې؟ ناوي من له كوئې نه زاني؟)

— (هاتم، له بهر نه وئې وويستم نيوه دوو نه فهر ببينم. كه سينك كه دوينن

شه و له كومه ئې ريزداره كان بوو، پئي ووتم كه تو له سهن ساوه ندايت. وه ليره

شاريكي زور بچووكه.)

— (نه و هاتووه ته په رستگاوه.)

له پينكه نېن كه ووت، سهرې بهم لاو لادا نه برد.

وهك نه وئې له گه ئ خويدا بدويت: (به داخه وه.)

— (به داخه وه كه چووه ته په رستگاوه؟)

— (نه خير، نه وئې نيبه. هره ئيستا من له وئيه هاتم.)

تا چهند خوئه کیک نه دهمزانی چی بلیم. دووباره ههسته کانم به بیر خۆم
هینایه وه هه نه وه ههستانه ی که له خه وه ههستم. پاره. پراکتیزه کردن.
په یوه ندی کردن به دایک و باوکه وه. بلیت. به لام به ئینم دابوو، وه نه بووایه
به وه ها بوو مایه بو به ئینه کهم و کارم پینکردایه.

قه شه یه که له که ناری مندا بوو. له مندا ئیمدا خووم به وه وه گرتبوو که هه موو
شتیکم بو قه شه کان بگێرمه وه.

بینه نگیم شکاند و ووتم: (ماندووم. تا هه هته یه که له مه وه بهر. دهمزانی که
بوونم هه یه و چیم له ژبان نه وی. ئیستا نه ئی ی که و توومه ته ناو گێژاویکه وه
و له م لا بو نه وه لام نه مبات و هیچم له دهست نایه ت.)

قه شه که ووتی: (به ره نگاری بکه. گرنگه.)

له رسته که ی سه رسام بووم.

وه که نه وه ی بیرۆکه کانمی خویند بیته وه، درێژ ی پیدرا: (مه ترسه. نه وه بزانه
که که نیسه پینوستی به قه شه ی تازه هه یه وه نه وه بیته قه شه یه کی پایه
به رز. به لام نه وه به هاو نه رخی که نه بیت بیبه خشی ت زۆر زۆره.)

— (له کونیه؟ منی ئیره به ته نها به جیهیشتوو و رۆشتوو بو ئسپانیا؟)

— (ئسپانیا؟ بروت بو ئسپانیا چی بکات؟ مانه که ی په رستگایه، له چهند
کیلۆ مه تریکه وه ئیره.

ئیره نییه، وه دهمزانی له کوئ ده توانم بیدۆزمه وه.)

دهسته واژه کانمی که میك شادی و شه هه مه تی به من به خشی، به لایه نی که مه وه
ته رکی نه کرد بووم.

به لام قه شه که ئیتر پینه ده که نی.

دووباره بیرۆکه کانمی خویند وه و درێژ ی دایه: (خوشحال مه به. بریا بو
ئسپانیا که رابایه ته وه.)

له شه كه له ويډا هه ستا و داواي له من كرد كه له گه ئيدا برؤم. تا چه ند
مه نريك زياترمان نه ده بيني، به لام به روا ته دهيزاني نه يه وي بؤ كوئ برؤا.
له هه مان ريگه وه له سهن ساومن چووينه دهره وه كه دوو رؤژ له مه وه بر — يان
پينج سال له مه و پيش بوو؟ — داستاني "برنات" م له ويډا بيست.

پرسيارم كرد: (بؤ كوئ دهرؤين؟)

وه لامي دايه وه: (له رؤين بيدؤزينه وه.)

له كاتي ريگردندا و وتم: (نه ته وي من گيژ بكه يت. كاتي وتم ليره نيه،
خه مگن يو ويت.)

— (كچه كه م، تو له ژياني مه زه بي چي دهراني؟)

— (زور كه م دهرانم. نه وه دهرانم كه قه شه يان سويندي دهرؤيشانه و خؤ به
دهسته وه دان و وه فاداري ده خؤن.)

بهرم كرده وه دريژه ي پيندم يان نا، به لام برپارمدا دريژه ي به مي.

— (وه سه بارت به تاواني خه لكي برپار نه دات، هه رچه نده پينده چي
خؤشيان هه مان تاوان نه نجام بدن. وه وا دهران سه بارت به نه وين و زهواج
هه موو شتيك نه زانن. وه نيمه به ناگري دؤزه دهرسينن، به هؤي نه و
هه لانه وه كه خؤيان دوو چاري ده بن.

وه خودا وه كو بونيكي كينه له دل به نيمه پيشان نه دهن، كه مرقه كان به
كه مته رخم دهرانييت له مردني ته نها كوره كه ي.)

قه شه كه پيكه كي: (تو زور به باشي په رومرده ي دهستي كاسؤليكي به لام من
سه بارت به مه زه بي كاسؤليك نا پرسم. سه بارت به ژياني رؤحاني پرسيارم
كرد.)

هيچ كاردانه وه يه كم پيشان نه دا.

سهرنه نجام ووتم : (نازانم راسته يان نا . كه سانيك هه ن كه هه موو شتيك
نه خه نه نهو لاه و به دواى خودادا دهكهونه پئ .)

— (وه پيداشى نهكه ن ؟)

— (تو وه لامه كهى دهزانيت . من بوجوونيكم نيبه .)

قه شهكه له هه ناسه بركيى من به ناگا بوو و هه ناگوهكانى هيواش كردهوه .

— (سهر تا پا له هه له داي . كه سيك كه به دواى خودادا دهروات ، كاتى خوى
به فيرو نه دات . ده توانيت ريگايهكى زور بگريته بهر ، وه په نا بباته بهر
ديانه تهكان و گروپه كانى تر ، به لام بهم شيويه هه رگيز نهو نادوزيتهوه .

خوداوهند ليبره دايه ، نيستا ، له كه نارى نيمه . ده توانين نهو له ناو نه م تهم و
مژه ، لهم زهويه ، لهم جل و بهر گانه دا ببينين . كاتى دهخه وين ، هريشته كان
بالده گرته وه و كاتى كار دهكهين ، هاو كاريمان دهكهين . بو دوزينه وهى خودا ،
نه وهنده بهسه كه سهرنجيكى دهو و بهرمان بدهين .

نهم ديداره ناسان نيبه . له كاتيكا كه خودا نيمه به ناگا نه هينى بو
به شدارى كردن له راز و نهينيه كانى خويدا ، ههست به سه رگهردانى دهكهين .
له بهر نهوه نهو هه ميشه داوا له نيمه دهكات به دواى خهونه كان و دلى
خوماندا بروين . نهم كاره دژواره ، چونكه به شيويهكى تر خوومان به ژيانه وه
گرتووه .

وه بهو په پرى سه رساميه وه تيده گهين كه خوداوهند حه ز دهكات نيمه به
شادمانى ببينيت ، چونكه نهو باوكه .)

ووتم : (وه دايك .)

له كه ناري پووباري پيدرا دانيفتم و تيز تيز گريام شريف

تهم و مژه كه كه م كه م نه پوهيووه. دهمتواني ماليكي لاديني بچووك ببيتم كه ژنيك له بهرده ميدها چيلكه داري كو نه كردهوه.

— (به لن، وه دايك. هه بووني ژيانكي پو حاني په يوه ندي به چوونه ناو پهرستگاو نه ييه، په يوه ندي به پوژ و گرتن و رهنج كي شان و داوین پاكيشه وه نييه.

تهنها نه و منده به سه كه باومرت به خدا هه بيت. له وه به دواوه، هه موو كه سينك ريگه ي خدا ده گريته بهر و ده توانيت ناو تهي سه ير و سه مهره كاني خدا بيت.)

گفتوگو كه يم پي بري: (سه باره ت به تو له گه لن مندا دواوه و هه موو نه م شتانه ي پي ووتووم.)

قه شه كه وه لامي دايه وه: (نوميده وارم خه لات و بهرده مواميه كاني نه وت قبول كرديت. چونكه له ديدگاي ميژووه وه، هه ميشه به م شيوه يه نييه.

"Osiris" * له ميصر تيگشكاند. خوداياني يوناني له پيناو ژنان و پياواني سه ر يووي زهوي له گه لن يه كدا به شه هاتن.

"نازته كه كان" * Quetzalcoatl يان شار به دهر كرد. ناگريان له خوداياني وايكي ننگه كان به ردا له پيناوي ژنيكي Valhalla. عيسا له خاچ درا. (بچي؟)

وه لاهه كه يم نه ده زاني.

— (له بهر نه وه ي خدا وه ند هاته سه ر يووي زهوي تا تواناي خو مانمان پي پيشان بدات. نييمه به شيكين له خه ونه كاني نه وه نه و خهوني شاد ناميزي نه ویت. هر له بهر نه مه، نه گهر رازي بين به وه ي كه خدا نييمه ي به شادي

له كمتارى پووبارى پيدرا دانىشتم و تيز تيز گريام شريف

دروست كړدووه، ده بې وايډابنيزه كه هر شتيك پهل كيشمان نه كات پوو به
خه هت و تيكشكان، تاوانبار خومانين.

هر له بهر نه مه، هميشه نيمه خودا ده كوژين. له سر خاچ، يا له نيو ناگر،
يان شارب به در كړدن و دوور غسټنه وهى، يا له نيودلى خوماندا.)
— (به لام نه وانهى كه له و تينده گهن....)

— (نه وانه گورانكارى به سر دنيا دا دينن. به نرخ و به هايه كى زورى
قوربانى.)

ژنيك كه چيلكه دارى كو نه كړدوه، قه شه كى بينى و به را كړدن هات بو لامان.
ده ستى قه شه كى ماچ كړدو ووتى: (باوكه، مه منونم ! نه و لاوه ميرده كى
چاره سر كړد)

Osiris: گه وړه ترين خوداى ميصرى باستان بووه.

نازته كه كان: خوداى هونه رو كشتوكان بووه له نه وى نه ميريكا.
قه شه كه هه نكاوه كاني خپرا تر كړد و ووتى: (نه و مروقه كى كه چاره سرى
كړد، كچه مريم بوو. نه و لاوه ته نها هو كاريكه.)
— (خوى بوو. تكا نه كه م تو فهرموو.)

له هه مان ساتدا كه و تمه بيرى شوى پيشوو. له كاتيكا كه ده چووينه ناو
كه نيسه مدزنه كه وه، پياوېك شتيكى وه كو نه مهى پي ووتم كه:
(تو له گهل پياوېكدايت كه كارى سهر و سهره نه نجام نه دات))
قه شه كه ووتى: (په له مانه.)

وه لام دايه وه: (نه خير، په له مان نيه) خهريك بووم له شهرمه زارى
قه كړدنم به فهرنسيه كى ده ست و پي شكاو ده مردم — كه زمانى من
نه بوو: (سهرماه و حه ز نه كه م قاوه يه كه بخومه وه.)

ژنه كه دهستي گرتم و چووينه ژوورهوه. ماليكي نارام به خش بوو، به لام كون بوو چاكسازي نه كرابووه، ديواره كاني به ردین بوون و سهقه كه ي دارين. پياويكي شهست سالن له بهردهم زوپاكه يدا دانېشتبوو.

هر نهوونده ي كه قه شهكه ي بيني، هستا تا دهستي ماچ بكات.

قه شهكه ووتی: (هه لمه سته. هېشتا به ته واوېتي باش نه بووی.)

وه لامي دايه وه: (ده كيلو زيادم كړدوه، به لام هېشتا ناتوانم هاوكاري خيزانه كم بكم.)

— (نيگه ران مېه. زور به زوويي باستر له دلت نه بی.)

ژنه كه ووتی: (نوم كاتې بينی كه خهريك بوو به شونې هه ميشه يدا نه وشت. به لام نه مړو سوارې نوتومويل بوو.)

ژنه كه ووتی: (باوكه، نيمه پيروزكه. تواناي نهو....)

قه شهكه وپوښي كړدوه: (تواناي كچه مريم....)

— (تواناي دايكي مريم....، به لام تواناي توشي له گه لدايه، تو بوويت كه نهوت هينايه نيره.)

نهم جاره يان باوك خوي به دوور گرت له سهير كړدنې من.

ژنه كه جه ختي كړدوه: (دوعا بكن بواوكم، باوك.)

قه شهكه هه ناسه يه كي ساتري هه لكيشاو به پياوه كه ي ووت:

— (له پيشې منه وه بوسته.)

پيره پياوه كه گوڼپرايه ل بوو. قه شهكه چاوه كاني داخست و ناوازيكي ماري ي خويند.

دوا به دواي نه وه پيه ووست بوو به روح القدس "عيسا" و داواي ليكرد كه يارمېتي نهو پياوه بدات.

له ناکاو شاهه نگی دهسته واژه کانی توند تر بوو. وهك بلیی نرای جنی نه خویند، هر چه نده نیتر نه مده توانی به ته وای له گفته کانی بگم. دهستی له سهر شانی پیاوکه دانا و دای به سهر دهسته کانیدا هاته خوارموه تا گه شته ناستی په نجه کانی. چه ندین جار نهم جوته یه دی دووباره کردهوه.

دهنگه دهنگی ناگره که له ناو زوپاکه دا بهر ز بوویه وه، من و ژنه که ده ترساین. قه شه که هیچ سهرنجی نه دا، نووقمی ریساله که ی بوو — بهو شیویه یی که پیشتر ووتبووی، هوکاری کچه مریهم بوو. به زمانیکی سهر نه دوا. دهسته واژه کان زور به خیرایی له دهمی نه هاتنه درموه. دهسته کانی نیتر نه ده جولان — له سهر شانی پیره پیاوکه ی به رده می نه ده جولاً.

له ناکاو، مدراسیم به هه مان خیرایی که دهستی پیکردبوو، کوتایی هات. قه شه که پووی و مرگپرا و به دهستی راستی هیما ی خاچیکی گه وره ی کیشا. — (خودا هه میشه له نیو نهم ماله بیت.)

وه پووی له من کرد و داوای لیکردم که دریژه به رینگه که مان بدهین. ژنه که هر نه وه نده ی که بینی نیمه دهرۆین، ووتی: (نه ی قاووکه بوو به چی ؟) قه شه که ووتی: (نه گهر نیستا قاوو بخوم، خهوم لی ناکه وئی.) ژنه که پیکه نی و له ژیر لیوییه وه شتیکی وه های ووت (هیشتا بهر به یانه). نه متوانی به باشی بیبیستم، چونکه نیمه له نیو شه قام بووین.

— (باوک، ژنه که سهاره ت به لاویک دوا که میزده که ی چاره سهر کردووه. مه بهستی نه و بوو.)

— (به ئی، نه و بوو.)

ههستیکی خراپ لای من دروست بوو. که و تمه بیری دوینی، به بیری بیلباو، به بیری کونفرانسه که ی مه درید، به بیری که سانیک که سهاره ت به سهر و

له كەندارى پروبارى پەردا دانىشتم و تىز تىز گريام شەرىف

سەمەرە دەدوان، بە بىرى بوونىك كە كاتىك دەستم بە دەستى كەسانىكى
نەمە دەدوان، دەستم كەرد.

وہ من ئەوينداری پیاوونىك بووم كە ئەيتوانى كەسانىك دەرمان بكات. پیاوونىك
كە ئەيتوانى يارمەتى ھاو شىۋەكەى بدات، ئە تەنگ و چەنەمە شادى بەدى
بەينى، تەندروستى بۇ نەخۇشان، وە نۆمىدەوارى بۇ نازىزانى بگە پىننىتەوہ.

وونى (كەم، دەست مەكە تاوانبارى).

— (تۇ بىرۇكەى من دەخوننىتەوہ.)

باوك وونى (بەلى، دەيغونىمەوہ. منىش خەلاتانىكەم ھەيە و ھەون ئەدەم
شاپستەپان ەم، كەمە مەپەم فەرى كەردم ئە قەرەبالقى ھەست و ئىجساسى
مەرلەكەندا بەھدارى بگەم تا پتوانم ئەوانە بە باشترین شىۋە پىنمونى
بگەم.)

— (ناراش سەپەر و سەمەرە ئەكەيت.)

— (نالانام گەس دەرمان بگەم. بەلام يەكەك ئە خەلاتەكانى روح القدس

ھەپە.)

— (بەس ئەتوانى دلى من بىغوننىتەوہ، باوك. وە دىزانى كە خۇشم ئەوئ،
وہ نەم ئەوينە سات ئە دواى سات زياتر ئەبى. ئىنە پىكەوہ دىنا گەراين و
پىكەوہش ئە دىيادا ئەمىننىنەوہ. ئەو، وىستىبىتى يا ئەيوووستى، ئە تەواوى
پۇژەكانى ژياندا بوونى ھەبووہ.)

ئەيتوانى چى بەو قەشەيە بلىم كە ئە تەنىشتەوہ پىگەى دەرگە؟ ئەو ھەرگىز
ئەيدەمزانى كە پىاوانى تىرىش ئە ژيانى مىندا بوون، بەر ئەمەش ئەويندار
بووم، وە ئەگەر زىواجم ئەكەرد، خۇشەخت ئەبووم. ھەتا ئە مىندا ئىدا، ئەوينم
دۇزىيەوہ و قەرامۇشم كەردبوو ئە مەيدانىكەدا ئە سورىا.

بە ڕۆڵەت ھەرامۆش کردنی سەرکەوتوو نەبوو. تەنھا سێ ڕۆژ بەس بوو تا ھەموو شتێک بگەڕێتەوە شوینی خۆی.

— (باوکە، من مافی خۆمە خوشبەخت یم. شتانێک کە ئە دەستم دابوون، پەیدام کردنەو، نامەوێ دووبارە ئە دەستیان بدەمەو. ئە پیناوی خوشبەختیمدا دەجەنگم.

ئەگەر ئەم ھەوێ و تەقە لایەم ناشرین بکەیت، ئەوا ژبانی ڕۆحانی منیشت ناشرین کردوو. ھەر بەو شیوەیەکی کە خۆتان ووتتان، ئەم کارە دوورخستەوێ خودایە، دوورخستەو و تۆرانندی ھێز و توانای ژنانەکی منە. باوکە، ئە پیناویدا دەجەنگم.)

دەمزانێ ئەو پیاو کورتە بالا و قەڵەو ئەویدا چی دەکات. ھاتبوو تا رازیم بکات کە تەرکی ئەو بکەم. لەبەر ئەوەی ئەو نەریکی و پسانەییەکی زۆر گەورەتری ئە ئەستۆ بوو.

نەخێر، نەخێر نەمەتوانی باوەڕ بەم داستانە بکەم کە ئەم قەشەییە ئە تەنیشتمەو دەپوشت، حەزی ئەکرد نیمە زەواج بکەین و ئە مائیکی وەک ئەو مائەکی سەن ساومن پیکەو بژین. قەشەکە ئەم شتانەکی دەووت تا من فریوو بدات، بۆ ئەوەی بەرگری ئە خۆم بکەم، وە ئە دوایدا بە پیکەنیک، رازیم بکات بە کردارە پێچەوانەکانی.

بیرۆکەکانی خۆیندەو و ھێچی نەووت. پێدەچوو ئە یووێست فریوم بدات و نەیدەتوانی بیرۆکەکی کەسانی تر بخوینیتەو. ئەم و مژمە بە خیرایی ڕادەماڵا وە نیستا ئەمەتوانی شەقام و کوێستان، دەشت و درەختە دا پوشراوەکان بە بەفر ببینم. ھەستەکانیشم ڕوونتر نەبوونەو. نەفرەت لیکراو! ئەگەر راستە و ئەم قەشەییە دەتوانی بیرۆکەکانی من بخوینیتەو، باشترە ھەموو شتێک بخوینیتەو و ئە ھەموو شتێک بگات.

بزانهٔ كه دوښمن شو نهو نه ويويست له گهڼ مندا نهوښن بازي پكات، من نه مهښت — وه په شيمان بووم.

دوښمن بېرم نه كرده وه كه نه گهر هر نه بېټ بېوات، ده توانم بڼه هميشه دوستي دهوراني مندا ليم له ياد بېټ. به لام نه م بير كړدنه وپه بڼ هوده بوو. هر چه نده ده ستې به من نه گه شتېوو، به لام هه ستېكي ساترا له ناخمدا پو چوو بوو وه گه شتېوو به دلم.

دووبارم كرده وه: (باوكه، خو شم نهوئ.)

— (منيش خو شم نهوئ. نهوښن هه هميشه نه بېټه هوئ بڼ نه قلى. له بارې منوه، ناچارم هه ول بدم نهو له چاره نوسى خوئ دوور بڅه موه.)

— (باوكه، دوور غښته وهى من كاريكى ناسان نيبه. دوښمنى، له كاتې نزا كړدندا له بهرام بهرې نه شكېوته كه، تېگه شتم كه منيش نه توانم نهو خه لات، له خومدا بېينمه وه كه نيوه باسى ليوه نه كهن. وه نه مهوئ سوود ورمېگرم نهو خه لاتانه بو راگرتنى نهو له كه ناري خومدا.)

باوك، به زرده خه نه يه كه وه ووتى: (نوميدموارم! نوميدموارم سر كه ووتو بېټ.)

دواى وه ستاو ته سبيجيكې له گيرفاني هينايه دمر وه. ته سبيجكه كې به دهسته وه گرت و به ساترى له چاوانمې روانى.

— (عيسا ووتوويه تې نابڼ سويند بخوئ، وه منيش سويند ناخوم. به لام له بوونى هه موو شتيك پېرؤز تره لام، به تو ده ليم كه نامه وئ نهو ژيانيكې مېزه به ساده بگړيته بهر. نامه وئ به ناو نيشانى قه شه يه ك سر كه وتن به ده ست پيټيټ.

ده توانيت به شيوازيكى تر خدمت به خودا پكات. له كه ناري تو.)

باوه پ كړدنې دژوار بوو، به لام باوه پم كړد.

باوک ووتی: (لیره یه)

وهرگه رام. دهمتوانی نوتوموږیلنک ببینم که که مینک له پیشترووه رایگرتبسوو.
هممان نهو نوتوموږیلنک که له لسهانیواوه پنی هاتبووین.
به پینکه نینه ووه ووتی: (هه میشه به پنی دیت. نهه جار نه یه ویت لیمه بازی
بکات که له کوچیکی دوورموه هاتووه.)

به فر، پیلاره که تانیه کانی ته پرکردبووم. به لام قه شه که پیلای کراوه و
گورموی ناوری شمی له پنی کردبوو، بریارمدا شکات نه که م.
نه گهر نهو نه ییتوانی، منیش نه میتوانی. به سهر کیودا سهر که ویتن.

— (ده بی چنده ریگه بپرین ؟)

— (به لایه نی که موهه نیو کاتر میز.)

— (بو کوئ نه پوین ؟)

— (ده پوین نهو ببینن. وه که سانی تریش.)

تینگه شتم که نایه ویت دریژه به گفتوگو بدات. له وانه یه پیویستی به هیزو
توانای خوی هه بیت بو سهر که ویتن به سهر کیودا. به بیده نگی دهر وشتن —
نیستا تم و مژ به نزیکه بی رمواوه ته وه. وه تیشکی زمردی هه تاو که م که م
دمردم که ویت.

بو یه که مین جار، دهمتوانی به ته واوه تی شیوه که ببینم، پوویاریک له ناو
شیوه که دا دمردم که ویت، چنده که سیک له دمورو به ری بوون، وه سهن ساوه ن وهک
بلیی له سهر شیوی کیوه کان نه خشینرا سوو. گومیزی که نیسه که م بینی، وه
گورستانیکیش که له موهو بهر هیچ کات نه مبینی بوو، وه کومه نه مایکی سده دی
ناوه راست له نزیک پوویارم که.

که مینک له خوارو لیمه وه، له شونینک که پیشترا لیوهی تیپه پر بوو بووین،
شوانینک موهو مالاتی ده له وهراند.

قه شه كه ووتی: (ماندوو بووم. كه ميک پشوو بدهين.)

به فرمان له سهر بهرديك لاېرد و له سهر بهر ده كه دانېشتين. قه شه كه ناروغي دهر دما و پيښه كاني به ستېووي.

پووي له من كړد و ووتی: (سانتياگو هيز و توانايم بپاريزه. چونكه نه مه وئ جارېكي تر ريگه كه بېر مه وه.)

له مېهېستي نه گه شتم بپارمدا بابه ته كه بگورم.

ووتم: (شوين پيې چهند نه فھرېك له سهر بهر ده كه دياره.)

— (هه ندي له وانه راوچين. هه نديكي تر يشيان ژن و پياوانيكن كه نه يانه وئ سونه تيك زيندوو بكه نه وه.)

— (چ سونه تيك ۹)

— (هه مان سونه تي ساوه ني قه ديس. دنيا تهر ك بكن، بين بؤ نم كيوانه، له ترسي خودا رويچن.)

— (باوكه، نه بي شتيك بزانه. تا دويني، له گه ن پياويكدا بووم كه گوماني هه بوو زواج بكات يا په نا بهرېته بهر ژياني مېزه بهي. نه مې بؤم دهر كه وت كه هه نه و پياوه ده ست به سهر و سه مېره ده كات.)

قه شه كه ووتی: (هه موو يه كن له نيمه سهر و سه مېره ده كه ين. عيسا فھر موو: "نه گهر به قه دهر دانه يه ك تووي خه رده ل نيمانمان هه بيت، به و كيوانه ده نين شويني خوتان بگورن! وه كيوه كانيش شويني خويان ئالوگور نه كهن.")

— (وانه ي خودايم ناوي باوكه. من پياويكم خوش نه وئ و نه مه وئ سه بارت به نه و زياتر بزانه، يارمه تي بدم. بؤم گرنگ نيبه كه هه موو مروقه كان نه توانن چي بكن.)

قهشهكه هه ناسهيهكى ساترى هه لگيشا. ساتيك مات بوو، به لام له دوايدا دهستى پيكرد:

— (له يهكئ له دورگهكانى نهنده لوسيا، زانايله كه ليكوئينه وهى له سهه مه يمونهكان نه كرد، توانى مه يمونيك فيرى نه وه بكات بهر له وهى مؤزمكه بخوات، له ناو ناوى پووباردا بيشوات. ميوه كاتيك له قوړو پيسى پاك ده بوويه وه، چيژيكي باشتري نه بوو.

زاناكه نهم كارهى له پيناوى نوسينى پيپورتاژيك كرد بوو سه بارهت به گرنگى له بوارى فيركردن، وه پيش تر نه يده توانى پيش بينى دهرنه نجامى نهم كاره بكات. كاتى بينى مه يمونهكانى دورگه هه مان كاريان دووباره كرده وه، سه رسام بوو.

تا واى ليهات، له رۆژيكي خوشدا، كاتى بريكي ديارى كراو له مه يمونهكان فيرى نه وه بوون كه مؤزمه كانيان بشوړن، مه يمونهكانى تريش لاساييان نه كرده وه. سه رسوړهينه ر بوو، چونكه مه يمونهكانى دموړو بهرى دورگه هيچ په يوه نديه كيان به مه يمونهكانى دورگه وه نه بوو كه نه و نه وندا تافيكردنه وهى به نه نجام گه ياند بوو.)

بن دنگ بوو.

— (تيگه يشتى ؟)

وه لام دايه وه: (نه خير.)

— (نهم باره يه وه ليكوئينه وه له دواى ليكوئينه وه دهكرا. سه رهكى ترينيان نه وه بوو كه كاتى كومه ليكي تاييهت له خه لگى توكمه نه بن، ته واوى مروقهكان توكمه نه بن. نازانم نهم كاره چه ند كه سى نه وىت، به لام له راستيدا ناويه.)

و وتم : (وگور داستاني لقاح مقدس. نهوېش له ناو دانايان و زاناياندا سهري هه لدا وه هه روه ها له ناو لادنييه نه خوښنده واره كاندا.)

— (جيهان پوحي هه يه، وه ساتيك دېته پېش كه نهم پوچه له هه موو كه سيكدا و له هه موو شتيكدا، هاوكات تيكنه به كار و كردار نه ييت.)
— (پوحيكي ژنانه.)

پيكنه نې، به لام نه مزاني مېه ستي له و پيكنه نينه چي بوو.
— (به هر هويك بوو، له بنه رتدا لقاح مقدس په يوه ندي به دانايان و زانايان وه نه بوو. هشت مليون نه فخر به يان كردني حاليكيان بو پاپ نوسي و داويان لي كرد كه په سېندي بگات. واژوكه ركان له هه موو شوپنيكي دنياوه هاتبون. نهم حالته ته (دمرخسته) له گهردوندا هه بوو.)
— (باوكه، نهمه يه كه مين هه نگاهه.)

— (يه كه مين هه نگاهي چي؟)
— (پيگه يه كه نه ييت هه ناسيني خانمان وه كو دره وشاوه يه كي پووخساري مينه ي خودا. هر چي ييت، پېشتر بازي بووين كه عيسا دمرخسته ي شپوه ي نه وه.)
— (مېه ستي چيه؟)

— (هر چه نده دريژه ده كيشيت تا به لقاح مقدس بازي ببين كه ژنيك له ودا بووني هه يه؟ روح القدس، دايك وه كور.)
ووتی: (با به پي كه وين. هه وا زور ساردرتر له وه يه كه ليژه بميني نه وه.)

ووتى: (ماوهيهك نه مهويه، سه رنجى نه علهكانت دام .)

پرسیارم كرد: (تو نه م شينه بير كرد نه وان هاش ده خوینيتهوه؟)

وه لامى نه دايه وه.

ووتى: (نه مهوى هه ندی له سه ر گوزه شته ی بنیاد نه ری کومه له ی مه زه بهیمان بو
تو باس بکه م.

"ترزا" نافرته تیکى جوان بوو. باوکی ناردیه په رستگاوه تاخویندنې نزاكان
فیر بیت. پوژیکیان کاتیک له پارمویکدا تیپه ر ده بوو، دهستی کرد به گفتوگو
کردن له گهل عيسادا. خه لوه تگه کى نه وه نده به هیزو ساتر بوو به ته واوی
پوچوو بوو له و خه لوه ته دا و له ماوه یه کى کورتدا، ژيانى به ته واوی گوږدا
کاتى بینى په رستگاوانى (کرملی) گوراوون بوینکى زهواج، بپاردا گروپیک
بنیاد بنی که په پرموى له فه رمانه کانى عيسا و کرملی بکه ن.

"ترزا" ناچار بوو به سه ر خویندا زال بیت به و په ری توانه یه وه پوویه روی خو
ببینته وه. که نیسه و فه رمانه روا. له گهل هه موو نه مانه دا باوه ری وابوو که
نه بی ریسانه کى به نه نجام بگات.

پوژیکیان ————— له کاتیکدا که پوچى ترزا بوو به لاوازی دهر وشت — ژنیکى
کونه پوښ له پشت نه و ماله وه که نه وى تیندا دهریا، دهرکه وت. نه یویست
به هه ر شینویه ک بووه له گهل دایکى پوچانیدا بدویت. خاومن ماله که خیرى
پیکرد، به نام نه و خیرمه کى رهد کردموه: ته نها به شینویه ک نه و ژنه نه وى
دهر وشت که له گهل "ترزا" گفتوگو بگات.

سى پوژ له دهرموى مال به چاوه پروانى مایه وه به بی خواردن و خواردنه وه
سه رنه نجام، ترزا به هوى دتسوزى خوینه وه ژنه کى هیئایه ماله وه.

خاومن ماله که ووتى: "نه خیر، نه و دیوانه یه"

"ترزا" وهلامی دایه وه: (نه گهر گوئې بؤ ووتته ی هه مووان رادیرم، تیده گهم نه وه که سه ی که دیوانه یه خومم. له وانه یه نه م ژنه هه مان جنونی منی هه بیټ: جنونی عیسا له به رزایی خاچ .)

ووتم: (ترزای قه دیس له گه ن مه سیحدا قسه ی نه کرد؟)

وهلامی دایه وه: (به ئی. به لام بابگه رینه وه سه ر باسه که مان. هه ر چی بوو، نه وه ژنه ی رازی کرد. ووتی ناوی (ماریا) (Maria de Jesus) خه ئکی (Granada) یه. قه شه یکی کرملی بوو وه کچه مریه م له ودا دهر که ووتبوو وه داوای ئی کردبوو په رستگایه ک دروست بکات بؤ پاراستنی بنه رته ی سه رته یی نه م گروپه .)

بیرم کرده وه: (هه ر وه کو ترزای قه دیس).

— (ماریا هه مان پوژ په رستگاکه ی به جی هیشت ، تارپوم پوشتبوو سه ر دانه که ی دوو سال درېژه ی کیشا ، نه هه وایه کی نازاددا ده خه وت، سه رمای ده بوو، گه رمای ده بوو ، وه پوژه کانی به یارمه تیدانی خه ئکی به سه ر نه برد. به لام سه یر و سه مه ره ی گه ورته ر نه وه بوو پیوی چوارم (Pio IV) نه وی برده لای خوی. له به ر نه وه پاپش وکو ترزاو که سانیکي زوری که. بیړی له هه مان بابه ت نه کرده وه). هه ر به هه مان شیوه که برنات له بریاردانی بی ناگابوو، هه ر به هه مان شیوه ی مه ی موونه کانی دورگه ئیتر نه یان نه توانی له نه زمونیک که له کاتی پووداندا بوو هه واییان هه بیټ ، هه ر به و شیوه یه ی که ماریا و ترزا نه یانده زانی که سیکی تر بیر نه چی ده کاته وه. که م که م له شتانیک تیگه شتم .

نیستا گهشتووینه ته جهنگه نیک . لقه بهرزهکانی درهخته ووشکهکان به بههر
داپوشرابوو ، یهکهمین پرژولهی ههتاویان بهرئهکهوت . تهه ومز له ناو چوو
بوو .

— (باوکه ، دهزانم نهتهوی چ نه نجمیک به دهست بیئی .)

— (بهئی . جیهانی لهساتیکدا بهسه ر نهچی . که خه لکانیکی زور شهرمانی
یهکسانی بهدهست دینن : بهدوای خهونهکانتاندا برۆن ، ژیان به ریگهیهک
بگۆرنهوه که دهتان گهیهنیته لای خوداوهند . سهیر و سههمههکانی خۆتان
بیه خشن . چارهسههری خه لکی بکهن . پیش بیئی بکهن . گوئی پادیرن بو
نامۆزگاریهکانی فریشتهی پاسهوانتان . بههرمه ندبن ، وه به بههرمه نندی
خۆتان شادمان بن .)

— (دل به دهریا بسپیرن .)

ههتاو ههموو شوینیکی گرتبووه . بهفرهکان نهدرموشانوه و وهها
درموشانوهیهک که چاوهکانی ماندوو نهکرد . له ههمان کاتدا ، وهک نهوهی
پستهی قهشکهی توکمه نهکرد .

— (وه ههموو نهمانه چ پهیههندیکی به نهوهوه هیه ؟)

— (شیوهی قارهمانی نهه داستانهت بو باس نهکهه . بهلام دهریارهی رۆحی
نهه قارهمانانه هیج نازانی .)

ههئوینستهیهکی دریزخایهنی کرد .

دریزی پیندا : (رهنج . شههیدهکان له ساتیکی گۆراودا دینه دنیاوه . بهر
نهوهی که خه لکی بتوانیت به دوای خهونهکانیاندا برۆات ، خه لکی نهبی
خۆیان بکهن به قوربانی .)

— (باوکه ، که نیسه جادوگهرهکانی سووتاند .)

— (به لى) وه پوهېش مه سیحیه کانی دمرخواردی شیرمکان نه دا . که سانیك که له ناو ناگر یا له مهیدانی (Arena) ی پوهدا مردن ، به خیرایی به پله ی بهرزو شکودار گه شتن — بهم شیوه یه باشته .

به لام نه مړو به هره مه ندان به نور به شتیکی خراپتر له مهرگی پر شانازی نه و شهیدانه پوه یه پوون . نه پنی ترزای قه دیسیش هر نه وه بوو — که زه جری کیشا له ته مه نی ماوه یدا . هر نه مه ش به سر منداله شاده کانی فاتیمه (Fatima) دا هات : (Sacinta) و (Fransisca) دواى چهند مانگیک مردن ، (Lucia) چوه ناو په رستگاو و هرگیز ئی نه هاته دمه وه .

— (به لام بوبرنات بهم شیوه یه نه بوو .)

— (بوچی ، پوویدا . ناچار بوو زیندان ، خهفت ، بی بایه خى ته حمل بکات به دنیاییه وه نه و بوئ باس کردوی . به دنیاییه وه نه بیت دهمه واژه ی کچه مریه می بو گپرا بیت هوه .)
وه لام دایه وه : (چهند ووشه یه ک .)

— (رسته کانی خانمان له لورد ، له نیوه ی پراوگه دا شونینک داگیر دهکات ، بهم پی یه ، له نیوان هم رستانه دا ، کچه مریه به کچیکی شوانی ووت :) (به ئینی شادی هم جیهانه به تو نادم .) (بوچی ده بیت یه کیک له رسته کورته کانی خوئ به تیرو ته سه لی تاییت بکات به برناده وه ؟ چونکه دهیزانی نه گهر به ریساله که ی رازی بیت ، چ په نجیک له چاومروانیدا ده بیت .)

چاوم برییه هه تاو ، به فر و دره خته بی بهرگه کان . باوک ،
دریزه ی پیدا : (نه و یه کیکه له هه لکه پراوه کان ، ده توانیت له گه ل خانماندا بدویت . نه گهر بتوانیت هیرو توانای خوئ به کار به یتیت ، نه توانیت یه کیک بیت له پیشرومه کان ، نه رابه رایه تی کردنی گوزانی پوحانی جوړی موقوفه .
جیهانی له ساتیکی زور گرنگدا به سر نه برد .

به لام نه گهر نهم ږيگه يه هه لېږتريت، په نه چيكي زور ده كيشي. پيش بينيه كاني
پيش له پوودان دهاته دي. من پوهي مړوځ باش ده ناسم وه د زمانم چ شتيكي
له ميشكدايه. (

قه شه كه پوهي له من كړه و شاننه كاني گرتم.

ووتی: (تكا نه كهم. تكا نه كهم نه و نه و رنج و تراژيډيايه به دوور بگره كه
له چاومروانيډايه، بهرگه ي ناگريت. (

— (باوكه، له نه وونت نه گهم سه باره ت به نه و.)

سهری جولاڼد.

— (نه خير له هيچ شتيك ناگهيت. تو هيشتا نه وه لاوتری كه بتواني له
نه هامه تيه كاني ژيان بگهيت. تو له م نان و ساهه دا خوت به هه نگه راوه يه ك
د زمانى. ده ته وئ نه گه ن نه ودا دنيا بگوړي. ږيگا كه ليكي نوئ بكه يته وه، كارنيك
بكه ي كه چيروكي نه ويني تو ببيتته نه فسانه و نه وه له دواي نه وه بويه كتری
بگيرنه وه. هيشتا وا د زمانى نه وین ده توانيت سهر كه ووتوو بيت.)

— (نه وین ناتوانيت سهر كه ووتوو بيت ؟)

— (به ئی، ده توانيت. له شويني خویدا دواي كوټای هينان به مش ت و مړه
ناسمانيه كان.)

— (خوشم نه وئ. وه نامه وئ پيروزي نه وینم تا دواي ته واو بوونی به رامبه ركن
ناسمانيه كان پشت گوئ بخم.)

له دووری نه پوانی و هك بلینی نه گه ن خویدا كه و تېوه وه گفتوگو كردن،
دهيووت: (له كه ناري پووباري بابل دانيشتن و گرياین.)

ووتم: (چه نده خه مناك؟)

— (نه مانه يه كه مين هیلې يه كيك له سرود و هونراودكانن كه نه گه ن نه يدا
دهوترين. سه باره ت به (تبعيد) راگواستن نه دويت، سه باره ت به كه سانيك كه

نه يانه وېت بگه نه سهر زهوى به ئين پيندراو و ناتوانن. وه نه م راگواستنه ش
ماوه به كى زور ده خايه نيټ. بۇ ريگري كردن له ره نجى كه سينك كه نه يه ويټ
پيش له نامانج بۇ به هشت بگه ريته وه، چ كاريكم له ده ست ديت ؟

— (هيچ كاريك باوكه. به راستى ناتوانيت هيچ كاريك بگه يت.)

قه شه كه ووتى : (ليړمدايه .)

بينيم. ده دوازه مېتر دوور تر، له ناو به فردا چوكى دادابوو. كراسى له بهردا
نه بوو وه هه تا له دوورم وه پيستم نه بينى كه له سهرمادا سوور هه لگه را بوو.
سهرى دانه واند بوو ده سته كانى به رز كړد بوه بۇ ناسمان. نازانم به هوى
مه راسيمه كه دوينى شه موه بوو، يا به هوى نه و نافره ته وه بوو كه چيلكه
دارى كو نه كرده وه، به لام هه ستم كرد سهرى كه سينكى خاومن هيز و توانايه كى
رۇحانې گه وړه نه كه م. وه هه كه سينك كه له دنيا دا وينه دى نه بوو — له گه ن
خودا و مند و رۇحى پووناكى ناسماندا نه ژيا. ومك نه وه كى درموشانه وه
به فرمكه دى دمور و بهرى نه م تير و انينه دى به من به خشى بى.

قه شه كه ووتى : (له م نان و ساهدا، كه سانيكى تريش له م حالته دان. له
حاله تى ستايشى به رده و امدان، له حالته تى په يوه مندى له گه ن خودا و مند و كچه
مريه مدان. له حالته تى گوى راډيران بۇ فريشته كان، قه ديسه كان، پيش
بينيه كان، پسته پر له حيكه ته كان، وه هه مو نه مانه ده به ستينه وه به
كومه ليكى بچوك له باومرداران. تا به م شتوازه بۇ پيشه وه برؤين، هيچ كيشه و
ناسته نيك نه.

به لام نه و نايه و يت هر ليړمدا به مينينه وه. ديه وى دنيا بخاته ژير پى و
بيرو باومرى مه سيحيه ت بلاو بكاته وه. كه نيسه نيستا نه وى ناوى. وه ته واوى
دنيا بۇ كه سانيكه كه نه م بيرو باومره به بيان ده كه ن.)

— (وه گوښك بۇ گوښاران كردنى كه سانيك كه له دوايدا دين.)

— (به ئی. به لام له باره ی نه وه وه به م شینوازه نیه.)

بۆ لای نه و به پئی كهوت.

— (بۆ كوئی نه پۆی؟)

— (نه پۆم نه و خه له وه تگایه ده ریپینم. پینی بلیم خوشم وویستووی. وه نه م

یه کگرتنه پیرۆز ده کم. نه مهوئ لیزه دا هه ر نه و کاره بکه م، شوینیک که بۆ

نه و پیرۆزه.)

وه کو که سین که له شتیک بترسیت، ههستم به دن تیکچوون نه کرد، به لام نه وه

نه نه گه شتم که نه م ترسه م له چیه.

— (نه بی بیر بکه مه وه باوکه. نازانم نه م کاره راسته یان نا.)

وه لامی دایه وه: (راست نیه. باوکانیکی زۆر له باره ی مندا له کانیا نه وه هه له

ده کم، چونکه وا ده زانن نه زانن چ شتیک بۆ مندا له کانیا ن گرتکه. من باوکی

نیم و ده زانم هه له نه کم. به لام نه بی چاره نوسم به نه نجام بکه یه نم.)

سات له دوا ی سات په ری شان تر نه بووم.

ووتم: (با بیزاری نه که ی، ماوه به دین مه به سته که ی به نه نجام بکه یه نیت.)

— (نابیت لیزه بیت. نه بی له گه ن تۆدا بیت.)

— (له وانه یه له گه ن کچه مریه مدا بدویت.)

— (له وانه یه. به هه ر شیه یه ک بیت ده بی برۆین بۆ لای. نه گه ر من له گه ن تۆدا

بیینیت، ده زانی که هه موو شتیکم بۆ باس کردوی. له مه به ستی من ده گات.)

جه ختم له سه ر کرده وه: (نه مپۆ) پۆزی جه ژنی لقاح مقدسه. بۆ نه و پۆژیکی

تاییه ته. دوینی شادییه که ییم له به رده م نه شکه وندا بیی.)

وه لامی دایه وه: (لقاح مقدس بۆ هه موو یه کئ له نیمه گرتکه. به لام من نیستا

که سیکم که نه مهوئ سه به رته به مه سایی نایی قسه بکه م. برۆین بۆ نهوئ.)

— (بۆچی نیستا برۆین باوکه؟ بۆچی له م نان و ساته دا؟)

— (چونكه ده زانم خهريكه سه بارهت به داهاتوو نه خشه ده كيشيت و برپار دمدات. وه پنده چيت برپاريكي هه له بدات.)

گه رانه وه يو دواوه و وويستم له و ريگه يه وه كه هاتووم بگه رانه وه. هه شه كه ناوړې دايه وه.

— (نه وه چي دمه كي؟ نابيني كه تو تاكه كه سيكي كه نه تواني نه وه دربار بكه ييت؟ نازاني كه خوشي نه ونييت، وه له پيناوي تودا هه موو شته كاني تر ده خاته نه وه لاوه؟)

هه نگوامه كانم سات به سات توندتر نه بوو له گه ن مندا ريگه كردن دژوار بوو، بهم شيوه يه ش خوي گه يانده لام.

ووتی: (لهم ساته دا خهريكه ريگه هه لده بژيرئ) پنده چيت كه برپار بدات واز له تو بينيت و به جيت بيلئ) بجه نكه له پيناوي كه سيكدا كه خوشت نه وئ) به لام را نه دمه وستم. هه رچه نده دمه تواني، توندتر دپروشم. دمه وويستم كيوه كه به جيبيلم، وه باوكي پوخاني، وه هه لبرژارده كانيش. دهمزاني پياوړيك له پستي سره موه را دمه كات، بيروكه كانم ده خونيت هه وه، وه دهمزاني هه موو هه وندانيك بو گه رانه وم ب سووده. بهم حاله وه جه ختي ده كرده وه، گفتوگوئي نه كرد، تا كوتايي ده جه نكي.

سهرنه نجام گه شتینه به ردنيك كه نيو كاترمير پيشتر له سهری دانېشتبووين. به ماندوويه تي، له سهر زموي دانېشتم.

بیرم له هيچ شتيك نه دكرده وه. دمه وويست ليره هه لبيم، بساوم هه بيت بير بكه موه. هه شه كه چه ند خوله كيك دواي من گه شت. نه ویش به هوئي نه و راكردنه وه له پين كه و تېوو.

پرسپاري كرد: (نه و كيوانه ي دمو ريه رت ده بيني؟ نه وانه نزا ناكهن، خويان بوونه ته ستايشي خودا. چونكه شويني خويان له دنيا دا دوزيوه ته وه و هر

له ونيذا ده ميننه وه. ئم كيوانه هر له ونيذا بوون، بهر له وهى كه مروقه سه يري
ناسمان بكات، بهر له وهى كه دهنگى هاوار ببيستن، وه له خوى بپرسيت كه چ
كه سينك دروستى كردوه. دپنه دنه او، دهنج دهكشين، دهسرين، وه كيوه كان
هر له ويدان.

ساتيك ههيه كه دهبن تيايدا بير بكهينه وه كه نايانم هه مو هه و
تيكو شانه زه حه ته كه دههينيت؟ بوچى هه و نه دهين وهكو نهو كيوانه بين
— هه تاواگر و كو و ده شوينى خويان؟ بوچى هه مو شتيك بو گوړينى
مروقيك نابوت بكهين كه زور به زووى نه وهى بيستويانه له بيرى دهكهن و به
دواى داستانى نويدا دهوون؟ بوچى به چاوهروانى نه مينينه وه تا كومه ئيكى
تاييهت له خه لكى — وهكو مه يمونه كان فير بين، وه له دوايدا، ئم كرداره
به پيزانه بهبن زه حه ته له ته واوى دوركه كانى تردا پهره دهسيتيت؟

— (باوكه، ئيو بهم شينوازه بير دهكه نه وه؟)

چه ند ساتيك بهبن دهنگى مايه وه.

— (خهريكى بيو بوچونه كانم ده خونينيه وه؟)

— (نه خير. به لام نه گه روا بيرت دهكردموه، ژيانى مه زه بهيت هه نه بزارد.)
ووتى: (زور جار هه و نمدا چاره نوسى خوم بزانم وه نه متوانى. پازى بوم كه
به شيك بم له سه ربازى خوداوهد، وه ته نها كارليك كه كردبووم نه وه بووه كه
بو خه لكى بوون بكه مه وه بوچى به دبه ختى، نازار و بن دادومرى بوونى ههيه.
نموم له نه وانه نه وى كه مه سيحيه كى باش بن، وه له من ده پرسن: (چون
دهتوانين باومر به خودا بكهين كاتى ئم هه مو ره نجه له دنيا دا ههيه؟)

وه هه و نه دم شتيك كه روو تكدنه وهى نيه، بوونى بكه مه وه. هه و نه دم
بليم كه بهرنامه گه ليك ههيه، وه نه بهردى له نيوان فريشته كاندا ههيه، وه
هه مو يه كى له ئيمه گيرودهى نه وه نه بهرديهين. هه و نه دم بليم كاتى

ژماره یه کی دیاری گراو له مروقه کان نه وونده باوه ریان هه بیته که بتوانن نه م
سپناری یه بگۆن. هیچ کاریک ناکه ن.)

ووتتم : (وهکو نهو کیوانه وان. جوانن. که سیک که نهوانه بیینیت، ناتوانیت بیر
له گه وره یی دروستکه ر (خالق) نه کاته وه. نهوانه به لگه ی نهوینی زیندوو یی
خودا و ونده له گه ن ئیمه دا، به لام چاره نویسه نه م کیوانه ته نه ا نهو یه که
شایه تی بدن.

وهکو پروباره کان نین که ده جوئین و دیمه ن ده گۆن.)

— (به ئی. به لام بۆچی وهکو کیوه کان نه بن؟)

— (نهوانه یه له بهر نهو هه بیته که چاره نویسه کیوه کان زۆر تر سناک بیته.
ناچارن هه میسه یه ک دیمه ن بنوینن.)

باوک هیچی نهووت.

دریژم پیدرا : (هه وئمه دا کیو به م. هه موو شتی که له شوینی خویدا بیته.
ده موویست کاریکی دهوئته ی بگره ده ست، زهواج بکه م، مه زه به ی باو با پیرانه م
فیری مندا نه کان بکه م، هه رچه ونده ئیتر باوه رم پینی نیه.

نه مرو خه ریکم بریار نه ده م هه موو نهوانه بخه مه نهو لاه، وه به دوا ی
پیاویکدا برۆم که خوشم نهو ی. باش بوو که بریارمه دا وهکو کیو نه به م، زۆر
نامینه وه و به رگه ناگرم.)

— (قسه ی فه یله سوفا نه ده که ی.)

— (خوشم سه رسام بووم. بهر نهو ته نه ا نه متوانی سه باره ت به ده ورانی
مندالی بدویم.)

له جیگه ی خۆم هه ستام و دریژم به ریگه که مه دا پوو به شیوی کیوه کان.
قه شه که ریزی له بیده نگیه که م گرت و تا کاتی گه شتی نه سه ر شه قام، هه وئ ی
نه دا له گه ئمه دا بدویت.

دهسته‌کانیم گرت و ماچم کرد.

— (نهمه‌وئ مانئاوایت لی بکهم. به لām نه‌مه‌وئ بلیم که لیت تینه‌گهم، وه نه نه‌وینی تۆش سه‌بارت به نه‌و ده‌گهم.)

باوک زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد و دهستی به‌سه‌رمدا هیئا.

— (منیش له نه‌وینی تۆ نه‌گهم سه‌بارت به نه‌و.)

نه‌و رۆژم به رینگه برین له شیو و دۆندا به‌سه‌ر برد، به به‌فر یاریم ده‌کرد، رۆشتم بۆ شاریکی نزیک سه‌ن ساوه‌ن، له‌قه‌یه‌کی جگهرم خوارد، سه‌یری یاری دوگۆلی چهند منداڵیکی بچوکم کرد.

له که‌نیسه‌ی لادنییه‌کی تردا، مۆمیکم داگیرساند. چاوه‌کانم داخست و نه‌و نزایانه‌ی که دویئ شه‌و فی‌ری بوو بووم، ده‌مووتنه‌وه. دوا‌یی ده‌ستم کرد به‌ ووتنی ده‌سته‌واژهی بن واتا — وه له هه‌مان کاتدا چاوم بری‌یه‌وه په‌یکه‌ری خاچیک که له پشت میحرا به‌که‌وه بوو. که‌م که‌م خه‌ریک بوو خه‌لاتی زمانه‌کان فی‌ر نه‌بووم. ناسان تر نه‌وه بوو که من گومانم نه‌برد.

له‌وانه‌یه‌ ووتنه‌وه‌ی نه‌و ده‌سته‌واژانه‌ی که له ناوچه‌ی نیمه‌دا هیج واتا‌یه‌کیان نیه، به شیتانه بیته پیش چاو. به لām روح القدس خه‌ریک بوو له‌گه‌ل رۆحمدا قسه‌ی ده‌کرد و شتانیکی نه‌ووت که پینو‌یستم به بیستنیان هه‌بوو.

کاتی هه‌ستم کرد به‌ گۆیره‌ی پینو‌یست پالۆته بووم، چاوه‌کانم داخست و پارامه‌وه: (له‌ی خانمی نیمه، باومرم بۆ بگه‌رینه‌وه. کارنیک بکه که منیش هۆکاری نیراده‌ی تۆ بم. بواریکم بۆ بره‌خسینه تا له رینگه‌ی نه‌ویندا خۆم رابینم. چونکه نه‌وین هه‌رگیز هیج که‌سیک له خه‌ونه‌کانی دواناخات.

مۆله‌ت بده با له‌گه‌ل پیاویکدا بم که خۆشم نه‌وئ. مۆله‌ت بده نه‌و هه‌ر کارنیک که نه‌بیت، نه‌ نجامی بدات... له که‌ناری من.)

کاتنې گه پامه وه بۇ سەن ساوون، نزیکی شهو بوو بوه وه. نو تۆمۆبیلنیک له بهر دهم نه و ماله دا که ژووریکمان ئی گرتبوو به کړئ وهستا بوو.

ههز نه و نه دهی که منی بیڼی، پرسپاری کرد: (له کوئ بووی؟)

وه لأمم دایه وه: (پښگم ده پری و ده پامه وه.)

— (چه ند ساتنیک تر سام رۆشتی. تۆ به به هاترین شتیکی که له دنیا دا هه مه.)

وه لأمم دایه وه: (هه روه ها تۆش.)

له لادییه کی نزیك سەن مارتین ئونس پاوه ستاین. له کیومکانی پیرنه تیپه رین، به هوئ باران و به فرمه رۆژی پېشوتر زیاتر له وهی که بیرمان لینه کرده وه دریزه کیشا.

له نو تۆمۆبیله که دابه زی و ووتی: (بزاین نه توانین خواردنگه یه کی کراوه بدوزینه وه؟ خه ریکم له برسا نه مرم.)

له شوینی خۆم نه جولام.

رووی له من کردو جه ختی کرده وه: (وهره.)

— (نه مه وئ سەبارت به شتیك بپرسم. پرسپاریك که کاتنې یه کتریمان بیڼی نه مپرسی.)

له ناکاو جدی بوو. له کاتنې جدیدا پیکه نینم نه هات.

— (پرسپاریکی گرنکه؟)

هه وئم دا به شینوه یه کی جدی بکه و مه بهر چاو: (زور گرنک. پرسپاریکه نه مه یه: خه ریکین بۇ کوئ نه رۆین؟)

قافا پیکه نین.

هه ناسه یه ی راحه تی هه لکینشا و ووتی: (Zaragoza.)

له نو تۆمۆبیله که دابه زین و رۆشتین تا خواردنگه یه کی کراوه په یدا بکه یین. له و کاته ی شه ودا، زور دژوار بوو په یدا کردنی.

له كمنارى پروبارى پيدرا دانىشتم و تيز تيز گريام شريف

به خومم ووت: (نه خيږ، دژوار نيه. كه سه كهى تر "پوځم" چيدى له گهڼ مندا نيه. سهير و سه ميره دژواره.)

پرسپارم كرد: (نه بيت كهى بگهيت به بارسلون؟)

وه لامى نه دايه وه. پووخسارى دووباره جدى بوو. بيرم كرده وه: (دهبن لهم جوړه پرسپارانې خوم به دوور بگرم. له وانه يه وا بزانيت نه موى ژيانى كونترول بكم.)
كه ميگ به رېگادا پوشتين و هيچمان نه ووت. له مديدانى لادى تابلويك دمدره وشايه وه.

ته نها ووتى: (كراويه. بروين شتيك بخوين.)

بيبهري سوريان هه چنى بوو له شپوهى نه ستيره له گهڼ ماسيدا. له پاڼ نه ودا، په نيريان به پارچه پارچه تهنك دانا بوو.
له ناوهراستى ميژدا، موميك داگيرسا، پيكيكي به نزيك يي به تال له شهربان دانرا بوو.

لاوه خزمه تكاره كه ووتى: (نيره شوينيكي هه لگرتنى شهربانى سدهى ناوهراسته.)

له و كاته شهودا، ته نها يهك دوو نه فهرنك له باردا بوون. نه وه ستا، به دواى ته له فوندا پوشت و دوايي گه رايه وه. وويستم پيرسم ته له فونى بوكن كرده وه — به لام نه مجاره توانيم كونترولنى خوم بكم و نه پيرسم.

— (نيمه تا كاترمير دوو نيوى به يانى له خزمه تداين. نه گهر بتانه وئ، ده توانم گوشت، په نير و شهربان پيشكهش بكم تا له نيو مديداندا بينوشن. كحول رېگه له سه رما نه گريت.)

ووتى: (زور ناميني نه وه. دهبن تا به يانى بگهينه Zaragoza.)

پياوه كه دوشته بو پشتي ميزه كهي. پيكه كانمان دووباره پر كړده وه. ديسان هه مان هه ستي سوكي بيلباو هاتېوه لام — هه نه وه مه ستيه، يارمه تيمان نه دات ووتې دژوار بلين و ببيستين.

دواي خواردنه وه قومېكي تر، كه و تمه گفتوگو: (تو نه شوغيري كردن ماندوو بوويت وه نيمه ش خهريكين ده خوښه وه. باشر وايه ليړه بمينينه وه، كاتي ده هاتين "Parador" * يكم بيني.)

به سر جولاندنيك په سه ندي كرد و ته نها ووتې:

— (سيري نه مېزه ي بده ده مان بكه. يابانيه كان پيني نه لين "Shibumi" : جوانكاري كردن له شتي ساده و ساكار. به لام خه لكي گيرفانيان پر له پاره نه كهن، بو شوينه گران به هاكان نه پون، وه وا دمزانن جوان بوون.) كه ميكي ترم خواردنه وه.

"Parador". شه ويكي تر له كه ناري نه ودا. كچيني وه كوړازو نه يتيه ك ده گه رايه وه. هه و تم نه دا به شتيكي ترمه خوم سه رقال بكه م: (سه رسو پهيته ره كه قه شه نيك سه بارت به جواني دموييت.)

— (به لام نه مه له په رستگادا فير بووم. هه رچه نه ده ريگه ي باوه روه له خودا نزيكتر بينه وه، ساده تر ده بين. هه رچه نديك نه وه ساده تر بيت، ناماده بووني به هيتر ده بيت.)

ده ستي خسته سر ميزه كه و هاته پيشه وه.

— (مه سيح كاتي له بهر پرسياريه كهي به ناگا بوو داري نه بېري و كورسي دروست نه كړد.

له كه ناري پووياري پيدرا دانيشتم و تيز تيز گريام شريف

وهكو دارتاشيك ناويانگي دهركردبوو، تا نيمه فيري نهوه بكات گرننگ نيه چ
كاريك دهكات، ههركاريك نه توانيت نيمه په لكيش بكات پوو به نه زموني
نه وييني خوداوهند.

نه ناكداو هه نوښته يه كي كرد.

— (نامه وي له م بارموه قسه بكهم. دمه وي سهارهت به نه وييني كه سيكي تر
قسه بكهم.)

به دهسته كاني له مسي پوخساري كردم.

شهراب هه موو شتيكي بو ناسان تر كرد بوو، وه هه روه ها بو منيش.

— (بوچي قسه كهت بري؟ بوچي ناته وي دهر باره ي خودا، كچه مريهم، و
دنياي پوچاني بدونييت؟)

جده ختي كرده وه: (دمه وي سهارهت به نه وييني كه سيكي تر قسه بكهم. هه مان
نهو نه ويينه ي كه ژن و پياويك گيروده ي نه بن، وه نه وه شدا نه توانيت سهير و
سه ميره بكرت.)

دهسته كانيم گرت، پينده چيت بيتوانيايه نه نيه گه وره كاني خوي خانم
بناسيت — به لام دهر باره ي نه وين هه نه وه نده ي ده زاني كه من نه مزاني.
نه گهر چي شويني زور گه رابوو.

ماوه يه كي زور دهستي يه كتريمان گرت. له چاوانيدا ترسيكي زوري كونه م
نه خويندوه كه نه وييني واقعي وهكو نه زمونيك ده بينيتيه سه ريگه ي مروفتا
به سه رياندا زال بيت. ياداوه رييه كاني شهوي رابردووم خويندوه، نهو
ياداوه ريانده ي كه زه ماننيكي زور دوور له يهك بووين، نهو سالانه ي له
په رستگادا، گه ران به دواي جيهانيكدا كه نه م رووداوانده ي تيدا پوو نادات.

له چاوانيدا خويندوه كه هه زاران جار دهركي به نه م ساته كردوه، سيناريو
كه ليكم خويندوه كه سابه رت به خومان دروستي كردبوو، نارايشي زولفه كانم

و ډهنگي جل و بهرگه كهم. دهموويست بلنيم "به لن"، دهموويست بلنيم كه به خير هالنوو، كه دلي من نه نه بهرديدا سر كه ووتوو بووه. دهموويست بلنيم چه ندهم خوش نه وي، نهم نان و ساته دا چه نده نه وم نه وي.

به لام به بې ډهنگي مامه وه. وډك نه وه ي له خه ونيكدا، ناكوكيه كانيم بينيبيت. بينيم كه نيگه راني نه وه يه كه بلنيم "نه خير"، دهرسييت له دهستم بدات، دهرسييت دهسته واژه كاني بيستيت كه له ساتي چون يه كدا بيستويي تي — چونكه هر يه كي له نيمه تاقيمان كردوته وه و كاريگه ري له سه رمان به جيهيشتوه.

چاوهمكاني درهوشانه وه. دهمزاني خه ري كه به سر ته واوي نه و كوسپ و ته گه رانه دا زال ده بيت.

دواي يه كيك له دهسته كاني به ردام، په رداخيكي هه لگرت و نه كه ناري ميزه كه داينا.

ووتی: (نيستا ده كه ویت.)

— (وايه. دهمه وي بيخه يته خواره وه.)

— (په رداخه كه بشكينم؟)

به لن، په رداخه كان بشكينه. جوته يه كي به روانه ت ساده و ساكاره، به لام نيوان ليو له ترسيك كه هه رگيز دركيان پي ناكه ين. شكاني په رداخيكي هه رزان چ بايه خيكي هه يه، زور جار نهم كارهمان كردوو؟ دوو ياره ي كردوه: (په رداخه كه بشكينم؟ بوچي؟)

وه لام دا يه وه: (ده توانم روو تكدنه وه يه كي تر بكم. به لام له راستيدا ته نها نه بهر نه وه ي كه هر نه كه م بشكيت.)

— (له بهر خاتري تو بيشكينم؟)

— (هه لېته كه نه خير.)

سهيږي پەرداخه شووشه ينه كه ي سهر ميژه كه ي كرد — ناگاداري بوو كه نه كه وږيت.

حه زم نه كرد بليم: (نه مه داب و نه ريتي ږيگايه. هر به هه مان شپوه كه خوت ووتت. هه ددغه يه. مړوف شو شيه كه به نه نه ست ناشكښي. كاتن ده چينه خواردن گه يه يا له مالي خوماندا، به گام له ووي كه پەرداخه كان له سهر ليواړي ميژ دانه نرين. جيهاني نيمه له نيمه ي نه وږيت كه به ناگا بين پەرداخه كان له سهر ميژ نه كه ون.)

وه ديسان هه بېرم كرده وه، بهس كاتيك به بي وويستي خوت پەرداخه كه ده شكښت، به ناگايي كه باب ته كه زور جدي نه بښت. خزه تكاره كه ده بښت: (گرنه نيه)، وه له ژياندا هه رگيز نه مېنيوه پەرداخيك بخريته سهر حساب له خواردن گه دا. شكاني پەرداخ به شيكه له ژيان و زهرمر به نيمه و خه لكي ناگه يه بښت.

به توندي به ميژه كه مډا كيشا، پەرداخه كه جولا، به لام نه كه وته خواره وه.

به شپوه يه كي خو نه وويستانه ووتی: (ناگادار به)

جه ختم كرده وه: (پەرداخه كه بشكښه .)

بېرم كرده وه: (پەرداخه كه بشكښه، چونكه جموجوليكي دياره. هه ول بده تيبيگه يت كه من له ناو دهر وندا شتانيكي زور له پەرداخ به به هاترم شكاندووه، وه له و باره يه وه خوشحالم. سهيږي نه به ردي دهر وني خوت بكه و پەرداخه كه بشكښه.)

چونكه باپيرا نمان فيريان كړدووين كه ناگامان له پەرداخه كان بښت، وه ناگامان له جه سته مان بښت. فير بوون كه نه وينه كان دهر واني مندالي نه گونجاون، كه نابښت مړوفه كان له به هه شه بوون دوور بخه ينه وه، كه

مروغه کان سهیر و سه مده ناکه ن، که هیچ کهس نابواته کۆچیک که نه زانی بۆ کوئ دهروات.

تکا نه کهم نهو پهرداخه بشکینه من له پيش داوهرییه له عه تیه کان رزگار که، لهم روانگه یه وه ناچارین کاریک نه نجام بدهین که خه لکی په سه ندی دمکه ن.

جاریکی تر تکام کرد: (نهو پهرداخه بشکینه.)

چاوانی برییه چاوانمه وه. دواپی، به هیواشی، دهستی برد بۆ پهرداخه که. به جولیه کی خیرا خستیه خوارمه.

دهنگی شکاندنی شووشه که هه مووانی به ناگا هینا. له باتی نه وهی به هوی شکانی پهرداخه که وه حاله تیکی لیبوره یی وهریگریت، به زهرده خه نه یه که وه سهیری کردم — و منیش زهرده خه نه یه کم کرد.

خزمه تکارمه هاواری کرد: (گرنگ نیه.)

به لام نهو کوئی پینه ددها. ههستا بووم، زونه کانهی گرتبوو، وه ماچی نه کردم.

منیش مووه کانهی گرتوو، به ته وای له نامیزم گرت. ماچیک بوو که ماوه یه کی زور بوو چاومروانی بووم — که نه گه ن دهریاکانی دهورانی مندایماندا هاتبوه دنیاوه، له کاتیکدا که هیشتا واتای نهوینم نه دمزانی. ماچ گه لیک که کاتی گه وه بووین، ناویته ی ههوا بوو وه له هه وادا مایه وه، که له پیناوی مه دالیایه کدا، سه رتا سه ری دنیا ی پینوا، ماچیک که چه نده ها جار وون بوو وه نیستا به دهرکه وت. نهو ماچه دا، سالانیکی هه ولدان، مه نویسی، خه ونه دژوارمه کان شاراوه بوو.

بهو په ری بونه وه ماچم کرد. به دنیاییه وه کۆمه لیکي کهم خه لکی لهو باردها بوون، وه دهیانبینی، وه گومانیان نه برد که ته نها ماچیکیان بینیه. نه یاندمزانی لهو ساته دا، نهو ماچه دهسته بهر کردنی ژیا نی منه، دهسته بهر

کړدنی ژبانی نه وه، دهسته بهر کړدنی ژبانی هر که سیکه که نومید هواره،
خه ون نه بینیت و له ژیر پوناکی هه تاودا به دواړی ږیګه ی ژباند ا دهګه ږیت.
لهو یه ک خونه ک ماچه دا، ته وواوی ساته شاده کانی ژبانم به بیر هاته وه.
له یه ک نالاین، له گه ن ترس، له گه ن نارم زوودا. هه ستم به دمر دیک گرد،
به لام گرنگ نه بوو. شتیک که گرنگ نه بوو، چیژ و مرگرتن بوو لهو ساته.
دهسته کانم به سهر سهریدا هینا، گویم بو دهنګی هه ناسه کانی رادیرا، وه
سوپاسی خودام کرد که لیږم دایه، له دمر ونی مندا، وه بو یه که م جارمه که نه م
هسته به من نه به خشیت.

سهر انسه ری شه و هوګری نه وین بووین — وه هوګری نه وین ناهه نګی
خه ونه کانی له گه ن بوو. هه ستم به نه و کرد له دمر وندا، وه دلدانه ویم
نه کرد تا دنیا بېم به راستی خه ریکه پوودا ویک پوودم دات، تا نه هیلم له
ناکودا بروات — وکو نهو شا سوارانه ی که ږوژګاریک له م ساتره ډیرینه دا
ژبیانیان به سهر نه برد که نیستا گوړاون به میوا نغانه یه ک.

به ټینم به خوم دا، به لام نه م به لایه هه رګیز به سهر مندا نه هات بوو. هه رګیز
نهو له ده ست نادم. هه میسه له گه ن من دمینیته وه — چونکه من زمانی روح
القدس م بیستووه، سهری خاچه که م کرد له پشت میعرا به که وه، و نه وانه
ووتیان که دوو چاری تاوانیک نابم. له گه ټیدا ده مینمه وه، وه پیکه وه دنیا یه ک
دهسته مو نه که ین که نه بیت دوو یاره دروست بیت.

سهر اهرت به خودای خانم له گه ن یه کدا نه دونین، له په نای مه لیکي میکاییل
ده جه تګین، رهنج و خه نه وتی سوار چاکه کان پیکه وه نه زمون نه که ین. زمانه کان
نه مه یان به من ووت — وه من نیمانم به ده ست هینا یه وه، دمر انم
راستیه که یان ووتووه.

پينځ شهمه

1993/12/9

كاتي به خه بهر هاتم، دهستي له سهر سينهم يوو. ههوا پووناك يوو يوو وه
زهنگي كه نيسه هه لهم نزيكانه دا هاتبووه دهندگ.

ماچي كردم. دهسته كاني جاريكي تر جهسته مي زيارهت كرد.

ووتی: (نه بيت برؤين. نه مړو پشوو كوتايي ديټ، به دنيايي هوه ترافيك
هه يه.)

وه لآم دا يه وه: (نامه وي پرؤم بو "Zaragoza". دمه وي بو هه ركوئ
برؤيت له گه لت بينم. به زووي بانقه كان نه كرينه وه، ده توانم به كارته كه م
پاره وهرېگرم و جل و بهرگ بكرم.)

— (تو كه ووتت پاره يه كم نيه.)

— (كارنك نه كه م. نه بي به بي داواي ليښور دن رابردووه كانم بشكينم. نه گهر
بگه رنمه وه بو "Zaragoza"، پينده چيت وا بير بکه موهه كاريكي بي نه قلانه
نه نجام نه دم، كه تا تافيكردنه وه كان شتيكي وه هاي نه ماوه، كه ده توانم
دوو مانگ نه يه كتر به دوور بين تا تافيكردنه وه كانم كوتايي پي بيت.
وه پينده چيت نه موه وي "Zaragoza" تهرك بکه م. نه خير، نه خير، ناتوانم
بگه رنمه وه.)

نه بيت نه و پردانه بشكينم كه من دهبه ستنه وه به و ژنه ي كه بووم.)

له ژير ليوه وه ووتی: (بارسلون.)

— (چی؟)

— (هيچ. دريژه به كچه كه مان نه دمين.)

— (به لآم تو ووتاريكت هه يه.)

وه لامي دايهوه: (هينشتا دوو پوژم ماوه.) دهنگى ناوازيكى ناموى هه بوو: (له باتى كه سه كهى تردا نه پوين. نامهوى راسته وخو برؤم بؤ بارسلون.) هه ستامه سهر پي. نه مده ويست بير له ناسته نگه كان بكه مدهوه — له واتهيه به هه مان هه ست مروژ له دواى يه كه مين شهوى هوگرى نه وين به خه بهر هاتبووم: له گه ن شهرم و له رزيندا.

پوو به په نجه ره پوشت. په رده كه م لادا و سه يري شه هامينكى بچوكم كرد له به ردم په نجه ره كه. جل و به ركه كانيان له هه يوانى ماله كاندا هه ئخستبوو تا ووشك بينه وه. زهنگى كه نيسه كان له دهره وه دهنگى نه دايه وه. ووتم: (بيريكم به خه يالدا هات. برؤين بؤ شونيك كه له منداليدا پوشت بووين. نيت هر هيج كات نه پوشتووم بؤ نهوئ.)
— (كوئ ؟)

— (په رستگارى پيدرا.)
كاتى له ميوانخانه كه هاتينه دهره وه، زهنگى كه نيسه كان هينشتا دهرنگانه وه پيشنيارى كرد سهرنك له كه نيسه بدهين.
وه لام دايه وه: (نيمه هيج كارىكى ترمان نه كردوه. كه نيسه، دوعا، مه راسيم.)

ووتى: (نهوينبازيشمان كردوه. سى جار مه ستان كردوه. خير و شه رمان به باشى يه كسان كردوه.)

قهسى بى هو دم كردبوو. نه بوايه خووم به ژيانى جديه وه بگرتايه.
ووتم: (داواى ليبوردين نه كه م.)

— (سهرنك لهوئ بدهين. دهنگى زهنگه كه ته نها ناماژه يه كه.)

حه قی لای نهو بوو، به لām ته نهها رۆزی دوايي نهو تیگه شتم. به بی نهو هی له وانای ناماژی شاراوو بگهم، سواری نو تو موییل بووین و چوار کاتر میز شو فیریمان کرد تا که نیسه ی پیدرا.

سه قه که هاتبووه خوارموه سهر ژمیروای په یکه ری قه دیسه کان نهو ی نه ما بوو — سهری هه موو نه وانه جگه له یه کیکیان.

سهیری دمور و بهرم کرد. له رابردوودا، نه م شو نه به دنیا ییه وه خه لکی به توانا و نیهاتووی په نا داه که ناگدار بوون له خراپ بوونی هه په یکه ریک وه که سی به توانایان له چاکسازیدا خستوو ته گه.

به لām نیستا به ویرانه دیته پینش چاوم. ویرانه گه لیک که له مندا لیدا، دهگوربان بو کومه له ساتره یه که له ناویاندا پیگه وه یاریمان نه کرد، وه له ناویاندا نه گه راین به دوا ی سازاده ی جوانیدا.

سه ده کان، قه شه کانی په رستگای پیدرا نه م به شعیان له به هشت بو خویان تهرخان کردبوو. له چالیکې رۆچوودا جوغرافیا یه که هه بوو وه له شتیک که لادنییه کانی دمورو بهری ناچار به سوال کردن ده بوون، به فراوانی به هر مه مند ده بوو: ناو. نیره، پیدرا به فشاری ناو، جوگه و دم ریچه دوا به دوا یه که کان دهگهشت و نه م لاو لایدا گز و گیای جور به جور یان دناشت.

له گه ل نه م حاله دا. بهس بوو چهند سه د مه تریک برۆی تا له شیو ده رچی و بگه یته دهشت و بیابان. رپووبار که، کاتی له شیوه که ده رده چوو، دووباره دهگورنیت بو جوگه نه یه کی باریک. وه ک بلیی نهو ناوچه یه دا هه موو جوانی و هیزیک ی سهر ف کردی.

پیشه واکان نه مه یان دزمانی له به رامبه ر نهو ی ناویان به دراوسیکان نه دا، نرخیکی بی به هایان و مرده گرت. سه رگوزه شته ی په رستگا له جهنگی له ژماره نه هاتووی نیوان قه شه یان و لادنییه کان سه رچاوه ی گرتبوو.

سهرته نجام، له يه كې نه جهنگه دوا به دوايه كه كاندا كه نسيانيای هه ژاند، پهرستگای پيدرا بوو به سهر باز خانه يه ك. نه سپه كان له ته لاره كانی كه نيسه دا دهاتن و ده چوون، وه سهر بازه كانیش له سهر پارچه فهر شه كاندا ده خه ووتن، داستانی بئ شه زمانه يان دمووت و له گه ل ژناني دراوسيدا نه خه ووتن.

ناگری تۆنه پهری سهند بوو — هه رچه نده درهنگ. تهخت و ته راجی پهرستگا نابوت بوو.

پیشه واکان نیت نه یان توانی نهو به هه شته نوئ بکه نه وه. له يه كې نهو پر و پاگه نده یاساییه دوا به دوايه كه كان له دواي پووداوه كه، يه كې ووتی كه نه هله كانی لادیی دهور و بهر یاساكانی خوداوه نديان به جئ هیئاوه. مه سیح ووتبووی: (ئاو بده، به كه سیك كه تینووه.)، وه قه شه كانیش هیچ هه لویستیکیان بۆ نه م بابه ته نه نواند. ههر له بهر نه مه، خوداوه ند كه سانیکی له ناو برد كه خویان به مالیکی سروشت ده زانی.

وه پیده چئ ههر له بهر نه مه بوو كه هه رچه نده به شیکي زۆر له پهرستگان گۆران بۆ میوا نخانه، كه نيسه ی سهرمکی هیشتا ویران بوو. مندا لانی لادی دراوسینگان هیشتا به هایه کی قورسیان له بیردا مابوو كه باوکیان ناچار بوون بیبه خشن تا شتیک به دهست بینن كه سروشت به بئ بهرام بهر پيشه كشی نه كات.

پرسیارم كرد: (نهو په يكه ردي كه هیشتا سهری له سهر جهسته يه تی كئیه؟) وه لایمی دایه وه: (ترزای قه دیس ناویلا. نهو توانای هه یه. وه هه رچه نده جهنگه كان تینوی تۆنه سهند نه وه بوون، هیچ كهس نه یویرا دهست لهو بدات.) دهستی گرتم و هاتینه دمه وه. به پارموی گه وره ی پهرستگادا تیپه پرین، به سهر پله كانه گه وره دارینه كاندا سهر كه ووتین، وه سهیری په پوله كانمان كرد كه له

ناو باخچه یه کی دهرمودا بوون. تهواوی به شه کانی نهی په رستگایه م له بیردا مابوو — چونکه له مندا ئیدا له ویدا بووم، وه یاداوهرییه دیرینه کان زیندوو تر له یاداوهرییه تازه کان.

یاداوهری. وهك نه وهی مانگ و روزه کانی پیش نهم ههفته یه، په یوه ندیان به ژيانیکی تروه هه بیت. دهورانیک که هه رگیز نه مده ویست بگه رنمه وه بوی، چونکه کاترمیره کانی به دهستی نهوین له مس نه بوو بوون. هه ستم نه کرد سالانیکه هه نه مړو ژیاوم، به هه مان شیوه به خه بهر هاتم، هه مان کارم دووباره کردهوه، وه هه میشه هه مان خه ونم هه بوو.

که وتمه بیري دایک و باوکم، وه دایک و باوکی نه وان، وه دایک و باوکی زورنیک له هاوړنیانم. به بیري خوم هینایه وه که چهنده کاتیکی زور بو به دهستی هینانی شتیک چه نگاوم که نه مده ویست.

بۆچی نهم کارم کرد؟ نه مده توانی روونی بکه مدهوه. له وانیه له بهر نه وه بوو که ته مه ن تر نه وه بووم که بیر له ریگا گه لیکي تر بکه مدهوه. له وانیه له بهر نه وه بی که جیا بوونه وه و داپان نازاریکی زوری نه بوو. له وانیه له بهر نه وهی مروق پابه نده به دووباره کردنه وهی هه نگاوه کانی نه وه کانی پیش خوی، تا نه و کاته ی که — که وتمه بیري قه شه و ماموستاکه م — کومه لیکي دیاری کراو له خه لکی دهستی به جوړه رهفتاریکی تر بکه ن.

دواپی، دنیا دهگورنیت، وه نیمه ش له گه ئیدا دهگورنین.

به لام نیت نه مده ویست به م شیوه یه بم. چاره نوس شتیک که هی من بوو، بوی گه راند بوومه وه نه ئیستا توانای گورانی خوم هه بوو، وه توانای یارمه تیدانم هه بوو بو گورانکاری هینان به سهر دنیا دا.

دووياره يېرم لهو كيوانه نه كرده وه كه له سهر ريگادا نه مېنين. جوان بوون، هل و بهرگي رهنگاو پهنگيان ده پوشي بو نه وهى نه گهر له ناو به فردا وون بوون، بيان دوزنه وه، وه ريگاي راستيان بو گه شتن به لوتكه ي كيؤ دهناسى.

بهر له مه له ناو ريگادا مينخى نه له منيؤميان داكوتا بوو: تنهها كاريك كه نه بووايه نه نجاميان بډايه، نه وه بوو كه گوريسه كانيان له نه ثقه كانيان وه تنپهړ كرده به بو نه وهى به دنيايي وه سهر كه ون. بو ووتنى داستان پوژره كاني پشو ليړه بوون، وه دوو شه ممان نه گه پانه وه بو سهر كاري خوځيان، نه گه ل نه م هسته دا پوويه رووى سروشت نه بوونه وه — وه سهر كه وتن.

به لام به م شيويه نه بوو. بېژهراني داستاني راستى، يه كه مين كه سانيك بوون كه برياريان دا ريگاكان كه شف بكن، كه سانيك كه نه گه شت بوونه نيوى ريگا و له درزو تره كى به رده كانه وه كه وتنه خوارم وه. نه وانه ي كه په نجه كانيان به هوى سهرماوه له ده ستدا. كه سانيك كه هيچ نيشانه يه كيان ليږه دهر نه كه ووت. به لام پوژنيك كه سينك گه شته لوتكه ي نه و ساتره يه.

وه چاوانى يه كه مين چاوانيك بوو كه نه و ديمه نه ي بينى، وه دلى له شاديدا ليني نه دا. نه وه به دژوايييه كان رازى بوو، وه نيستا به سهر كه وتنى خوى، ريزى بو ته واوى نه و كه سانه داده نا، كه له هه و لدانى خوځاندا كوژرابوون.

دوور نيه كه سانيك له خوارم وون وا بير بكه نه وه: (لهو سهر وه هيچ شتيك نيه جگه له ديمه نيك، نه م كار ه چ بايه خيكي هه يه؟)

به لام يه كه مين كه س كه سهر كه ووت ده يزانى چ بايه خيكي هه يه: رازى بوون بو بهر بهر هكانى كردن و پېشهر وى. به ناگا بوون له وهى كه هيچ پوژنيك له پوژنيكي تر ناچيټ، وه هر كيونيك تاييه تمه ندى و سهر و سهره ي خوى هه يه، ساتى جادوويى خوى له نيو نه و پوژگارده له ناو نه بات و نه ستيره گه لېكى نوئ دينه ناروه.

به دنيا پيوه يه كه مين كه سينك كه به سهر نهو كيوده دا سهر كه وت ، هه مان
پر سپاري كړدوه :

(پوژ كاني نه مانه هه ميشه وهكو يه كه ، نه مه چ بايه خيكي هه يه ؟)

نيستا كيوه كان هه موويان كه شف كراون ، نيتر دورگه يه كيش — هه چه نده
بچوكيش بيت — له سهر پووي زموي نه بوو كه بتوانيت كه شف بكرت. به لام
داستانه گه وره كاني پوخ هيشتا به رده وامن — وه نيستا يه كييك لهو داستانانه
بو من نمايش كرا بوو .

نه مه به ركه تيك بوو . قه شه كه نه يده زاني . نه م دهر دانه نازار به خش نين .
خوشبه خت كه سانېكن كه توانيان يه كه مين هه نگاو هه نگرن . پوژي خه نكي
تيد هگن كه مروځ نه توانيت به زماي فريشته كان بدويت ، كه هه موو يه كني له
نيمه خه لاته كاني روح القدس مان هه يه ، وه دوتوانين سدير و سه موره بكهين ،
چاره سازي بكهين ، پيشبيني بكهين ، تيگهين .

تا زمرده پهر له شيودا ريگه مان نه كړد و دهوراني مندا ليمان به بير خومان
نه هينايه وه ، يه كه م جار بوو كه نه م كارم نه كړد ، نه كوچه كه ماندا تا بيلباو
وا دهاته بهر چاو كه هيچ پدپوهنديه كي به سوري او ه نيه .

به لام نيستا سه بارت به يه كه به يه كي هاورپكا نمان دهپرسی ، دهيوويست
بزاني خوشبه خت يان نا ، وه له ژياندا به چپه وه خه ريكن .

سهر نه نجام گه شتين به گه وره ترين فواري پيدرا — كه به جوگه لهي بچوكه وه
به ستر بوو وه نزيكه ي سى مه تر به رز نه بوويه وه . له كه ناري فواره كه دا
راوه ستام ، وه گويم بو هازه هازه كه ي راډيرا ، سه يري په لكه زيرينه يه كمان
نه كړد كه له دلويه ناوه كانه وه سهر چاوه ي گرتبوو .

ووتم : (يالي نه سپ .) سهرم سور نه ما كه هيشتا ناويكم له بيره كه ماوه يه كي
زور بوو نه مبيستبوو .

ووتی: (له بیرمه...)

— (به ئی! ده زانم نه ته وئ بلیی چی)

هه ئبه ته که نه مزانی (هواره که نه شکەوتیکی گه وری له پشت خویه وه هشار دابوو. هیشتا منداڵ بووین، له یه که مین گه پانماندا له په رستگای پیدرا ده که پاینه وه و تا پۆزانی دواپی سه باره ت به و په رستگایه نه دواوین.

گفته که ی ته و او کرد: (برۆین بۆ نه شکەوت!)

تیپه رین به ناو نه و هواره یه دا زۆر دژوار بوو. قه شه دیرینه کان تونیلکیان دروست کردبوو که له به رزترین لوتکه ی هواره که وه دهستی پیلده کرد و ده چوو به ناخی زه ویدا و ده که شته وه به پشتی نه شکەوته که.

دۆزینه وه ی رینگه ی چوونه ژوورمه دژوار نه بوو. له وانه یه هاوینه کان، رووناکی به س بوو تا رینیشاندەر بیت بۆ دۆزینه وه ی، به لام نیمه لێرما ته نها بووین و تونیلکه به ته وای تاریک بوو.

پرسیارم کرد: (هه ر به م شیوه یه برۆین؟)

— (هه ئبه ته. متمانه به من بکه.)

له چالی که نار هواره که وه چووینه خواره وه. تاریکی سه ری ئی تیک دابووین، ده مانزانی بۆ کوئ نه برۆین — وه داوای له من کردبوو که متمانه ی پین بکه م. هه ر به و شیوه یه زیاتر رۆده چووینه خواره وه، بیرم کرده وه: (خودایه، سوپاسگوزارم. چونکه من مه ریکی وون بووم و تۆ دووباره منت دۆزیبه وه. چونکه ژیا نم مردبوو تۆ دووباره زیندووت کرده وه. چونکه نه وینیکی تر له دلما دا شوینی نه بوو تۆ دووباره نه م به ره که ته ت بۆ که پانده وه.)

شانه کانیم گرتبوو. خوشه وسته که م به ناگا بوو له هه نگاره کانی من له تاریکیدا ده یزانی دووباره رووناکی نه بینینه وه و شادی مان بۆ دینیته وه. له وانه یه له داهاتوودا، ساتیک هه بیت که نه م حاته ته پینچه وانه بیته وه،

ئەو كاتە مەن ئەوم بەم ئەوین و بەم مەمانە دېنەمەي ئەكرد، شۇنىك كە بىتوانىن پېنكەو پەشوو بەدەين.

بە ھىواش ئەرۇشتەن ەك ئەوۋى كە ئەم رۇچوونە ھەرگىز تەواو ئەبىت. پېندەچىت ئەمەش مەراسىمىك بوو بى — كۇتايى دەورەيەك كە تىايدا ھىج نۇرىك ئە ژىا ئەدا ئەدەد مەوشايەو. كاتى كە ئەو تۇنلەدا رېگەمان ئەبىرى، بە بىرى خۇم ھىنايەو كە بە يەكجار دواكەوتەن چەندە كاتم بە فېرۇ داو، ھەولم ئەدا ئە ناو خاكدا رەگ و رېشە داکوتم كە ئىتر ھىج شتىك تىايدا ئەروىت.

بەلام خۇدا مېھرەبان بوو، وە جارىكى تر چىژى ئە دەست چوۋى بۇ گەراندەمەو، وە ئەو داستانەى بۇ گەراندەمەو كە خەولم پېناەو ئەبىنى، پىاۋىك كە — خۇ ئەوستانە — تەواۋى تەمەنم چاومەروانى بووم. ھىج ھەستە بە پەشىمانى ئەدەكرد كە خەرىكە واز ئە پەرستگا دىنىت، چۈنكە بۇ خزمەتكردنى دىنى خۇدا رېگا گەلىكى زۇرى تر ھەبوو، ھەر بەو شىۋەيەى كە باۋكى رۇحانى ووتى، وە ئەوۋىنى ئىمە ئەم رېگانەى چەند بەرامبەر ئەكرد. ئە ئىستا بە دواو، مەنىش بواریكم بۇ خزمەتكردن و يارمەتىدان ھەيە ... وە ھەموۋى ئە پېناۋى ئەودا بوو.

دەچوۋىنە نىۋە دىناۋە بۇ خەلكى و بۇ يەكترى ئارامىمان دەھىنا.

— (خودايە، سوپاسگوزارم كە يارمەتتە دام خزمەت بكم. وە فېرمكە تا شايستەى ئەو بىم. وە ھىز و توانام پى بېخشە تا بەشىك ئە رسالەكانى ئەو بىم، ئەگەن ئەودا دىنا بېيۇم، دووبارە ژيانى رۇحانىم نۇى بكمەروە. كارىك بكم كە تەواۋى رۇۋەكانى ئىمە وەكو ئەم رۇژانە بىت — ئە جىگەيەكەو بۇ جىگەيەكى تر برۇۋىن، ئە خۇشەكان چارە بكمەين، دەردەدارەكان ھىۋور بكمەينەو.)

له ناکاو دهنگی ناو گه پاییه وه، پوناکی ریځاگه ی پووناک کرده وه، وه لم بهله تاریکه که گۆرا بۆ یه کیک له جوانترین دیمه نه کانی سهر زهوی. له باو نه شکه و تیکی گه وردها بووین — به نه نندازه ی که نیسه یه ک. سێ دیواریان له بهرد بوو چواره مینیان له یالی نه سپ، که ناو له بهرده میه وه له ده ریایه کی سه وزدا له ژیری پیماندا رۆ ده چوو.

تیشکی هه تاو به ناو فواره که دا تیپه ر نه بوو وه دیواری نه شکه و ته که ی پووناک نه کرده وه.

پالمان به دیواره به ردینه که وه دا و هیچمان نه ووت.

پیش تر، کاتی منداڵ بووین، نیره جه شارگه ی کیفی ده ریایی بوو که پارێزگاری له گه نجی خه یالاوی منداڵانه نه کرد. نیستا سهیر و سه مه ره ی دایکی زهوی بوو، هه ستم نه کرد که له ناو سکی نه ودام، ده مزانی لیڤه یه، به دیواره به ردینه کانی پارێزگاری له نیمه ده کات، وه تاوانه کانی نیمه به دیواره ناوییه که ی پاک ده شوړیته وه.

به دهنگی بهر زووتم: (سوپاسگوزارم!)

— (سوپاسی کن ده که ی؟)

— (سوپاسی نهو، وه سوپاسی تو که هۆکارنیک بووی تا نیمانی من بگه رنیه وه.)

رۆشته که ناری ده ریایه ی ژیر زهوی. سهیری ناو مه که ی کرد و زمرده خه نه یه کی کرد.

— (وه ره بۆ نیره.)

نزیک بوومه وه.

ووتی: (ده بی شتیکت پی بلیم که تا نیستا نه مووتوه.)

دهسته واژه کانی میان ترساند. به لām نیگای نارام بوو دووباره نارام بوومه وه

— (ته واوې مروښه كاني سهر ږوي زهوي خه لاتيان هه يه. له هه ندي لهو مروښانه دا خوي بو خوي دهرده كه وټ، وه هه نديكي تريان ده بن بو به ده ست هيناني زه حمت بكيشن. من چوار سالي ته واو بو به ده ست هيناني خه لات كه م له پرستگادا زه حمت كيشا.)

نيستا نه بووايه من نمايشم بكردايه، هه مان ده ليلى كه نهو پيره پياوه نه بهشت بچينه كه نيسه وه، خوي فيري كرم.

نه بووايه وا خوم پيشاندايه كه هيج نازانم.

بیرم كرده وه: (هه له نيه. نه م ږگايه به ناکامی ته واو نابى، به شادی ده گات.)

پرسيارم كړد: (له پرستگادا چيت ده كړد؟) هو لم نه دا بواريكي ته واو بو ناماده كړدنې خوم بو نه م نمايشه به ده ست بينم.

ووتى: (بابه ته كه نه مه نيه. بابه ته كه نه وه يه كه خه لاتم له نيو خومدا

په رومړه كړد. ده توانم — كاتى خودا بيه وئ — خه لكى دهرمان بكه م.)

وه لام دايه وه: (زور باشه!) وه هو لمدا خوم به سهرسامى پيشان بده م:

— (نير پنيو ست ناكات پاره به پزيشك و دهرمان بده ين.)

پينه كه نى. هه ستم به گيلي كړد.

دريژي پيدا: (خه لات كه م به راهيناني كرامه ت په رومړه كړد كه خوت

بينيت. سهره تا سهرسام جووم. دوعام نه كړد، له سهر ده ستى من سه لامه تى بو

زوريك له نه خوشان بگه ږي ته وه. كه م كه م ناو بانگم بالو بوويه وه و هه موو

ږوريك خه لكى له به رده م پرستگادا ريزيان ده به ست تا هاوكاريان بكه م. له

هه برين و هه ناو سانيكدا، برينه كاني عيسام نه بينى.)

ووتم: (شانازيت پينه نه كه م.)

— (له پهرستگادا ژور كهس دژاښه تيان نه كړدم، به لام ماموستاكهم به هم موو شپوهيك يارمه تي نه دام.)

— (دريژ بهم كاره نه دهين. پيكه وه دنيا ده خهينه ژير پيمان. من برينه كان پاك ده كه موه، تو برينه كه ساريژ ده كه ي، وه خوداودن ديش سهيرو سمه ره كانی پيشان نه دات.)

چاوه كانی له من وه گيڼرا و سهيري ده ریاچه كه ي كړد. به پوا له ت لهو نه شكه وتندا بوونی هه بوو — وه كو نهو شه وه ي كه پيكه وه له كهناری چانی سن ساوون مه ستمان كړد بوو.

دريژ ه ي پيدا: (پيشتر بوم باس كړدووی، به لام دوویاره ي ده كه موه. شويكيان، له خه وه ستم، ژوره كه م ليوان ليو له نور بوو. رووخساری خوی خانم و نيگای نهو ينانه يم بينی. لهو پوژموه، هر كاتئ نهو نه بينم. ناتوانم نهو بينم گو، ته نه ا له نان و ساتي تايه تدا برپار نه دات ده كه ویت.)

له م كاته دا، له مه سه له ي كاری هه لگه پاره راستيه كانی كه نيسه دا بوونم هه بوو. ده مزانی كه بهر پرسياریتی من له سه ر پووی زهوی، جیایی له ده رمان، ده ستمو كړدنې ريگه ي پازی بوونی دوویاره ي نافرته — خوداوه نده. تا بنه چه ي مينه، ستونی په حمت، دوویاره بهر پيا بیت — وه په رستگای بچوك دوویاره له دئی مرقه كاندا بنياد بنريته وه.)

سه ريريم كړد. حاله تي رووخساری كه پيش تر توره بوو، دوویاره نارام بوو بوويه وه.

— (نه مه به هايه كي هه بوو... كه ناماده بووم پازی بم.)

به بی دهنگی مایه وه، نه يده زانی چوڼ دريژه به داستانه كه ي بدات.

پرسيارم كړد: (بؤچی ده ليی "به هايه كي هه بوو؟")

له سهر رووي زموي ميړديكي هه بوو كه هه ولى نه دا به هه اي كاري بي ناو نيشان
پيشان بدات.

هه چه نده هه واليكي نه و تو له ووه نه بوو، نه و بو كه بو ژن و كوري ژنه كه ي
په ناگه و روژي دا بين نه كرد تا نه وانه بتوانن نه ركه كانيان به نه نجام
بگه يه نن. كاري نه و به هه در كاري نه وانه گرنگ بو، هه چه نده هيچ كه س
بايه خي بي نادات.)

هيچم نه ووت. ده ستمى گرت.

— (بمبووره به هوئ توره بيه كه مه وه.)

ده ستم ماچ كردو و خسته سهر روومه تم.

زهرده خه نه يه كي كرد و ووتى: (نه مه وئ هه نه مه ت بو روون بگه مه وه. له
ساته وى كه تو دم دووباره بينيه وه، تيگه شتم كه ناتوانم تو ناچار بگه م به
رهنج كيشان به هوئ بهر پرسياريه تى خومه وه.)
كه م كه م نيگه ران نه بووم.

— (دوينئ دروم له گه ن كردي. سهره تا و كوتا دروم له گه ن تودا. له راستيدا
له باتي روشتنم بو په رستگا، روشتنم بو كيومه كان و له گه ن خوداي خانمدا
گفتوگوم كرد.

ووتم نه گه ر بازيه، واز له تو دينم و دريژه به ريگه كه م نه دهم. ده روومه
به رده رگاي نه خوشان، دريژه به عياد دته كاني شه وانهم نه دهم. نه گه ر له مني
بويت واز له نازيز ترين كه سم دينم له دنيا دا: كه تويت.)

دووباره كه وتمه بيري قه شه كه. حق لاي نه و بوو. نه و بوژه به يانيه كه ي،
هه ئبژار دنيك له نارادا بوو.

دریژهی پیدرا: (به لām نه گهر بگریایه نه و جامه پیروزی له ژيانی من دوور بهستایه ته وه، به ئینم نه دا له ریگهی نه وینم نه گهڼ تودا، دریژه به خرمه تکرندی خه لکی بدم.)

به سهرسامیه وه پرسیارم کرد: (مه به ست چیه؟)

وهك نه وهی قسه كانمی نه بیستییت:

— (بۆ دامه زانندی باوم، پیویست به جینه جی کردنی کیوه كان ناکات.

ناماده بووم خۆم به ته نها بهم ره نجه رازی بم، به لām نه دمه ویست که سیکی تری تیادا شهریک بکه. نه گهر دریژم بهم ریگیایه بدایه، هیچ کات مائیک به په ردهی سپی و دیمه نی کیواو یمان نه ده بوو.)

هاوارم کرد: (نامه وی سهربارت بهم ماله هیچ بییستم! هه تا نه چوومه نیو ماله که وه) هه ولم نه دا ریگه نه گریان که م بگرم: (دمه وی نه گهڼ تودا بم، له رو به روو بوونه و هکاندا نه گهڼ تودا بم، دمه ویست له که سانیک بم که سهرتا جهسته به داستان هکان ده سپیرن.

تینا گهیت؟ تۆ باوم ری منت گه راندوه ته وه؟)

هه تاو شیوهی خوی گۆری بوو نه نیستادا تیشکه کانی دیواره کانی نه شکه وتی له خۆیدا نوقم کرد بوو. به لām ته واوی نه و جوانیه واتای له دست دا بوو.

خودا وهند دوزه خی له ناوه راستی به هه شتدا هه شار دا بوو.

ووتی: (نایناسی، ترسناکی ناناسی!) چاوه کانم تکایان لی نه کردم که تینیگه م.

— (به لām تۆ نه گهڼ نه ودا خوشبه خت بووی!)

— (خوشبه خت بووم. به لām نه م ترسناکیه تاییه ته به من!)

ووایستم گفته کانی پی بېرم، به لām ریگهی نه دا.

دریژهی پیندا: (هەر له بهر نه مه، دوینی، داوام له کچه مریهم کرد که سه پر و سه مه ره بکات. وویستم خه لاته کهم ئی سه نیته وه.)

نه وهی که نه مبیست باوهرم نه ده کرد.

— (من که می پارهم ههیه، وه له دواي نه مه هه موو سائه کۆچه، نه زمونیکی باشم ههیه. مائیک ده کپین، کاریک نه دۆزینه وه، وه کو یوسفی پیروز خزمهت به خودا ده کهین، بۆ نه وهی باوهرم به زیندوویی بهیلمه وه پیویستم به سهیر و سه مه ره نیه. پیویستم به تۆ ههیه.)

پیکانم لاواز بوون، خه ریک بوو له هۆش نه چووم.

دریژهی پیندا: (وه نهو ساتهی که داوام له کچه مریهم کرد خه لاته کهم ئی سه نیته وه، دهنگانیک هاتنه گۆ. دهنگه کان ووتیان: "دهستت بخه ره سه ر زموی. خه لاته کان له تۆ جیا نه بنه وه و دهگه رینه وه بۆ دایک.")

ترس دایگرتم.

— (واته.....)

— (به ئی. دهستورهکانی روح القدس نه نجامدا. ته م و مژ له ناو چوو بوو هه تاو دووباره له نیو کیوهکاندا نه دره وشایه وه. ههستم کرد که کچه مریهم نیم تیدهگات. چونکه نه ویش زۆر هۆگری نه وین بوو.)

— (به لام نهو به دواي میرده کهیدا چوو! وه رینگه کی کوره کهی هه لباردا)

— (نیمه توانای نهومان نیه، پیلار. خه لاته کهی من به که سیکی تر نه گات — هه رگیز له ناو ناجیت.

دوینی لهو باره وه ته له فۆنم کرد بۆ بارسلون و کۆنفرانسه کهم شیواند. دهروین بۆ Zaragoza: تۆ لهوئ که سانیک دهناسی و ده توانین لهوئ دهست پییکهین. زۆر به زوویی کاریک نه دۆزمه وه.)

نیت نه مه ده توانی بیر بکه مه وه.

ووتی: (پیلارا)

به لām نیتز خه ریک بووم به تونیله که دا سه رده که و وتم، به بی نه و شانه
هاور پییانه ی که پینمایم بکات — وه نه خوشیکی زور به دوامدا دهات که
پینده چوو بمرن، خانه وادهیه که ره نجیان دهکیشا، سهیر و سه مه ریه که
نیتز رووی نه نه دا، پیکه نینیک که نیتز دنیا ی لیوان لیو له سوز نه ده کرد،
کیوانیک که له شوینی خویاندا ده مانه وه. هیچ شتی کم نه ده بینی جگه له
تاریکی که گومرای کرد بوم.

هه ينى

1993/12/10

له كهنارى پووبارى پيدرا دانىشتم و گريام. يادگاربه كانى نهو شهوه ئاؤز و
بن هوش بوون. تهنها دهمزاني تا ليواري مهرگ رۆشتووم، به لام نهمدهزاني
پووخسارى چۆن چۆنى بوو وه دهيوست بۆ كوئم بهرئيت.

حهز دهكهم به بيرى خۆمى بينمهوه، تا بتوانم له دلهدا دهري بكهم. به لام
ناتوانم. ههموو شتيك وهكو خهون بوو له لام، لهو كاتهى كه له تنونيله تاريكهكه
هاتم دهروه، چوومه ناو دنيايهكهوه كه شهوى له خويدا نوقم كردبوو.

هيچ نهستيرهيهك له ناسماندا نهدهدروشايهوه. بهبن ناگايانه به بيرى
دينمهوه كه تا ئوتۆمۆبيلهكان رۆشتن، جانتا بچوكهكهم ههنگرتبوو بن نامانج
بهري كهوتم. حه تمهن روو به شهقام رۆشتبووم، ههولم دابوو ئوتۆمۆبيليك بۆ
گهرا نهوهم بۆ "Zaragoz" پهيدا بكهم — وه نه متوانيبوو پيداى بكهم، به
نه ندازهى خۆى خودا نهوينى به جيهان به خشييوو — چونكه نهوئيش كۆرهكهى
دابوو تا به دهستى مرقهكهكان قوربانى ببيت. به لام نايا نهو زانى به نهوينى
نافرهتيك لهگهڤ پياويكدا؟

پيندهچيت نهو بههوى نهوينهوه رهنجى بردبئت، به لام نهوينيكى جياواز بوو.
ميرده پايه دارهكهى ههموو شتيكى دهزاني، سهير و سهمههري نهكرد. نهو
ههرگيز نهيدهزاني كه پهراويز خستنى پياويك يان نافرهتيك چ واتايهكى
ههيه. كاتى يوسف وويستى بههوى سك پرييهوه له مال دهري بكات، ميردى
ناسمانى هريشته گهليكى نارد تا ريگهى ليبيگرن.

كۆرهكهى وازى نهو هينا. به لام كۆرهكان ههميشه دايك و باوكى خويان پهراويز
دهخهن. رهنج كيژان به هوى نهوينهوه به ههموو شيوهكانيهوه، له پيناوى

نەوينا رەنج كىشان لە جىھاندا يا لە پىناوى ئەوين لەگەل كوردا رەنج
كىشان ئاسانە. ئەم رەنجە وەھا ھەستىك بە مروڤ نەبە خشىت كە لە ژياندا
بوونى ھەيە، كە دەردىكى بەجى و گەورەيە. رەنج كىشان لە پىناوى ھەر
ھۆيەك يا رسالەيەك ئاسانە: ئەم رەنجە گەورەيى بە دلى مروڤ نەبە خشىت.
بەلام چۇنى دەتوانىت رەنج كىشان بەھوى پىاويكەوہ بوون بكرىتەوہ؟
شتىكى نەگونجاوہ.

لەم رەنجەدا، مروڤ ھەست دەكات لە دۆزەخدايە، چونكە ھىچ شەرافەتيك و
گەورەيەكى تىدا نيە.... تەنھا نەگبەتيە.

نەو شەوہ لەسەر زەوى سەھۆلبەنداندا خەوتىم سەرما زۆر بە زوويى بى ھۆشى
كردم. تا چەند ساتىك بىرم كردموہ نەگەر ئىفەيەيەك بۇ خۆم پەيدا نەكەم،
دەرم — بەلام لە كوئ؟ تەواوى ئەوانەي كە لە ژياندا بۆم گىرنگ بوون،
سەخيانە لە ھەفتەيەكدا بۆم ھەرزان بوون و لە خولەكيكىشدا لىيان زەوت
كردم، بەبى ئەوہى كە بواريكەم ھەبىت تا شتىك بلىم.

جەستەم لە سەرماندا ھاتە لەرزىن، وە بايەخم پى ئەدا. ئەم لەرزىنە
سەرنە نجام تەواو دەبوو. سەرنە نجام ووزەي جەستەم لە ھەولدايىدا بۆ
دابينكردنى گەرمايى بۆ من ماندوو نەبوو و وە ئىتر ھىچ كاريكى لە دەست
نايەت. دوايى جەستەم دەگەڤىتەوہ بۆ نارامىەكى ئاسايى خۆي، وە مەرگ لە
نامىزدا دەكوژىت.

زىاتر لە كاترمىريك ھەندەلەرزىم، وە دوايى ئەوہ نارامىم بۆ گەرايەوہ.
پىش لە داخستنى چاومكانم، ئاوازي دايكەم بىست. داستانىكى بۆ باس
نەكردم، لە مندا ئيدا بۆي باسكردبووم، بەبى ئەوہى كە بزانيت ئەو داستانە
داستان و بەسەرھاتى مە.

ئاوازي داىكم، له ناميزى خه و بس بابەيه خېدا ووتى: (لاونيك و كچهيكى ديوانه ئاسا نه وينداری يهك بوون و بريارياندا زهواج بكن. دهستگيرانه كان هه ميشه خه لات به يه كتر نه به خشن.

لاوهكه فهقير بوو — ته نهها داراييه كهى كاترميزيك بوو كه له باپيرهيه وه بوى مابووويه وه. بىرى له زوتفه جوانه كانى خوشه ويسته كهى نه كردم وه، بريارى دا كاترميزه كهى بفروشت تا ته وقه يهكى ئالتونى جوانى بو بگریت.

كچه كهش پارەى نه بوو تا خه لات بو دهستگيرانه كهى بگریت. دوايى روست بو گوره ترين دووكانى تاجرى شار و زوتفه كانى فروشت. به پارە كهى، زنجيريكى كاترميزى زيرينى بو خوشه ويسته كهى كرى.

كاتى له گهڻ دهستگيرانه كهيدا يه كترىان بينيه وه، كچه كه بو نه و كاترميزه كه فروشتبووى، زنجيريكى كاترميزى زيرينى به لاههكه به خشى، وه لاههكهش بو نه و زوتفانهى كه بوونيان نه ما بوو، ته وقه يهكى ئالتونى به كچه كه به خشى.) به جولاندنى دهستى پياونيك به خه بهر هاتم.

ووتى: (بهه تاوه وه! زوو بهه تاوه وه!)

نه مزانى چى بووه و تواناى بهرەنگارىم نه بوو. پياوه كه دهسى كردم ده وه شله يهكى كرد به گهرودا و دهرونى گهرم كردم ده وه. سه پرەم كرد پياوه كه ته نهها كراسيكى نه بهردايه. پالتوكهى له بهرى مندا بوو.

دوو پاره جهختى كرد ده: (هى تر بهه تاوه وه!)

نه مزانى چى بووه، به لام گوزاپه ئيم كرد. دوايى دوو پاره چاره گانم داخسته وه.

له په رستگادا به خه بهر هاتم، نا هره تيك سه پرى نه گهرم.

ووتى: (خهريك بوو بهریت. نه گهر پاسه وانى په رستگاهه نه بووايه، ئه سنا نه خزمه تدا نه بووين.) به سه ر گيزه يه كه وه له شوپى خرم ده ستام، نه مزانى

چی دهكهم. بړيك له ياداومړييه كانی دوينی زيندوو بوونه وه، وه بیرم كرده وه
بریا پاسهوانی پهرستگاهه بهویدا نه روستایه.

به لّام نیستا زه مانیکي گونجاو بو مردن تپه پری بوو. ناشکرا بوو نه بوايه
دریژم به ژيان بدایه. نافره ته که بر دمیّه نیو چیشته خانه وه و قاوه و بسکیت و
نانی دمرخوارد دام. هیچی نه پرسی و منیش هیچم بوو روون نه كرده وه. كانی
دهستم له خواردن هه لگرت، جانتا که ی بؤ که راندمه وه و ووتی:

— (سه یرکه هه موو شتيك له شوينی خویدا یه تی و هیچ شتيك نه گؤراوه؟)

— (به دنيا یی هه له شوينی خویدا یه تی. چونکه من هیچم نیه.)

— (ژيان ته هیه كچم. ژيانیکي دوور و دریژ. باشترا گات لی یی بی.)

ووېستم دست به گریان بكهم. ووتم: (له م نزيكانه دا شاريك هیه كه كه نیسه ی
هیه. دوينی بهر له وهی بیم بؤ نیر، روستم بؤ نه و كه نیسه یه، نه گهن.....)

نه مدمزانی چوون چوونی پوونی بكه مده وه:

— (له گهن دؤستیكي دهورانی مندا لیدا. نیتر له رۆشتن بؤ كه نیسه ماندوو
بوو بووم، به لّام كه نیسه كان زهنگیان لیده دا و نه و ووتی نه مه نامازیه كه، كه
دهبی بچینه ناو كه نیسه وه.)

— (چوینه ناو كه نیسه وه. هیچ كه سی لی نه بوو، تاریك بوو. هه ولّم نه دا
نیشانه یه كه بدؤزمه وه، به لّام ته نها هه مان گومەز و هه مان قه دیسم نه بیینی.
له ناکاو له بهشی سهرموه دهنگیکم بیست، ههر له و شوینه ی كه نۆرگ هه بوو.
كۆمه ليك لاو نۆرگیان لیده دا. بپیارماندا دانیشتن تا نه و كاته ی دریژ به
كۆچه كه مان نه دهین، كه میك گوی بؤ موسیقا كه یان رادیو رین.

دواي كه میك، پیاویك هاته ژوورمه و له په ناماندا دانیشت. شادمان بوو،
هاواری كرده نه و لاوانه كه "Paso doble" لیده من.

نافره ته كه ووتی: (موسیقای گا بازی! نومیده وارم له م كاره تان نه كرده ی.)

— (نه يانكرد. به لام پيكنه نين و له باتى نه وه ناههنگى "Flamenga" بان
نيذا. من و دوسته ديږينه كه م وا هه ستمان نه كرد كه ناسمان به سهرماندا
پووخواوه، كه نيسه، زانبوونى تاريخى، ناواز، و شادمانى نهو پياوهى له
په ناماندا بوو — هه موو سهير و سه ميره بوو.

كه م كه م كه نيسه پر بوو. لاهه كان دريژهيان به نيدانى موسيقاي
"Flamenga" دا هه كه سيك دهاته ژووروه، پينده كه نى و بوارى نه دا
شادمانى موسيكا ژنه كان نه ويش بگريته وه.

دوسته كه م پرسيارى كرد نه موى له مه راسيمى مه ستيدا كه به م ژوييه ده ست
پينده كات به شدارى بكه م؟ ووتم نه خير، كزچيكي دوور و دريژمان له
پيشه وه يه. برپارماندا برؤين — به لام سهره تا له پيناوى به خشينى ساتيكي
پازاوهى تر به ژيانمان، سوپاسى خودامان كرد.

هه نه وه ندهى گه شتينه بهر ده رگا، بينيم كه سانيكي زور — پينده چوو ته واوى
خه لكى نهو شاره بچووكه — به ره كه نيسه دين. بېرم كرده وه پينده چيت نيره
كوټا لادى ته واوى كاسوليكه كانى نسيان يا بيت. پينده چيت له بهر نه وه بيت كه
مه راسيمى مه ستى له م شاره دا زور سهرقه لكه رين.

كاتى سوارى نوټومويل بووين، كومه ليكي زور كه مه يتيان هه لگرتبوو لي مان
نزيك نه بوونه وه. تابوتيكيان هه لگرتبوو. كه سيك مردبوو وه نهو مه راسيمى
مه ستبه به هوى نهو وه ږيكنه خرا. هه نه وه ندهى شين گيران گه شتته كه نيسه،
موسيكا ژنه لكان ده ستيان هه لگرت له نيدانى "Flamenga" و سرودى
ته عزيه بارپان لهدا،)

نافره تيك چاپيكي له سهر سه لى كېشاو ووتى: (خوا لېي خوش بى.)

جوله كه يم دووباره كرده و ووتم : (خوا لىي خوش بى. به لام چوونه ناو نه و كه نيسه يه له راستيدا نامازيهك بوو. ناماز به وى كه خەم و خەفت هەميشه له چاو مروانى كوتايى چيرۆكه كاندايه.)

نافرته كه سه يري كردم و هيچى نه ووت. دواي پوشتە دەرموه و به پينوس و په راوئكه وه گه رايه وه.

ووتى : (برۆينه دەرموه.)

پيكه وه چووينه دەرموه. هه تاو خەريك بوو هه لدهات.

ووتى : (هه ناسه يه كى قوئ هه ئكيشه. ريگه بده نەم به ره به يانيه نوينه سيه كانت پر بكت و له دهماركانتدا جوگه له هه ئبه ستيت. به رواهت دوينى به سوتفه وون نه بوو بووى.)

وه لام نه دايه وه.

درئزى پيدا : (وه هەر بهو شيويه يه كه واتاي داستانيكت بو باسكردم، له نيشانه كانى نه و كه نيسه يه نه گه شتووى. ته نها كوتاييه خەمناكه كه يت بينيوه. ساته كانى شاديت له كه نيسه دا به سه ر برد، له بيرت كرد. هه ست كردن به وى كه ناسمان هاتوو ته سه ر زمويت له بير كرد، وه له بيرت كرد نه زمونى نەم ههسته له په ناي نه ودا چه نده جوان بووه...)

هه لوسته يه كى كرد، زمرده خه نه يه كى كرد، چاوئكى داگرت و ووتى :

— (.... دۆستى دهورانى مندا ئى! عيسا ووتى : " ريگه بدن پياوهمكان پياوهمكان بفيژن. " چونكه ده يزاني كه مهرگ بوونى نيه. ژيان بهر له له دايك بوونى ئيمه بوونى هه بووه و وه له دواي نه مهش كه تهركى دنيا مان كردوو بوونى ده بيت.) چاوهمكانم ليوان ليو بوون له هرمىسك.

درئزى پيدا : (نه وينيش هه ره بهم شيويه يه. پيشتريش بوومو تا كوتاش هه ره نه بيت.) ووتم : (وهك نه وى له ژيانى من به ناگا بيت.)

— (چیرۆكه نهوینداریهكان خالی هاویدشی زۆریان ههیه. منیش له شوینیکی ژیا نهدا، ههر نهوهم بهسهردا هاتوو. بهلام نیتز له بیرم کردوو. شتیك كه له بیرمه، نهوهیه كه نهوین له شیوهی پیاویکی تر، هیوا گهلیکی تر، خهونیکی تر گهرایهوه.)

پینوس و پهراوهكهی به من دا.

— (ههست بهچی دهكهیت بینوسه. له رۆحت ددری بینه و بیخهه سهه نهو پهراوه، وه له دوایدا فرپی بده. نهفسانه دهلیت پووباری پیدرا نهوهنده ساره كه ههرچییهك بکهوئته ناویهوه — گهلا، ههشهرات، پهپی بائندهكان — دهبیته به بهرد. كه دهزانیت؟ پیدهچیت باش بیته ره نهجهكانمان بخهینه نیو نهو ناوهوه.)

پهراوهكهه وهرگرت، ماچی کردم و ووتی نهگهر وویستم، دهتوانم بۆ خواردنی ئانی نیوهرۆ بگهڕێمهوه. کاتی دوور کهوتهوه، هاواری کرد: (شتیک له بیر مهکه. نهوین نهمینیت. نهوه پیاوانن كه دهگۆڕین.)

پیکه نیم، دووباره دهستی بۆ جولاندم.

ماوهیهك به سهه سوپمانهوه سهیری پووبارهكهه کرد. نهوهنده گریام كه نیتز فرمیسکیکم بۆ نه مابوووه.

دواپی دهستم کرد به نوسین.

دوا ووتار

ږوژيکيان نوسيم، وه ږوژيکی تريش، وه ږوژيکی تريش. هه موو ږوژي به يانيان ده هاتمه که ناری ږووباری پيدا. هه موو ږوژي ده موو عه سر نافره ته که ده هات به دوامدا، قوئی ده گرتم و ده بيرمه ژووره که ی که له په رستگایه کی دیریندا بوو.

جل و بهرگه کانی ده شوردم، نانی نیواری دروست نه کرد، سه بارهت به مه سايلی بی بایه خ نه دوا، و منی ده خه واند.

ږوژيکيان به يانیه که ی، کاتی نوسيم له ته و او بووندا بوو، دهنگی نو تو مو بیلیکم بیست. دلم له شوینی خو ی هه لکه نرا، به لام نه مده ویست باوه به ووتی دلم بکه م. نیتر له هه موو شتيک نازاد تر هه ستم به خوم نه کرد، ناماده بووم بکه رنمه وه بو دنیا، وه دووباره به شيک بم له دنیا. دژوارترین ساهه کان به سر چووبوون — نیستا ته نها دلته نگي مابوويه وه. به لام دلم مافی خو ی بوو. هه تا به بی ورگپړانی چاوه کانم له سر ده ست نوسه که م، هه ستم به دهنگی پیکانی کرد.

له په نامدا دانیشتم و ووتی: (پیلار.)

وه لام نه دایه وه. درې ژم به نوسینه که مدا، به لام نیتر نه مده توانی وورد بیه وه. دلم به توندی نیی نه دا و هه ولی نه دا له ناو سینم بیته دمره وه خو ی بزگار بکات و به دیداری نه و شاد بیت. به لام رینگه نه نه دا. هر له په نامدا دانیشتم، چاوی برییه ږووباره که، وه من بی وستان دهنوسی. ته وای بهر به یانمان به م شیویه به سر برد — وه هیچمان نه ووت — وه بیدهنگی شه ویکم به بیر خوم هی نایه وه، شه ویک که پیکه وه له که ناری چالیکدا به سرمان برد — وه له ناکاو تیگه یستم که خوشم نه وئ.

كاتى دەستم له ماندوويە تيدا له كار كهوت، كه ميک وهستم. دوايى ووتى:

— (كاتى له نه شكهوتە كه هاتمه دەرەو، ههوا تاريك بوو وه نه ميتوانى
بتدوژمەو. دوايى پوشتەم بۆ "Zaragoz". تا سوريا پوشتەم. تەواوى دنيا به
دواتدا گهرايم. بېريارمدا بگهريئمەو بۆ پەرستگاي پيدرا به لكو نيشانه يەك له
تۆوه پەيدا بکەم، وه ئافەرتيکەم بينى.

"شوينە كه تى پى نيشاندام. وه ووتى تەواوى نەم پۇژانە چاوهرانم بووى.)
چاوهرانم پر بوون له فرميسك.

— (تا كاتيک له كه نارى نەم رووبارەداى، له كه نارت دەمينمەو. وه نه گەر
برۆى بخەوى، له بەردەم ماله كهت دەخەوم. وه نه گەر بۆ شوينى دوور برۆى،
به دواتدا ديم.

تا كاتيک به من بليى: نيتر برۆ! نهو كاته دەرۆم. به لام تا كوئايى تەمەنم
خوشم نهوئى.)

نيتر نه مەدتوانى فرميسكه كانم پاگرم. سهيرم كرد نهوئى دهگري.
ووتى: (نەمەوئ شتيك بزاني....)

وه لامم دايمەو: (هيج مەئى. بخوينەرمەو.) پەراوەكانم له كۆشم دەرهيئاو و
پيئما.

تەواوى عەسر، بەسەر سورمانەو له ئاوى پيدرام ئەروانى. ئافەرتەكه له فەه و
شەرابى بۆ هيئانين، شتيكى سەبارەت به پوژگار ووت، وه ديسان به تەنها جيى
هيشتين. جاريكى تر دەستى له خويندەنەو هەلگرت، وه نيگاي له دووربەيهكى
زۆرمەو وون بوو، نوعمى ئەندىشە بوو بوو.

سەرئە نجام بېريارمدا له جەنگەن، له دەرۆ بەرى فواره بچووكەكان، به
تيروانينەو هەنگاو هەلگرم كه ليوان ليو له پابردوو واتا بوون. كاتى هەتاو
بەرەو نيشتن چوو، دووبارە گهرايمەو بۆ لاى.

كاتنې پېداوه گانې به من نه دا، ووتې: (سوپاسگوزارم. وه داواي لنيږدن نه كه م.)

له كه ناري پووياري پيدا دانېشتم به زمرده خه نه وه.

درېزه ي پيدا: (نه وينې تو مني پژگار كړد و پوو به خه ونه كانم هيناميه وه.)
به نارامي مامه وه و نه جولا م.

پرسياري كړد: (زه بور 137 * ده زانې؟)

سهرم به شپوه ي نه خير ته كاندا. ده تر سام قسه بكه م.

— (له كه ناري پووياري بابل.....)

ووت م: (بوچې، بوچې، ده زان م.) ه ستم نه كړد كه م كه م پوو به ژيان

نه كه پيمه وه: (دېراره ي كړچ كړدن و جيا بوونه وه نه دويت.

* زه بور: كتيبي پيروي حمزه تي داود.

سه بارت به كه سانيك نه دويت كه ناويزاني په يوه سته كانيانن، چونكه نيتړ ناتوانن شاهه ننگيك ليبدن كه خوبان نه يانه ویت. (

____ (به لام له دواي نه وې كه زه بور نوس له خه مي تاراوگه ي سهر زه وي

خه ونه كانيدا ده ستې به گريان كرد، به نين به خوي نه دات كه :

نه گهر نه ي قودس "نورشليم" تو له ياد بگهم،

ده ستې راستم هه را موشم بكات.

زمانم به چيز مه وه بلکيت

نه گهر نورېشم له هه موو شادييه كانه دا به شدار نه كهم. (

جاريكي تر زمرده خه نه م كرد.

ووتې: (خهريك بوو هه را موشم نه كرد تو ديسانده وه به بيرت هينامه وه. (

پرسيارم كرد: (وا ده زاني خه لاته كانت بگه رينه وه؟)

____ (نازانم. به لام خودا له ژياندا هه ميشه هه ي دووباره ي پي به خشيوم.

وه تو دووباره به من دهبه خشيته وه. وه يارمه تيم نه دات دووباره ريگه كهم

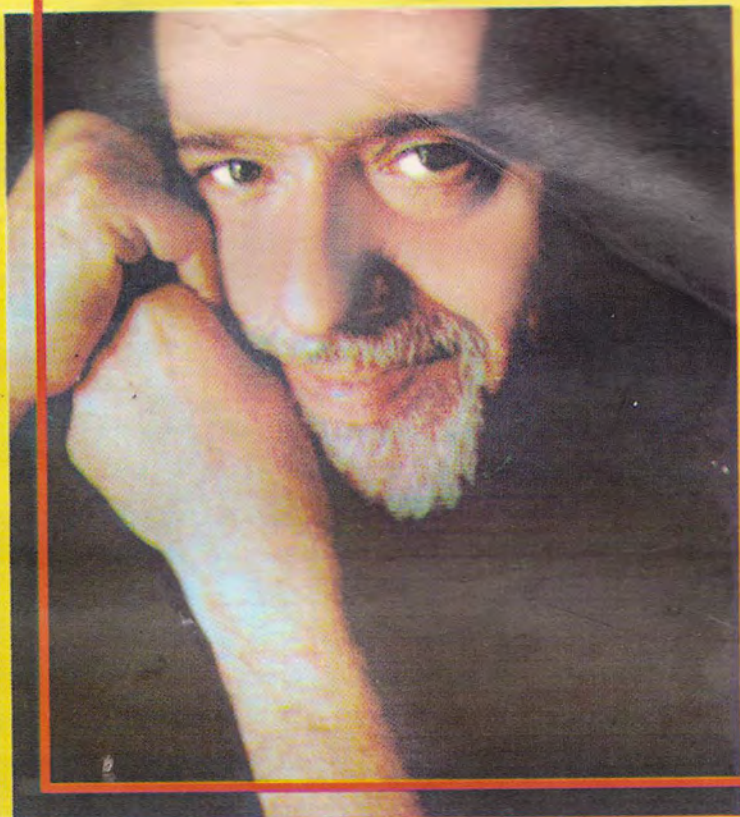
بدوزمه وه. (دووباره قسه كه يم پي بري: (ريگه ي نيمه. (

____ (به نئ، نيمه. (ده ستې گرتم و به رزي كردمه وه.

ووتې: (برو پيداويستيه كانت كو كه ره وه. ته نها خه ونه كانه زه حمه ت

ده كيشن. (

PAVLO

نوخ - ۳۰۰ - دیناره